

Poslední časy - NS

- *mluví* Jonathan Welton

(Kompilace všech přeložených dílů)

Jonathan Welton - Last Days Series (2013)

Překlad: nove-stvoreni.cz

Verze (build **01**) © 2017 nove-stvoreni.cz

[Licence](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/): Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International

Toto dílo je možné svobodně rozmnožovat/upravovat za podmínek:

Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci

Sdílejte s co možná nejvíce lidmi ;-)

Obsah:

Předmluva	1
Povzbuzení	2
Čtyři pohledy na poslední časy	3
Porozumění Matouši 24. kapitole	16
Boží hněv	37
Celková perspektiva	57
Úvod ke knize Zjevení	70
Tisícileté království	80
Domluva	85

Předmluva

Asi jako spousta lidí jsem nikdy vlastně nepřemýšlel, proč věřím, čemu věřím, odkud to pochází, případně kde to vzali lidé, kteří to hlásali a vyučovali. Podobně jako mnozí jsem přijal spoustu věcí a věřil jim, jen protože jsem v něčem vyrostl, viděl jsem to všude kolem sebe, všichni to říkali nebo dělali, všichni tomu věřili, a neznal jsem nic jiného. Přijímal jsem věci s předpokladem, že tito lidé znají Boha a tyto věci mají od Něj. Vůbec by mě nenapadlo, že moje víra je vlastně založená na lidech, na jejich poznání, názorech a tradicích, a že něco může být i jinak.

Je celkem šílené žít život podle takové víry, když vevnitř člověk vnímá, že to není "úplně" ono, ale netuší, co s tím má dělat, protože nezná a nemá jiné možnosti, než se v rámci svého směru věření "nějak víc snažit", "být tomu věrný" a doufat, že jednou nějak dosáhne toho "onoho". Jaké vysvobození je potom zjištění, že člověk může poslechnout to vnitřní vnímání, že se může rozhlédnout, že může hledat a poznat, že existuje mnohem víc, než mu do té doby jeho klapky na očích umožňovaly vidět.

Překlad "Poslední časy"

Tento materiál je překlad několika přednášek Jonathana Weltona z různých akcí, které jsou na základě jeho knihy o posledních časech. Jde o překlad videozáznamů, které jsou k dispozici na [Youtube](#). Tyto přednášky jsou trochu jiné, než samotná kniha, která obsahuje spíše jen fakta, je mnohem obsáhlejší a také přesnější.

Název "poslední časy" může být matoucí, protože Jonathan zde probírá více témat a lidem to může přinést světlo do různých věcí. Každopádně je důležité si uvědomit, že náš pohled a porozumění tomu, v jaké době žijeme a co očekáváme, zásadně určuje všechno ostatní.

Smyslem není někomu něco vnucovat, smyslem je povzbudit lidi k zamyšlení.

Kdo je Dr. Jonathan Welton?

[Jonathan Welton](#) se narodil a žije s rodinou ve Spojených státech. Titul Dr. (The Doctor of Ministry) získal na "biblické" vysoké škole Vision International University. Napsal několik knih na různá témata a jednou z jeho knih je i kniha "Raptureless", která se týká posledních časů. Tato kniha je výsledkem přibližně 10 let studia a zkoumání posledních časů. Přináší pohled, který sice není historicky nijak nový, ale spousta lidí pravděpodobně nic podobného neslyšela. Její první vydání je volně [dostupné na internetu](#).

Výchozí předpoklady z knihy "Raptureless"

1. Každá část Evangelia je jednoduchá, včetně vyučování o posledních časech. Pokud je něco příliš složité a běžný člověk tomu není schopen porozumět, je to vyučováno špatně.
2. Náš pohled na budoucnost by v nás neměl vyvolávat strach.
3. Žádná část Evangelia (což doslova znamená Dobrá zpráva) nikdy nepřináší strach.
4. Naše porozumění posledním časům určuje, jak se rozhodujeme, jak žijeme své životy a zda plánujeme dlouhodobě - zda budujeme odkaz, připravujeme naše děti na život a celoživotní službu Pánu, a podobně.
5. Správný pohled na poslední časy nás osvobodí od strachu a namísto posedlosti antikristem způsobuje obnovení vášně pro Ježíše.

Povzbuzení

I když si možná myslíte, že vás toto téma nezajímá nebo ho už máte "vyřešené", projděte si to s upřímným srdcem. Je tam spousta věcí k zamyšlení. Pro hlavu to asi bude výzva, nicméně jako vždy - vnímejte duchem. Nenechte se zastavit cizími slovy, chybami, nepřesnostmi, chtějte uvidět "o co jde" :)

Čtyři pohledy na poslední časy

Miluji studium eschatologie a rád o této oblasti vyučuji. Když se zamyslíte nad eschatologií - to slovo později víc vysvětlím, ale je to v podstatě "studium posledních časů/věcí/pohled na budoucnost", tak je to taková část teologie, která je jako divné dítě, které skončí v koutě, a nikdo si s ním nechce hrát. Akorát jednou za čas se k němu dostane nějaký podivín a pak si jeden podivín hraje s druhým. Eschatologie často končí v koutě, protože je to dnes takové hodně zmatené téma, ale na začátku to tak nebylo.

Můžete vzít Bibli, začít ji číst a zdá se to tak jednoduché. Zahrada Eden, pak otec Abraham, potopa, a další příběhy. Ano, jsou hluboké, ale jsou celkem přímé/jasně. Ale když se dostanete na samotný konec Bible, tak si najednou říkáte: "O čem to vlastně je?" Přitom ale všechno ostatní se zdá být celkem normální. Ježíš vám dává smysl, Starý zákon vám dává smysl, sice je to divoká část Bible, ale povrchně se tomu dá snadno porozumět. Ale když se dostanete na samý konec Bible, tak nastane problém, protože o tuto část se hádá spousta lidí. A člověk si může říct: "Já jsem nevystudoval doktorát teologie, proč bych se tím vůbec zabýval a zkoušel tomu porozumět, vždyť i teologové se o to věčně hádají." Přemýšleli jste někdy takto?

Moji rodiče se potkali a vzali, když studovali na biblické škole, na počátku 70. let. Biblická škola, na kterou chodili, jim předkládala tři pohledy na poslední časy a naštěstí jim řekli, že si můžou vybrat, čemu budou věřit - žádný pohled jim nenutili. A tohle není běžné, protože jsou celé denominace, které jsou velmi známé, nebudu je jmenovat, ale pokud jste třeba pastor v takové denominaci, tak každý rok musíte podepsat papír, že o posledních časech věříte tomu, co jejich denominace učí. Pokud nepodepíšete, tak v té denominaci jako pastor končíte. Kdybych řekl názvy těch denominací, tak byste je znali, ale většina lidí o tom nemá ani tušení, protože nejsou pastory. A pokud jste v takové struktuře, která věci takto diktuje, tak nejste schopní přemýšlet jinak, než se v té krabici myslí, protože byste mohli přijít o práci, o církev, svoji kariéru a živobytí. Mohli byste přijít o všechno, v čem jste byli zapojeni a o co jste se desítky let snažili. V takovém případě je určitě bezpečnější se takovými věcmi nezabývat, protože by člověk mohl přijít na věci, které ho dostanou do potíží. Ale protože já jsem cestující služebník, tak mám mnohem větší svobodu, protože to můžu studovat, zabývat se tím do hloubky a dát tomu čas.

Vyrostl jsem v rodině, kdy moji rodiče zastávali názor "pan-trib", což znamená, že prostě "nakonec uvidíme, jak to vlastně bude". V padesátých letech tento pohled měla spousta lidí této věkové skupiny, kdy měli eschatologii typu "pan-trib", nebo "pan-milénium" - to znamená, že to všechno nějak bude a Bůh udělá, co udělá, a my prostě zatím budeme žít naše životy, jak nejlépe umíme. Já tomuto pohledu rozumím, ale pro nás v naší generaci tento přístup nebude fungovat. Nebude to fungovat, protože s tím, jak se vyvíjí technologie, jaké se točí filmy, když vidíme všechny ty různé věci, co se dějí, tak se potřebujeme rozhodnout, zda budeme ti, kdo šíří Království, nebo budeme žít ve strachu z toho, co přijde v budoucnu. Budeme přemýšlet dlouhodobě? Budeme myslet na další generace? Pokud si v těchto věcech neuděláte jasno, tak to velmi ovlivní váš život, a jak daleko budete přemýšlet/plánovat.

V roce 1988 vyšla kniha, která se jmenovala "88 důvodů, proč se Ježíš vrátí v roce 1988". Vy se tomu smějete a ano, měli bychom se takovým věcem smát, je to šílenost, ale té knihy se prodalo 4,5 miliónu výtisků! Potom udělali revizi, "89 důvodů, proč se Ježíš vrátí v roce 1989", potom "91

důvodů, proč se Ježíš vrátí v roce 1991", 93 důvodů, proč v roce 1993, 95 důvodů, proč v roce 1995, a z vydání v roce 1995 se ještě stále prodalo 300 tisíc výtisků!

Je neuvěřitelné s jakou naivitou a důvěřivostí se sebou lidé nechají rok za rokem manipulovat. Jako by nám chyběla krátkodobá paměť a nebyli jsme schopní se nad tím zamyslet. Byla zde ptačí chřipka, prasečí chřipka, nemoc šílených krav, rok 2000, Mayský kalendář, těch 88 důvodů, spousta proroků, kteří prorokovali různé věci... Třeba Harold Camping prorokoval vytržení na 21. května 2011. Tohle a mnohem víc jsme zažili jen za posledních 15 let a každý rok přijde někdo s něčím novým. A teď jsme dokonce přežili i volbu Amerického prezidenta. Přežili jsme spoustu věcí a v určitém bodě se budeme muset zastavit a zamyslet, zda je tohle to pravé ořechové, zda chceme žít neustále pod tlakem strachu, kdo s čím zase přijde? Aktuálně běží, že budou 4 krvavé měsíce. "Ó hrůza, 4 krvavé měsíce, všichni zemřeme..." :D Neustále se objevují nové a nové věci a za pár let lidé přijdou zase s novými věcmi. V určitém bodě se budeme muset zamyslet, na co se vlastně máme a budeme soustředit.

Ježíš v Matouši 6. kapitole říká, abychom nejprve hledali Boží Království - takže asi na toto bychom se měli soustředit. Už by nám to mělo konečně dojít, jsme přece správní charismatici, takže se máme soustředit na Království - a někteří lidé to i chápou. Jsou ale celé větve Těla Kristova, které o Království nikdy nemluví, nikdy se na něj nezaměřují, nevěnují mu pozornost a je to kvůli jejich eschatologii. Za moment to vysvětlím.

Když mluvíme o eschatologii, tak spousta lidí má názor: "Já tomu nerozumím, je to tak složité, nevím, jak to uchopit." Ale v církevní historii tomu tak vždy nebylo. Stalo se to složité a komplikované díky některým jedincům, kteří na konci 19. století vytvořili nové systémy pro pochopení posledních časů. Předtím církev po 1800 let vyučovala jednoduchý a srozumitelný pohled, co se posledních časů týkalo. Věřila a rozuměla tomu většina církve. Ale před asi 160 lety se to zkomplikovalo a od té doby se v tom snažíme nějak vyznat.

Dnes zde chci prezentovat několik myšlenek a jsou to důležité věci, takže nevypínejte, nenechejte mozek někde za dveřmi. Předložím vám některé z pohledů na poslední časy a pomůžu vám tomu porozumět, protože věřím, že je opravdu velice důležité, jak vidíme "konec", protože to ovlivňuje, jak právě žijete a jak budete žít dál.

Takže první věc: "Vaše eschatologie určuje vaši soteriologii." Možná jste o soteriologii nikdy neslyšeli, ale to je jen teologické slovo, které vyjadřuje "studium záchrany" - to je soteriologie. Lidé si myslí, že mohou vzít eschatologii a nechat ji ležet v koutě, a že si zatím mohou vesele dělat církve a mít dobrý čas. Problém je, že to tak nelze udělat, protože eschatologie je základem všeho, čemu věříte. Všechno ostatní, čemu věříte, se odvíjí od vaší eschatologie. Protože všechno, co budete stavět, stavíte na základě svého pohledu na budoucnost. Pokud máte na budoucnost pohled, že budete budovat pro svoji rodinu, pro svoje vnuky, že budete spravedlivým mužem z Přísloví 13. kapitoly, který zanechá dědictví pro děti svých dětí, tak v tom případě budete muset začít myslet dlouhodobě. A je těžké zanechat dědictví pro své vnuky, pokud nevěříte, že budete mít vnuky.

Problém je, že nás všechny ty zprávy a různá proroctví zpracovávali a ovlivňovali už dlouhou dobu. Když v roce 1988 vyšla ta kniha "88 důvodů...", tak to byla tak vlivná kniha, že největší televizní síť TBN na ni pravidelně vysílala reklamy a říkali lidem, aby byli připraveni na vytržení, že

vytržení bude v tom roce. A lidé si kupovali trampolíny a skákali na nich, aby se na vytržení připravili. - Ne, to opravdu není vtip, tohle se opravdu dělo. Lidi to ovlivnilo různě. Někteří lidé kvůli tomu nepokračovali ve studiu a místo toho začali "zachraňovat" lidi a stali se z nich pastoři. To je pěkné, ale nešli na vysokou, protože si říkali: "Než ji dodělám, tak bude vytržení, takže proč bych ztrácel studiem čas." Dnes máme spoustu kazatelů, kterým je dnes kolem šedesáti let, kteří nešli studovat, protože se znovuzrodili v osmdesátých letech a věřili, že bude každou chvíli vytržení - a dnes tomu věří už 40 let.

Právě teď je čas zastavit se a zamyslet se, jaké ovoce tahle prorocství a věci ohledně posledních časů přináší. Produkuje to ovoce, které buduje a šíří Království, myslíme na předání co nejlepšího odkazu následujícím generacím, myslíme na dědictví, myslíme dlouhodobě? Anebo jsme svět přenechali ďáblu, a pokaždé, když vidíme něco negativního, tak přemýšlíme jako: "No jo, to je znamení posledních časů!" Problém je, že si všechno, co vidíte, budete vykládat přes svůj filtr/pohled, a pak i když vidíte něco pozitivního, tak si můžete citovat verš, který říká: "Budou říkat 'je pokoj, nic nehrozí', tu je náhle přepadne zloba jako bolest rodičku, a neuniknou", takže i když je něco pozitivního, stejně to můžete vidět negativně. A pokud uvidíte něco negativního, hned si to vysvětlíte jako: "To je znamení posledních časů." - Takže ať se děje cokoli, tak to bude vždy zapadat do vašeho pohledu myšlení. Když uslyšíte skvělou zprávu, třeba že byla udělána velká studie a právě v tomto roce - 2013 - bylo nejméně válek, hladovění, hladomoru, úmrtí a všech těch negativních vlastností za celou historii lidstva, velké studie udělané Harvardskou univerzitou, MIT, a další nezávislou skupinou, tak pro nás křesťany je velmi těžké to vidět pozitivně, protože jsme byli neustále vystaveni tomu negativnímu, že si myslíme, že ty zlé věci jsou v pořádku, že se to přeci má dít.

Je těžké slyšet, že se věci hýbou k lepšímu, ale právě tak to má být! Protože bychom měli jít od slávy k slávě. - "Jo? Ale já jsem myslel, že to přestalo a směřujeme ke zkáze..." - Ne, tam je napsané od slávy k slávě! To znamená, že právě teď je na církvi více slávy, než kdykoliv dříve! Pro některé lidi je velmi těžké něco takového přijmout, protože často mají první církev zidealizovanou. Říkají věci jako: "První církev je to nejlepší, co kdy bylo." To je hloupost. První církev byla plná lidí, kteří se snažili přijít na to, co teď, co ano, co ne, jak se dostat od Staré smlouvy k Nové smlouvě. Řeší tam, zda mohou jíst maso, nebo ne, zda musí obřezávat lidi, nebo ne. Nebo zda mohou být ženy ve vedení, nebo ne, jak říká Zákon - Pavel v tomto místě cituje Korintské. Vedou se různé debaty, Petr se chová pokrytecky a Pavel ho musí napomenout. V první církvi byl pěkný nepořádek. Ano, uvěřilo 3000 lidí v jeden den. Dnes se to děje každých 25 minut. Každých 25 minut je zachráněno 3000 lidí. Nevím, jestli jste slyšeli o statistice, která říká, že přirozená porodnost je 1,9%, "znovuzrozenecká" porodnost, pokud se to tak dá říct, je kolem 8%. To znamená, že každý den se znovuzrodí 4x více lidí, než se jich narodí přirozeně. Pokud by to takto pokračovalo dál, tak v roce 2033 by byl každý člověk na planetě věřící. Potřebujeme do své "Dobré zprávy" dostat lepší zprávy. Trošku nám asi utekla realita toho, co se právě teď na zemi děje, protože šíření Království není nějaká novinka, Království se zde šíří už od jeho příchodu.

Zamyslete se. Když se zde objevil Ježíš, tak je jediný, kdo ví, o co jde. Vybere si 12 lidí, ze kterých to celkem 11 pochopí, začnou rozumět Království a začnou Království šířit. Potom vyšle asi 70 dalších. V den letnic to je 120 lidí, potom se k tomu přidá 3000 dalších, potom 5000, a mluví se tam o přidávání, ale kolem Skutků 7. kapitoly je to už násobení. Takže už v první církvi se to

z "přidávání" změnilo na "násobení". Ale předtím to byla jen jedna skupina lidí na celé planetě, kteří rozuměli Ježíši a Nové smlouvě. To si zřejmě někdy neuvědomujeme. Dnes je na světě kolem 2 miliard lidí, kteří tvrdí, že Ježíš je Pán. Dvě miliardy lidí! To je skoro jedna třetina lidstva. Můžou mezi sebou debatovat a nesouhlasit ohledně různých věcí, že někdo může lidi kropit, jiní je ponořují, že někdo pije k Večeři Páně víno, jiný něco jiného. Dá se debatovat o spoustě věcí, ale když na to přijde, tak jsou zde 2 miliardy lidí, kteří se sklonili a vyznali, že Ježíš je Pán, a to z nás činí jednu rodinu. Klidně se můžete hádat o hloupé věci, ale co se týká Boha, tak tam záleží jenom na jednom - sklonili jste se před Ježíšem, je Pánem vašeho života? To znamená, že to je skoro každý třetí člověk. Nikdy v historii Země to takto nebylo, to je něco úžasného! Takže bychom měli mít ohledně budoucnosti mnohem více naděje. Nebo?

Další výrok, který se mi opravdu líbí: "Věřím, že každý má eschatologii." Ať už o ní chcete mluvit, nebo ne, ať jste ji studovali, nebo ne, ať jste křesťan, nebo ne, tak máte eschatologii. Protože každý má na budoucnost nějaký pohled. Můžete eschatologii ignorovat, jak chcete, můžete se vyhýbat o ní mluvit, klidně po dnešku můžete odejít a říct: "O eschatologii už nikdy nechci nic slyšet.", ale realita je, že nějakou máte. Možná je založená na úplně špatných informacích nebo neinformacích, ale nějakou máte. Eschatologii má i každý ateista, protože i ateisté mají svůj pohled na svět a mají touhu ho řídit určitým směrem. Eschatologii mají i muslimové, mají cíl, kterého chtějí dosáhnout, a chtějí, aby se svět ubíral směrem k jejich pohledu na budoucnost. Rozumíte? Stejně tak každý buddhista, hinduista, každý člověk na Zemi má pohled na budoucnost, a vidí, kam by chtěli, aby se věci ubíraly. Takže každý máme nějaký svůj pohled na budoucnost, takže otázka není, zda máte nějakou eschatologii, ale jediná otázka je: "Jaká je vaše eschatologie a jaké ovoce produkuje ve vašem životě?" Protože záleží na tom, jaké ovoce produkuje systém vaší víry [to čemu věříte]. Produkuje zdravé ovoce?

Otázka zhodnocení, jaké ovoce produkuje to, čemu věříme, pro nás nemusí být úplně snadná, protože když se nad tím zamyslíme, tak často je naše jediné kritérium, zda je to pravda, nebo ne. Hodnotíme, zda je nějaký pohled pravdivý, anebo ne. Ale zamyslete se - podle čeho vlastně chcete určit, zda je to pravda nebo ne? Jeden ze způsobů, jak se to dá určit, je podívat se na ovoce, které to produkuje. Je tím ovocem to, že máte sklep zaplněný pytli s pšenicí a barely s naftou? Mám přátele, jejichž rodiče mají ve sklepě stále zásoby, které dělali ve strachu z roku 2000. Mají sklepy plné pšenice, cereálií a podobně. To je ovoce některých pohledů na budoucnost. Problém je, že spousta těch věcí už prošla, nebo jim prochází lhůta použitelnosti, a co uděláte s 200 litrovým sudem plným obilí, které jste nikdy nepoužili? Hádám, že asi začnete péct hodně chleba, nebo nevím. A tohle je ovoce některých našich pohledů na věci. Otázka je, jaký to vůbec dává smysl - pokud máte být vytrženi, tak proč si děláte zásoby? Nebo se hluboko v srdci obáváte, že to nějak minete? Nebo děláte zásoby pro sousedy? Nebo co to vlastně děláte? Proč si děláte zásoby, pokud věříte, že zazní zatroubení trouby a vy a Kirk Cameron zmizíte? To nedává smysl. Pokud chcete věřit takovým věcem, tak hlavně žijte a svým životem šířte Království, jak nejvíc to jde, a budujte Království, protože pokud žádné vytržení nebude, tak neminete svoji produktivitu a smysl toho, proč jste zde. A pokud něco takového bude, no tak odsud zmizíte, nedává to větší smysl? To by alespoň ve vašem životě produkovalo lepší ovoce. Namísto abyste byli ovocem/výsledkem těch všech zpráv a názorů, tak byste ovoce měli/nesli.

Udělejme si rychlou anketu. Očekávám, že se přihlásí všichni. Věříte, že Království je zde?

Věříte, že Království je pro dnes? Věříte, že jste povoláni, abyste Království šířili? Myslím, že všichni, kdo se přihlásili, to vidí dobře. Že je Království zde, je realita a rozumíme tomu. Tedy aspoň bychom tomu měli rozumět. Bill Johnson už o tom mluví 20 let. "Království je zde, přiveďte ho na Zem, šířme ho, pojďme do toho." A má pravdu. A my to potřebujeme uslyšet a pochopit. Potřebujeme se pohnout od získávání členů do naší církve k tomu, abychom začali šířit Království. A to zahrnuje mnohem víc. Takovéto myšlení je charizmatické. Nevím, zda si to uvědomujete, ale šířit Království je velmi charizmatický pohled. Rozdíl je v tom, že jiné části Těla Kristova, které nevěří, že Království je zde teď, tak věří, že Království přijde až po vytržení. A víte, že právě toto je důvod, proč celé části Těla Kristova dnes nevěří v nadpřirozené věci? Protože nevěří, že jsme v Království. Vy věříte v nadpřirozené, protože věříte, že jste v Království. Ale pokud věříte, že Království přijde až po vytržení, tak teď jste jen ve "věku církve". Slyšeli jste někdy tuto frázi? Že jste teď ve "věku církve"? Ne, nejsme ve věku církve, to je nesmysl, který vymysleli v 19. století. Neexistuje nic jako "církvní věk", to je úplný nesmysl. V Písmu to nikde nenajdete. Je to koncept, který byl na Písmo položen v polovině 19. století. Ve skutečnosti jsme v Království. Lidé do toho přivedli zmatek, protože někde od 10. století do 13. století našeho letopočtu bylo 9 křižáckých tažení a církev to tehdy pojala jako způsob šíření Království. Šli do Jeruzaléma, zabíjeli muslimy a snažili se zabrat zpět Svatou zemi. Ale tímto způsobem se Království nešíří, je mi líto, ale to je úplně špatně.

Naše současné porozumění šíření Království je lepší, než bylo kdykoliv v minulosti. V minulosti to občas probíhalo velmi špatně. Vypadalo to i takto: "Přijďme do Severní Ameriky, zabereme zpět Severní Ameriku těm barbarům a vybudujeme Boží Království na Zemi tady a teď." Vůbec ten koncept "manifestace osudu" byl pěkný problém. Některé představy o šíření Království byly opravdu velmi špatné. Když o šíření Království přemýšlíme my, tak v dnešní době to vypadá takto: "Modlit se za nemocné, křísit mrtvé, vyhánět démony, obnovovat manželství, rodiny, obnovit vztahy mezi rodiči a dětmi, rozeběhnout podnikání a sloužit Bohu skrze naše podnikání a podobně." Je toho tolik a nic z toho nevede na "válečnou stezku", což je skvělé.

Takže jsou různé perspektivy, ale my rozumíme Království - Království je vláda a panování Ježíše Krista. Takže pokud je Ježíš Král, tak by v Jeho přítomnosti neměla obstat žádná nemoc. Pokud je Ježíš Král, pak by v Jeho přítomnosti neměli být žádní démoni. A podobně. Je jasné, že Království nemá nic společného s válčením a podobně. Je to o tom, že přijde přítomnost Ježíše a prosadí svoji vládu na tom místě, což přináší uzdravení, zdraví, obnovení manželství, rodin, vztahů, životů, podniků, ekonomie. Je to obnovení věcí. A všechno, co Ježíš v Království dělá, přináší obnovení a uzdravení do všech oblastí. Takže Království je úžasná věc a mělo by se šířit velice snadno, pokud bychom tomu nestáli v cestě tím, že to budeme kazit našimi vlastními představami o Království.

Kdekoliv jsem, tak se mě lidé ptají: "Proč v Africe, Číně, Indii a Jižní Americe, proč v těch zemích mají 'probuzení'?" To slovo "probuzení" používám v uvozovkách, protože nevěřím v probuzení, věřím v normální křesťanství. Věřím, že normální křesťanství je naplněné nadpřirozenem, že zástupy přicházejí k Ježíši, že v normálním křesťanství to je normální stav. Lidé v těch zemích neudělali něco, co by způsobilo, že tam Bůh začne jednat. Víte, Nový zákon nás varuje před falešnými učenými. Falešní učitelé, falešné doktríny, učení démonů. Byli jsme před falešnými učenými varováni. A já věřím, že hlavní věc, která brzdí západní svět, ať už je to

Evropa nebo Severní Amerika, jsou na prvním místě falešná učení. A neříkám to jen, protože jsem učitel. Mohl bych to říct i z pohledu "probuzení", protože to je stále stejný problém. Není to totiž o tom získat "dostatek víry", problém je v tom, že pijeme jed falešných učení, které nám brání, abychom měli Boží přítomnost a aby Bůh jednal, jak chceme a jak po tom toužíme. Jeden z jedů, které jsme pili, je, že nejsme v Království. A pokud jste vyrostli v nějaké takové církvi, nebo někdo z rodiny je stále zachycen v takovém myšlení, tak tento jed vás přesvědčí k myšlení, že nejsme v Království a pokud nejsme v Království, tak nemůžeme nadpřirozené věci očekávat.

A naopak. Pokud jste v Království a jste velvyslanci z nebe na zem, jste na Zemi velvyslanci nebe, jste občané nebe, jste posazeni v nebeských oblastech, tak byste měli očekávat, že když na nemocné budete vkládat ruce, tak se nemoc skloní. To by měla být naprosto normální a samozřejmá věc. Ale pokud nemyslíte Království a myslíte si, že teď běží nějaký náhradní program a trčíte ve "věku církve", tak se budete snažit maximálně zvětšit počet členů v církvi a přimět nějaké další lidi, aby uvěřili, přišli do církve, dávali desátky a byli součástí vaší církve. U toho to končí, nadpřirozeno s takovým myšlením neočekáváte, a maximálně se Bůh jednou za čas ve vaší církvi objeví/projeví. Problém je v tom, kam dál? Protože dosáhnete určité úrovně - uctívání máte namakané, přijde ta nejlepší písnička od Michaela W. Smitha, a uvědomíte si, jo je zde hustá atmosféra, ale nevíte, co s tím, takže pojdme kázat/pokračovat, jako vždycky... Tohle se děje v Americe neustále a je to nešťastné, protože jsme se nenaučili, jak s tím nakládat, a ani nerozumíme, že bychom s tím měli nějak nakládat. Protože, co to vlastně je? Je to Království. Je to Jeho vláda a panování, které vstupuje do atmosféry a vy to můžete cítit, ale protože nerozumíte tomu, že jste velvyslanci, tak ani nevíte, co dělat. My jsme velvyslanci Království, se kterým bychom měli být ve spojení! Je těžké být velvyslancem, pokud jste nikdy ani nenavštívili zemi, ze které jste velvyslanec!

Lidé se mě neustále ptají: "Jak často tě Bůh bere do nebe?" A já si říkám: "Počkat, moment. Zamysleme se. Vy jste občané nebe, proč byste nemohli prostě být ve svojí vlastní zemi?" Pokud je to dům vašeho Otce, proč by vás nepustil dovnitř? Máme nějaké hodně pošramocené přemýšlení, když si myslíme, že by nám něco bránilo navštívit ve svém srdci nebe. Už jste tam posazeni, tak proč se odpojujete? Za všechno mohou lži, které jsme byli učeni. Myslíme si, že existují super křesťané a potom zbytek nás. A možná že "super křesťan" tam má přístup neustále, ale co já? - Tohle je krize identity. Jsou to lži, na které jsme skočili. Ježíš v Janovi 3. kapitole říká: *"Nikdo nevystoupil do nebe, jedině ten, který sestoupil z nebe, Syn člověka"* - Ježíš mluví o sobě - *"který je zde, ale je i v nebi"* - Ježíš říká, že přišel z nebe, že stojí před nimi a přitom je právě teď i v nebi. Ježíš věděl, Ježíš byl ve svém srdci ve spojení, mohl zavřít oči a seděl po Boží pravici. Vy jste mezidimenzní bytost, měli byste být neustále napojeni na oboje. Již jste posazeni, to není nějaké teologické tvrzení, to je realita, se kterou můžete být ve spojení.

Takže o co jde s tím Královstvím? K čemu to je? Jak víme, že Království už přišlo? Na toto nám odpoví Daniel 2. kapitola. Je to dlouhá kapitola a nebudu to teď číst celé, ale zřejmě to znáte. Král Nabuchodonozor měl sen, který ho rozrušil. Zavolá si kouzelníky a říká jim: "Řeknete mi sen, který jsem měl, a ještě mi dáte výklad." To je celkem drsné. Tohle je ještě trochu jiná úroveň, než John Paul Jackson - ani jim neřekne, jaký měl sen, a ještě pokud to nezvládnou, tak všichni zemřou. Daniel se postí a modlí a Bůh mu dá ten sen i jeho výklad. V tom snu je socha, která se skládá z pěti částí. Je tam hlava ze zlata, pás, hrud' a paže ze stříbra, břicho a boky bronzové, lýtka

železná, chodidla zčásti železná, zčásti hliněná. Znáte ten sen? Pokud budete pokračovat ve čtení i v další kapitole... Tak často si přečteme jen jednu kapitolu za den, nebo jen jednu kapitolu najednou, ale pokud byste pokračovali ve čtení, tak v následující kapitole se mluví o Šadrachovi Měšachovi a Abednegovi, kteří se mají poklonit gigantické soše, jinak půjdou do ohnivé pece - tak to je pravděpodobně ta samá socha, kterou Nabuchodonozor viděl ve snu. Takže ze zjevení se stala modla. To jen taková odbočka. Někdy se stává, že z vašeho zjevení od Boha se stane modla.

Takže král Nabuchodonozor má toto zjevení, mluví se tam o královstvích, které mají přijít a Daniel to vykládá: "Ty, Nabuchodonozore jsi hlava ze zlata." Nabuchodonozor je totiž králem Babylóna. Daniel pokračuje: "Po tobě povstane jiné království a to bude stříbrné království." To jsou Médové a Peršané, ti byli po Babylónu. "Po nich přijde bronzové království." - To značilo řeckou říši, která následovala potom. Procházím to rychle, ale běžte do Daniele 2. kapitoly a projděte si to a uvidíte to tam. Na všem ohledně té sochy, co jsem doposud mluvil, se shodují všichni. Rozdíl nastane, když se dostaneme na konec té sochy. Hlava označuje Babylon, stříbro jsou Médové a Peršané, bronzové břicho a boky je Řecká říše, železné nohy jsou Římská říše. A teď ještě zbývá těch deset prstů.

Nevím, zda jste viděli některé z těch starších filmů - sérii filmů "Jako zloděj v noci", tuhle sérii si dneska můžete zdarma pustit na Youtube. Je to taková verze "Left Behind - Byl jsem ponechán" ze 70. let. Potom bylo "Byl jsem ponechán" v 90. letech, potom "Byl jsem ponechán" po roce 2000. Někde mezi nimi se objevil ne až tak známý film "Kód Omega", viděl to někdo z vás? Ten film přináší koncepci takzvaného "znovu obnovení Římské říše", pokud jste někdy něco takového slyšeli. Zatímco se všichni shodují na tom, co je hlava, hrud', boky, nohy, tak některé výklady eschatologie oddělili chodidla od té sochy. Namísto, aby ta království šla jedno za druhým, tak oddělili chodidla, dali je do budoucnosti a říkají, že chodidla se zatím nestala. Odtud máme to uskupení deseti národů, což byly teorie, že by to mohly být Spojené národy, nebo Světová osmička, nebo Evropská unie. Že to bude 10 národů, které budou vládnout světu, a že skrze ně bude světu vládnout antikrist. Kde se vzalo těch 10 národů? Ve Zjevení to nikde nenajdete, ale je to useknutých těch 10 prstů z této sochy, a ti lidé tvrdí, že toto se ještě nestalo. Akorát je problém, že Daniel 2. kapitola nám ukazuje na čas příchodu Božího Království na Zemi. To je totiž pointou 2. kapitoly Daniele. Máte sochu, ale potom je zde kámen. Mluví se o kameni, který byl bez rukou vylomen z hory a ten kámen udeří té soše do chodidel ze železa a hlíny, rozdrťí je, socha se rozpadne, a potom ten kámen začne růst, stane se horou a ta hora naplní celou zemi. A ten kámen je Království a přišlo a bude růst bez zásahu rukou.

Většinou jsme toto místo slyšeli a četli skrze získaný filtr deseti národů, které budou vládnout a že se to stane v budoucnu, ale toto proroctví mluví o příchodu Království. To proroctví je totiž o tom kameni. A kdo je ten kámen? Ano, je to Ježíš! A ten koncept je tento. Ježíš je označován jako úhelový kámen, který stavitelé zavrhl, také je nazýván kamenem úrazu na Siónu a je duchovní skála, která šla za Izraelci. Ježíš je označován jako kámen/skála na mnoha místech. V Danielovi 2. kapitole se o něm mluví jako o kameni, který je vytržen ze skály bez lidských rukou. A co je těch 10 prstů? Když v roce 27 př. n. l. začal vládnout první císař římské říše Augustus [po česky Oktavián], tak protože římská říše se stala tak obrovskou, tak ji rozdělil na deset provincií. A nad každou provincií ustanovil krále. Víte, jak se ve Zjevení mluví o králi králů? To byl původně římský koncept, protože císař byl nad všemi těmi 10 provinciemi, která měla každá krále, takže byl králem králů.

A Ježíš je také Král králů. Ježíš nikdy neřekl, že je Králem otroků a sirotků! Ježíš je Králem králů! A to vypovídá hodně o vás a také to hodně vypovídá o NĚm. Takže vy jste králové a On je Král králů. A úplně stejně císař Oktavián rozdělil římskou říši na deset prstů, 10 provincií a nad každou ustanoví krále. Císař Oktavián vládne od roku 27 př. n. l. do roku 14 n. l. - a co se v tom období stalo? Narodil se Ježíš. Takže ten kámen dopadne v období, kdy císař Oktavián rozdělí Římskou říši na 10 provincií. To je Ježíšův příchod, tehdy se Ježíš narodil ve chlívě, ten kámen už je na Zemi.

S Králem přichází i Království, nelze to oddělovat. Král přijde na tuto zem, narodí se ve chlívě a mudrcové přicházejí, aby mu dali dary. Ježíš je už Králem vesmíru. Nestal se králem až po své smrti, nestal se Králem někdy později. Po své smrti se potom Ježíš vrátí do nebe na trůn, ale Králem je od prvního dne, kdy se zde ukáže. ON je Králem tohoto světa. Takže Ježíš - Král, dorazí do jeslíček, je to ten kámen, který dopadne v období deseti prstů, rozdrtí je a Jeho Království začne růst. A to je pro nás dobrá zpráva. Problém vznikne tehdy, když těch 10 prstů oddělíte, a dáte je někde do budoucnosti, pak to začne být matoucí. Protože pokud řeknete, že se těch deset prstů zatím nestalo, tak aby se toto mohlo naplnit, muselo by někdy v budoucnosti dojít k obnovení Římské říše, protože jinak by se to nemohlo naplnit. A pokud by to tak bylo, tak to by znamenalo, že ten kámen ještě nedorazil, a že zde není Boží Království, a že neroste, že se nešíří, že prostě jde jen o to "dělat dobrou církev". A přesně takto vypadá většina křesťanství v Americe a západní Evropě. "Dělejme dobrou církev, protože nemáme Království. Protože se ještě nestalo 10 prstů, kámen ještě nedopadl, ještě neroste..."

Další matoucí věc je představa, kterou jsme často získali, že Království prostě přijde celé najednou. Jako by Boží Království mělo spadnout z nebe jako mrakodrap a hurá, máme zde Království. Ta myšlenka ohledně toho je taková, že se stane vytržení a potom zde Bůh nějak shodí z nebe Království. Problém je, že to nesedí s tím kamenem, z něhož vyroste skála, která potom naplní celou Zemi. Zde to jasně ukazuje, že to je postupná věc. Růst/šíření Království je postupná věc. Ježíš pro to používá různé obrazy. V Matouši v 13. kapitole říká, že Boží Království je jako hořčičné semínko, které vyroste a stane se z něj strom, takže nebeští ptáci přiletí a uhnízdí se v jeho větvích. Pak dává další příklad. Boží Království je jako maličko kvasu, které prokvasí všechno těsto. Boží Království se šíří, nepřijde celé najednou. A pokud porozumíme, že je to postupná věc, tak vidíme, že Ježíš v prvním století začal něco, co od té doby roste. A porozumění, že Království roste, vám umožní něco dělat. Protože potom jen nečekáte na nějaké vytržení, ale můžete být zapojeni v růstu a šíření Království. Potom můžete myslet dopředu, na další generace, na odkaz, který zanecháte, můžete být spravedlivý člověk, který myslí na děti svých dětí. Jinak pouze čekáte, až to zde skončí a konečně přijde Království.

Stačí se ale podívat na příklad modlitby, který dal Ježíš učedníkům: "Přijď Tvé Království, ať se na zemi děje Tvoje vůle, jako je v nebi." V řečtině je zde použit rozkazovací způsob. "Boží Království, přijď! Boží vůle, buď!" Není to nějaké prošení: "Ó, kéž by přišlo Tvoje Království..." Je tam použitý násilný tón, který znamená: "Prosazujte Království, přineste ho na Zem! Způsobte, aby se to stalo! Buďte zapojeni v jeho růstu!" Vidíte, máte práci. A to je skvělé, protože spousta z nás je doposud "nezaměstnanými křesťany". Vypadá to asi takto: "No jo, tak alespoň jednou za čas se někdo obrátí..." a pokud "nemyslíte Království", tak vaše jediné porozumění je "zachraňovat lidi". Ale Království je mnohem víc, má mnohem větší záběr. Dáváte to zatím?

Je v tom zásadní rozdíl - hledat prvně Království, porozumět Království. Hledáme prvně Království? Šíříme Království? Anebo žijeme v nějakém "věku církve" a čekáme, že jednoho dne budeme vytrženi a potom přijde Království? Tohle jsou dva velmi odlišné pohledy.

Předložím vám něco, co jste možná nikdy neslyšeli, a možná už nikdy neuslyšíte, ale toto jsou čtyři hlavní pohledy na poslední časy. Většina lidí si pod tím představí: "Vytržení před velkým souzením, uprostřed soužení a po velkém soužení", ale toto nejsou různé pohledy na poslední časy. Tyhle možnosti spadají pod jeden hlavní systém/pohled. Vezměte si něco a poznamenejte si.

První hlavní pohled je "futurizmus". Futurizmus je současný pohled západního světa, je to pohled, který prezentuje snad každý televizní evangelista, který se objevuje v každém filmu, v každém románu a knize, která je napsaná. V západním světě je to převládající pohled. Futurizmus je koncept, který předpokládá, že všechny ty "špatné věci" o konci, které jsou v Bibli napsané, se odehrají v naší budoucnosti. Ať se už jedná o celou knihu Zjevení, nebo Matouše 24. kapitulu, knihu Daniele, že všechny ty věci se stanou v budoucnu, že nás to teprve čeká. V podstatě je to takzvaná "apokalypsa". To je futuristický pohled. Futuristický pohled v sobě zahrnuje různé varianty pohledů. Takže když lidé diskutují o posledních časech, tak v drtivé většině případů je to diskuze pouze v rámci jednoho z těch čtyř hlavních pohledů na poslední časy.

První pohled, který patří do futurizmu, obsahuje myšlenku, že bude prvně vytržení a potom zde bude 7 let vládnout Antikristus a podobně - tohle je nejvíce propagovaný pohled. Tohle propagovala spousta známých osobností, filmy a podobně. Všichni velcí televizní evangelisté kázali "vytržení před velkým souzením", protože to je pro lidi populární, protože zde lidé nebudou, až se budou dít ty zlé věci. "To je úleva, že?" Takže tohle je v naší době nejrozšířenější a nejpopulárnější pohled.

Druhý pohled, který patří do futurizmu, ale nepropaguje ho mnoho lidí, je ten, že vytržení bude uprostřed velkého soužení. To znamená, že by zde křesťané měli být polovinu pekla, které se má údajně na zemi v budoucnu odehrát. Ta myšlenka za tím je taková, že zde budete jen polovinu, protože v druhé polovině se bude vylévat Boží hněv a nevěsta Kristova zde už nebude muset být, protože Bůh na ni není až tak naštvaný, ale potrpíte si polovinu z těch 7 let pekla na zemi. Tento pohled se nazývá "vytržení uprostřed velkého soužení".

Poslední pohled futurizmu je "vytržení po velkém soužení". Tento pohled je zajímavý, protože myšlenka je taková, že křesťané si prožijí peklo na zemi a bude to něco jako exodus, jak to bylo s Mojžíšem a Izraelským národem. Kdy pomyslný moderní "Egypt" bude zasahovat rána za ránou a "Izrael" je v klidu a čeká. Takže "Izrael" prostě vyčkává, zatímco se na zemi děje po 7 let peklo. Toto je myšlenka pohledu "vytržení po velkém soužení". Proto jsou lidé, kteří chtějí budovat různá útočiště a podobně, kde chtějí shromáždit zásoby, munici a toaletní papír, protože zde přeci budeme 7 let, kdy zkolabuje celý systém a my to v klidu přečkáme ve svých útočištích, zatímco Bůh bude jinde trestat lidi 7 let. To je pohled "vytržení po velkém soužení".

Ale všechny tyto pohledy patří do futurizmu - věří, že všechno tohle se stane v budoucnosti. Že všechny ty věci, o kterých Bible mluví, se teprve mají stát, a že to je právě na spadnutí. Takže toto nejsou 3 různé myšlenky, jsou to jen tři pohledy na jednu myšlenku. Pochopili jste? Jdeme dál. Ještě existují tři další hlavní pohledy.

Druhý hlavní pohled je historizmus - historický pohled. Historizmus je pohled, kterému věřili

církevní otcové a reformátoři, jako Jan Kalvín, John Wesley, Charles Spurgeon, Jonathan Edwards. Toto byl převládající pohled v létech 1500-1800. Věřili, že Zjevení 1. kapitola je počátek církevní historie, že kniha Skutků a kniha Zjevení začaly současně, a že v jejich době už 1000 let probíhá, takže bychom dnes mohli žít ve Zjevení 14. kapitole. Je to úplně jiný pohled, který říká, že něco z toho "špatného" ze Zjevení se již stalo, něco se má teprve stát a něco z toho se právě děje. Je to mnohem pozitivnější, než futurismus, protože alespoň něco z těch špatných věcí se již stalo. "Uf, skvělé, aspoň něčemu unikneme..." Pořád si ale můžete říkat: "No, už se to chýlí ke konci..."

Futurismus říká, že všechny ty události v knize Zjevení jsou v naší budoucnosti. Historismus říká, že události knihy Zjevení jsou roztažené přes 2000 let. A když byli moji rodiče na biblické škole, tak tíhli právě k tomuto pohledu. Z počátku měli názor, že na konci se ukáže, jak to bylo, ale když slyšeli myšlenky historizmu, tak jim to dávalo smysl, říkali si: "No, aspoň něco špatného se již stalo, budeme věřit tomuhle..." Takže moji rodiče vyrůstali jako historisté. Na historistech je zajímavá jedna věc - že se neustále snaží vykoumat, ve které části Zjevení se právě teď nacházíme. Takže v minulosti říkali, že šelma je Napoleon Bonaparte, takže jsme ve Zjevení 13. kapitole a věřili tomu, že žijí právě v té době. A vždy, když se objevil někdo jiný, tak to změnili - ne, Hitler je šelma... A když se objevil Stalin, tak Stalin byl šelma. Může to být kdokoliv, kdo se objeví, dá se to napasovat na kohokoliv. Takže historismus se musí neustále upravovat a přizpůsobovat tomu, co se píše v novinách. Protože najednou to sedí na toto, pak na tamto... Takže historistický pohled dnes není úplně populární. Může to být populární u některých skupin, třeba Adventisté sedmého dne věří historizmu a také některé starší denominace, ale celkově dnes historismus není tolik populární.

Třetí hlavní pohled se nazývá idealismus nebo takzvaný "duchovní pohled". A myšlenka zde je, že kniha Zjevení je něco jako "Pán prstenů", že to je duchovní pohled a je to alegorie. Že to není o událostech, které by se měli stát, nebo staly, že to je prostě o šelmě - draku a beránku - což je Ježíš, a že se prostě nacházíme ve velké bitvě, a že celá kniha Zjevení je duchovní obraz a že bychom se to neměli snažit vidět jako doslovné proroctví, které by se mělo stát. To je pohled idealismu. Tento pohled byl velmi populární asi před 100 lety, kdy lidé začali věřit, že zázraky se již nedějí, a tehdy přišli s takzvaným liberálním anebo sociálním evangeliem. Koncept toho byl, že zázraky a nadpřirozené věci nejsou pro dnes, že kniha Zjevení není skutečné proroctví, že to je alegorie, duchovní obraz, který nám něco ukazuje.

Problém s těmito různými pohledy je, že Jan v knize Zjevení říká, že to jsou věci, které se mají brzy stát. Takže to není nějaký obraz věcí, které by se měly dít následujících 2000 let a ještě po zbytek historie církve. Takže tyto pohledy jsou položeny na špatném základu. Protože kniha Zjevení je skutečné proroctví. Takže to byly tři hlavní pohledy. A existuje ještě čtvrtý hlavní pohled.

Čtvrtý hlavní pohled se nazývá preterismus. Preterismus je z latinského slova, které znamená "něco, co se již stalo". Preterismus je opakem futurizmu. Futurismus říká, že se všechno má teprve stát v budoucnu, ale preterismus říká, že tohle všechno se stalo v prvním století. Že kniha Zjevení byla o zničení Jeruzaléma v roce 70 n. l., což byla apokalypsa a nejhroznější čas v dějinách Izraele, která kdy byla v historii lidstva zaznamenána. A byl to přechod od světa Staré smlouvy, který byl zničen, do světa Nové smlouvy, který byl ustanoven. Tohle je preterismus. Preterismus to vidí jako popis událostí přechodu od Staré smlouvy do Nové smlouvy, což se dělo při zničení Jeruzaléma v roce 70 n. l.

Takže když se podíváme na tyto čtyři hlavní pohledy, je důležité si uvědomit, že existuje více možností, protože většina z nás ani nikdy neslyšela, že by možností mohlo být více. Pokud jste jako většina Američanů, tak jste slyšeli pouze 3 možnosti, které jsou obměnami pohledu z jedné hlavní kategorie, která se nazývá futurismus. A protože jste neměli ani tušení, že existují i jiné pohledy, tak jste byli omezeni na myšlení, že vlastně jediná otázka je: "Kdy tedy vlastně budeme vytrženi z té nadcházející noční můry?" Ale jakmile člověk uslyší i jiné možnosti, tak ho napadne: "Tak počkat, že by nás zrovna teď nemusela čekat noční můra? Chceš mi říct, že je možné, že Zjevení mluví o věcech, které se již staly?" Hmm.

Dnes jsem se snažil jen položit základ a přinutit lidi, aby začali přemýšlet. Ale zvažte následující. Ať již zastáváte kterýkoliv z futuristických pohledů, tak nemůžete operovat v Království, protože byste byli pokrytečtí, pokud byste se snažili jednat v Království, protože jakýkoliv futuristický pohled popírá, že by Království bylo zde právě teď. Protože Království zde ještě není, čekáme na 10 prstů, čekáme, až spadne ten kámen. Pokud chcete věřit některému z těch futuristických pohledů, tak nevěřte v zázraky a nadpřirozeno pro dnešek. Pokud byste to zkusili nějak skloubit, pak to nedává smysl. Je ale zajímavé, že se o to lidé neustále pokouší. Ale neseď to, je to úplný rozpor, věřit v nadpřirozeno a zázraky, a abychom nežili v Království. Tohle nejde dohromady.

Vy jste velvyslanci Království a přinášíte/šíříte nebe na zemi. Tohle znamená, že Království již přišlo v minulosti, a že se Království šíří. Jinak bychom stále čekali na 10 prstů, které se mají stát někdy v budoucnu. To je důležité.

Další zásadní věc zde je, že nerozumíme spoustě věcem, které byly napsány v prvním století, na opačné straně země, v kultuře, které nerozumíme, která byla úplně jiná, než ta naše, a co se týká Starého zákona, tak většina z nás ho zase až tak nestudovala, aby ho viděla jako pozadí pro porozumění Nového zákona. A to nám působí spoustu problémů a spoustu zmatků.

Dám vám jeden příklad. Někdy se můžete dostat do debaty s někým, kdo se snaží vyhrabat a hodit na vás třeba zákony ohledně jídla. Třeba že nesmíte jíst slaninu. A vy na něj: "Odstup ode mě satane!" :D Ale jsou křesťané, kteří se snaží znovu takové věci zavést. Třeba že musíte dodržovat sobotu, že musíte být zákoničtí v tomhle a tomhle. V tomto "zákonickém" hnutí je spousta proudů. A oni operují s Matoušem 5:17-18, kde Ježíš řekl, že nepřišel Zákon zrušit, ale naplnit. A potom Ježíš dodává, že nepomine ani čárka ze Zákona, dokud nebesa a země nepominou. A oni tuto pasáž používají, aby dokázali, že je zde stále Zákon, a to má větší dopad, než si umíte představit. Vy jim můžete namítnout: "Ale co obětování zvířat a podobně?" A jakmile jim začnete připomínat ostatní věci ze Zákona, tak začnou říkat, že to už pro dnešek není. Zde je obrovský problém. Protože pokud se zamyslíte nad tím, co tam Ježíš právě řekl. *Matouš 5:17 Nemyslete si, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky. Nepřišel jsem je zrušit, ale naplnit. ¹⁸Amen, říkám vám: Dokud nepomine nebe a země, nepomine ani nejmenší písmenko, ani jediná čárka ze Zákona, než se všechny ty věci stanou.*

Ježíš říká, že nepomine ani písmenko, nebo čárka, že nepomine ani jeden detail, dokud nepomine nebe a země. Zamysleme se nad tím na moment, protože zde narážíme na zásadní věc. Buď nebe a země pominuly, anebo jste stále plně pod Zákonem! Z toho se nevyvlečete, klidně nad tím můžete 3 hodiny přemýšlet. Nevyvlečete se z toho. Buď nebe a země pominuly, anebo každé písmenko a každá čárka platí, dokud nepomine nebe a země. Takže je otázka: "Pominulo

nebe a země?"

Náš [západo-kulturní] mozek s tím má problém, protože přemýšlí v režimu "doslovnost". "Ježíš přece musí myslet, že nebe a země doslova pominou." - Akorát židovští historikové nám říkají, že v prvním století věřili, že chrám byl nebe a země. Že nebe a země bylo reprezentováno chrámem. Když jste vešli do Svatyně svatých, tak tam byly stěny s vyšitými cherubíny. Byla tam truhla smlouvy, nad kterou byli dva cherubové, celá ta místnost reprezentovala nebe. Když jste vyšli ze Svatyně svatých, tak tam byla místnost, kde byl svícen, chléb, měla hliněnou podlahu a to reprezentovalo zemi. A když jste vyšli ven na nádvoří, tak tam bylo bronzové umyvadlo, které představovalo moře. Všimněte si, že v knize Zjevení je napsané, že v novém nebi a nové zemi už nebude moře. A nebe a země už pominuly - chrám už byl zničen. A Ježíš nyní přebývá mezi svým lidem. Změnilo se zde něco velkého. Byl by problém, pokud by nad námi stále visel Zákon. Víme, že kde je Boží Duch, tam je svoboda. Svoboda v porovnání s čím? V porovnání s nesvobodou. Takže pokud je Duch Boží zde a my jsme chrámem - nyní je chrámem naše tělo, již se nejedná o fyzický chrám v Jeruzalémě, nejedná se o nějakou budovu. Pokud pominuly písmenka a čárky ze Zákona, tak muselo pominout nebe a země. Co to znamená? Znamená to, že Ježíš v Matouši 5 nemluví o zničení planety Země, ale mluví o zničení chrámu, které se stalo 40 let poté. O tomto mluví v 5. kapitole Matouše. "Hmm." To je velké "hmm", že? Příště o tom budu mluvit víc a budu pokračovat, kde jsme skončili.

Myslím si, že jsme četli věci zapsané v Novém zákoně a mysleli jsme si, že to je o konci světa, o konci planety Země. A věřím, že když to budete studovat, tak uvidíte, že to je konec planety "Mojžíš". Byl to konec - úplná zkáza a zničení systému Staré smlouvy, což pro ty lidi tehdy bylo nejvíc traumatizující událostí v jejich historii. Bylo to horší, než když padli do babylónského zajetí, horší než útlak Sýrie za proroka Jeremiáše a Ezechiele, bylo to mnohem horší, protože už to nikdy nemělo být obnoveno. Za dob Jeremiáše a Ezechiele bylo proroctví, že budou zničeni, ale že je Bůh shromáždí. V Novém zákoně to je jinak - Bůh úplně zničí Starou smlouvu, Stará smlouva už nikdy nebude obnovena, a Bůh je vede k Nové smlouvě.

Takže namísto aby moje teologie byla o konci planety Země, tak moje teologie je o konci Staré smlouvy. A to působí zásadní rozdíl, protože namísto, abych žil ve strachu z budoucnosti... Neustále potkávám mladé ženy, které říkají: "Bojím se mít dítě, protože v Bibli je napsané..." - *Matouš 24:19 Ale běda bude v těch dnech těhotným a těm, které kojí. A modlete se, aby to nebylo v sobotu, v zimě a podobně.* A lidé s takovým myšlením žijí neustále ve strachu a nejsou schopní myslet dopředu, protože toto se má přece stát každou chvíli. Neustále se vyhlašuje nějaký konec: "Vidíte, je to rok 2000, ne asi je to Mayský kalendář. Ne jsou to 4 krvavé měsíce... Prasečí chřipka, ptačí chřipka..." Doplněte si tam cokoli. A lidé neustále žijí v napětí a nervózním strachu z budoucnosti, namísto aby uviděli, že ty věci v Bibli byly napsány, abychom věděli, že Starozákonní svět byl zničen a pominul, abyste mohli úplně vstoupit do Království, do Nové smlouvy s Králem, a být velvyslanci a šířit Boží Království na zemi.

Ano, přijde den, kdy se nebe a země konečně spojí. Přijde den, kdy se Ježíš vrátí. Tyto věci se stanou a toto je v budoucnosti. Ale očekáváme nyní, že by se v budoucnu měla stát spousta zlých věcí? Nevěřím, že by nás toto učila Bible, ale věřím, že nás toto učí takzvané "moderní křesťanství" a mezi moderním křesťanstvím a Bibli je veliká propast.

Myslím, že zde nyní skončíme. Postavme se, budu se za vás modlit. Položte si prosím ruku na vaši hlavu, budeme se modlit za tyto mozky a za to, s čím vás posílám domů.

Pane, pomoz těmto lidem, aby si uchovali, co se dnes naučili, aby přijali věci, které jsem sdílel, začni měnit jejich myšlení. Pane, tolik z nás ani nikdy neslyšelo, že jsou i jiné možnosti, jak tomu všemu porozumět, že je víc, než jeden pohled, a že ses k nám snažil mluvit o něčem, čemu jsme nerozuměli. A prosím tě, Pane, abys pomohl uvolnit myšlení lidí z každého omezení, zákonictví a jakéhokoliv starého způsobu přemýšlení, aby se mohli efektivněji pohybovat v Království a žili plněji ve Tvé Nové smlouvě. Pane, žehnám Tvoje lidi svobodou přemýšlet, ve jménu Ježíš, amen.

Porozumění Matouši 24. kapitole

V poslední době je prakticky všechno, co učím, o Nové smlouvě. A nemůžete mít Novou smlouvu, aniž byste se nějak dostali od Staré smlouvy k Nové smlouvě. A odtud pochází základ mého porozumění - že ta změna, která se stala v prvním století n. l., nebyla o zničení planety Země, ale o odstranění Staré smlouvy a vstupu do Nové smlouvy. Takže s tímto pohledem je můj přístup k Písmu hodně jiný, než většina přístupů, které jste mohli slyšet. Ale věřím, že to, o čem jsme dnes mluvili, můžete posoudit, když se podíváte na ovoce těch různých věrouk.

Mluvili jsme o futurizmu - že všechno "špatné" [tzn. Matouš 24, Zjevení a podobně] se stane v budoucnosti. Pak je zde historizmus, který knihu Zjevení natahuje přes celou církevní historii, přes 2000 let, že se to děje právě teď. Dále jsme mluvili o idealizmu - který vidí poslední časy jako duchovní válku a že kniha Zjevení jsou jen alegorie a obrazy. A nakonec jsme mluvili o preterizmu. A preterizmus to vidí tak, že ta zkáza byla zničení Staré smlouvy a ustanovení Nové smlouvy.

Ukažme si trochu větší obrázek. Řekněme, že zde vzadu budeme mít zahradu Eden. Představte si odtud takovou časovou osu, kdy si ukážeme, co se změnilo. Všechny čtyři pohledy na poslední časy (futurizmus, historizmus, idealizmus a preterizmus) mají tyto věci společné. Vezmu to v rychlosti. Začne to v zahradě Eden, přes Abrahama, Abraham má smlouvu s Bohem. Pak zde máte Mojžíše a Izraelský národ u hory Sinaj. Bůh jim nabídne, aby byli Jeho lidé smlouvy a aby každý byl knězem. To zní jako skvělá teologie, že by každý mohl být knězem. Takže jim řekne, ať si to během tří dnů rozmyslí, že pak učiní smlouvu. Během těch tří dnů začnou lidé vyšilovat a přijde na ně strach. Nakonec řeknou: "Dej nám jen pravidla, a my se je budeme snažit zachovávat, nechceme být kněží, ať je knězem Mojžíš a ať je prostředníkem mezi námi." Takže zde vidíme změnu, kdy Bůh chce, aby každý byl knězem, ale lidé jsou vyděšení, odstrčí Boha a dostanou dočasný systém, který se nazývá "Stará smlouva" a žijí v ní celý Starý zákon. Chtějí soudce, tak dostanou soudce, potom krále, mají krále Saula, Davida, Šalomouna a potom se království rozdělí. Dále to pokračuje jako Severní a Jižní království, což chvíli vydrží, potom přijde zničení a znovu spojení. A to znovuspojení je, když se Nehemiáš a Ezdráš vrátí a obnoví Jeruzalém a chrám. Potom je období ticha až do Nového zákona, které trvalo asi 400 let.

To byl rychlý průlet Starým zákonem. Potom přijde Ježíš, žije, tři a půl roku demonstruje svoje Království, zemře, ustanoví Novou smlouvu. Ale Jeho Nová smlouva neodstranila Starou smlouvu. Sice ze Staré smlouvy udělala "zastaralou" smlouvu - *Židům 13:8 "Když tedy mluví o nové, prohlašuje tu první smlouvu za starou; a to, co stárne a chátrá, je blízké zániku."* Takže po Ježíšově smrti na kříži píše pisatel Židům, že Nová smlouva, která byla ustanovena na kříži, udělala ze Staré smlouvy "starou" smlouvu, že již není platná, ale Stará smlouva dále pokračovala. Stará smlouva pokračovala dál, až do doby, než byl zničen chrám v roce 70 n. l. To znamená, že zde máme období celých 40 let, které trvá od kříže, až do zničení chrámu, kdy vedle sebe existovala Stará i Nová smlouva. V té době to je jako za krále Saula, kdy Saul ještě kraloval a král David už byl pomazaný za krále. Pokud si to připomenete, tak Saul ve svém prvním roce kralování obětuje bez Samuele, a Samuel za ním přijde a řekne mu, že ho Bůh zavrhl jako krále. Ale Saul kraloval 40 let. Ve Skutcích 13. kapitole, kde Pavel shrnuje Starý zákon, tak říká, že Saul byl králem 40 let. Takže Saul byl králem 40 let, i když ho Bůh zavrhl už v prvním roce kralování. Někde na začátku těch 40 let, je zavolán mladý David z pole a Samuel ho pomaže za krále v Božích očích, ale stane se králem až za 40 let.

Něco podobného se stalo i v Novém zákoně. V Novém zákoně Ježíš ustanoví Novou smlouvu prolitím Jeho krve, ale Nová smlouva není úplně zavedená, dokud není Stará smlouva úplně odstraněná. Dovolte mi odbočku. Teď se hodně rozmáhá teologie, která se nazývá "dokonané dílo" - "je dokonáno". Určitě jste slyšeli někoho říct že "je dokonáno" a to je pravda, ale dokonané dílo Ježíšovo nebylo dokonáno na kříži. "Jak to? Co tedy nebylo ještě dokončeno?" Zamyslete se. Nemůže to být dokonané dílo, dokud není vzkříšen. Když Ježíš říká na kříži: "Je dokonáno!", tak ještě nebylo všechno dokonáno, ještě se neposadil na trůn, ještě neodešel k Otci, to se stalo až o 40 dní později. A za deset dní potom máte den letnic, kdy byl vylit Duch Svatý. Měli bychom být vděční, že dokonané dílo neskončilo Ježíšovou smrtí, protože by nám v našem takzvaném "dokonaném díle" chybělo hodně věcí. Kristovo dokonané dílo zahrnuje mnohem víc. Je to Ježíšova smrt, vzkříšení, odchod k Otci, Jeho vylití [Ducha Svatého] a nakonec i zničení chrámového systému - zničení chrámu a s tím spojených věcí, aby Starou smlouvu úplně odstranil a existovala už jen Nová smlouva. Takže dokonané dílo je mnohem víc, než jenom samotný kříž. A když Ježíš volá: "Je dokonáno!", tak jsou tomu dvě porozumění.

Stejná fráze, kterou Ježíš zavolal, se používá, pokud třeba máte dům a konečně na něj splatíte půjčku, tak se tam dá razítko "Je dokonáno", je zaplacen. Stejně Ježíš říká: "Je zaplacen." Říká: "Bylo zaplacen, co jste byli dlužni Staré smlouvě. Protože byla ustanovena Nová smlouva, zemřel beránek bez vady a poskvrny, byli jste osvobozeni!"

Druhá věc je - když se dřív střetly dvě armády, tak jejich generálové byli někde na blízkém vrcholu a sledovali průběh bitvy a když začal být výsledek jasný, tak ten generál, který vyhrál, křičel z hory: "Je dokonáno!" Aby věděli, že mají přestat bojovat, protože při boji muž na muže byli v zápalu boje a neměli přehled.

Takže ten celkový obraz je takový, že Ježíš zrušil Starou smlouvu, úplně zaplatil, je to hotové, jste svobodní, ale druhá stránka je, že Ježíš jako generál volá: "Nepřítel je poražen! Je dokonáno!" Toto Ježíš volá před svojí smrtí. "Je dokonáno!" To neznamena, že v tu chvíli byla dokončena všechna Jeho práce. Protože ještě musel vstát z mrtvých, musel předtím sestoupit do pekla a získat klíče od smrti a hrobu a podobně. To všechno udělal až po kříži. Takže pokud používáme to "je dokonáno!" a "dokonané Kristovo dílo", tak to může být zavádějící. Lidé tím normálně myslí, že to není o vás a o vaší práci/skutcích, není to o tom, abyste se snažili být spravedliví. A s tím já souhlasím, jen si musíme dát pozor, jaké pojmy používáme.

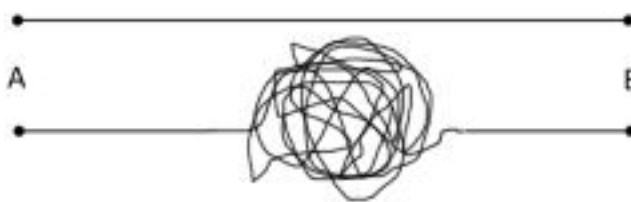
Takže se na naší časové ose dostaneme až do Nového zákona a najednou někteří lidé začnou působit zmatek. Protože tam máme knihy jako třeba celá kniha Zjevení, nebo několik kapitol v Matouši, nebo několik kapitol v 1. a 2. Tesalonickým, o kterých lidé prohlašují, že tomu nikdo nerozumí. Anebo pokud tomu někdo rozumí, tak je to právě ten jejich oblíbený televizní evangelista, kterého mají rádi a se kterým souhlasí. Problém je, že je divné, že všechno od počátku až sem, bylo celkem snadno pochopitelné. A jak jsem říkal, potřebujeme se podívat na ovoce. Ovocem je, že některé ty věrouky vytváří strach a zmatek a já nevěřím, že by správné porozumění Písmu mělo působit strach, zmatek a nejistotu. Rozumíte?

Víte, nemá to být nějaká záludná otázka, ale když si položíte otázku: "Jaké ovoce produkuje to, čemu věřím?" Tak pokud to, čemu věříte, produkuje ovoce, že se bojíte, nebo máte zmatek, ohledně toho, co to Písmo znamená, tak vaše věrouka a to, čemu věříte, má zřejmě nějaký problém.

Jednoduché. Často poznáte chybné myšlení podle toho, že způsobuje podezření. Pokud vás vaše víra vede k tomu, abyste se neustále něčím zabývali, neustále něco zkoumali, co stojí za tímto politikem, co je za touto ekonomickou věcí, a podobně, vždy je za tím nějaké podezření a to je součástí systému strachu. Takže je opravdu důležité, abyste se podívali, jaké ovoce působí to, čemu věříte.

Pohled, který vám navrhuji, je - že bychom se na věci měli dívat z perspektivy, že na prvním místě hledáme Království a šíříme Království. Ovocem hledání Království na prvním místě je, že tam není žádný strach, a z této perspektivy jsou najednou místa z Písma mnohem jasnější. Ne, že by všechno bylo snadné, ale jasné. Nemyslím si, že by všechno bylo jednoduché, protože třeba Ježíš musel naplnit přes 360 proroctví. Když budete ve Starém zákoně tyto proroctví studovat, tak to není nijak jednoduché, protože jsou to stovky proroctví, které naplňoval. Ale je to úžasné a klidně se tím můžete zabývat po zbytek života, ale měřítkem správnosti je, že by to mělo být jasné, nemá to být matoucí. Ale taky to neznamená, že to bude viditelné na první pohled, a že tomu budete hned jen tak rozumět, protože některé z těch věcí jsou hluboké, ale zároveň by to neměl být složitý binec.

Představte si obrázek. Máte dvě rovnoběžné čáry, které spojují začátek a konec. Po první úsečce se dostanete přímo do cíle, ale na druhé úsečce je uprostřed zamotané klubko, kterým se musíte nejprve proplést, abyste se dostali do cíle.

Symbolizuje to dva různé pohledy. První pohled, který vám prezentuji já, je jako ta přímá úsečka z bodu A do bodu B, takto přímočaře se dostaneme z bodu A do bodu B.

Jiné pohledy na časovou osu dějin Bible ale vypadají tak, že než se dostaneme na konec, tak se to někde v prostředku těžce zamotá. Takže začínáme v zahradě, a jdeme krok za krokem a dává to skvěle smysl. Pak se dostaneme k Ježíši, dobrý, dobrý, první církev, a co teď? Jako byste stiskli tlačítko pauza - žijeme 2000 let v církvi a nevíme, co zde máme dělat, kromě toho, že víme, že se v budoucnu má stát něco strašného. To je velmi hrubé porozumění tomu, co se má stát na konci. Stal se z toho nepřehledný nepořádek a nevíme, kam vlastně jdeme/směřujeme. Snad by nás mohla konečně někdy napadnout myšlenka, že jsme zde již 2000 let, ale proč vlastně? Proč Ježíš nenaplnil knihu Zjevení třeba už v roce 500 n. l.? Nebo v roce 1000 n. l., nebo 1500? Proč to má být v naší budoucnosti? Proč a na co vlastně čekáme? Proč se Ježíš prostě neukáže na bílém koni, nevypustí šelmu, nezabije kupu lidí a neskončí to? Jaký smysl má to, že zde stále jsme? A zde to začne být zajímavé, protože většina lidí na tuto otázku nemá smysluplnou odpověď. A pokud nerozumíte Království, tak tuplem nemáte tušení, proč jsme zde. "Abychom zachránili nějaké další lidi? Abychom zvětšili svoji církev? A hlavně čekali, až se stanou ty hrozné věci?" Chci vám navrhnout, že toto zřejmě asi nebude správné porozumění věcem.

Abyste mohli Bibli správně číst, tak musíte aplikovat několik principů. Jeden z nich je "význam pro čtenáře". To znamená, že to dávalo smysl a mělo to hodnotu pro lidi, kterým to bylo určeno. Pokud apoštol Jan psal knihu Zjevení, aby povzbudil lidi, kteří byli pod hrozbou, že přijdou o své fyzické životy (lidé umírali, byli pronásledováni), tak k čemu by jim byla kniha Zjevení, pokud by byla

o naší budoucnosti? Že by tím Jan lidem říkal: "Zde jsem vám napsal opravdu matoucí knihu obsahující 22 kapitol o tom, co se vás vůbec netýká. Položte si ji na policičku a za 2000 let někdo přijde na to, o čem vlastně je, netrapte se jí." Tohle nedává smysl a porušuje to princip "významu pro čtenáře", protože tohle by těm lidem tehdy nedávalo žádný smysl. Proto je pokušením idealistický pohled, protože ten se na to dívá tak, že čtenáři v prvním století si to přečetli a chápali, že drak je satan, že proti nim bojuje, že oni jsou svatí a že jsou s ním ve válce. Mohlo by jim to dávat smysl a mělo by to pro ně hodnotu, proto by někoho mohl svádět idealistický pohled na věc. Ale futuristický pohled má problém, protože ty věci by těm lidem nedávaly smysl a vůbec by nebyly pro ně. Další problém futurizmu je, že v knize Zjevení je 7x napsáno, že to jsou věci, které se brzy stanou. A pokud Písmo studujete upřímně, tak vám toto nebude sedět. Klidně se to dá zlehčovat jako: "No Ježíš sice řekl, že brzy, ale kdo ví, co tím myslel, jeho představa o "brzy" je asi nějaká divná... Asi si myslí, že 2000 let je brzy..." Tohle by vám mělo každopádně začít vrtat hlavou a mělo by vás to frustrovat.

C. S. Lewis v jedné ze svých knih, která se jmenovala "Tíže slávy", napsal, že nejostudnější verš v Bibli je v Matouši 24. kapitole, kde Ježíš řekl, že všechny ty věci se stanou během jedné generace nebo "než tato generace pomine". *Matouš 24:34 Amen, říkám vám, že toto pokolení rozhodně nepomine, než se toto všechno stane.* Podle C. S. Lewise Ježíš očekával, že se to stane během 40 let, ale nestalo se to, takže Ježíš neměl pravdu, a proto to je nejostudnější pasáž v Bibli. Ano, pro člověka s futuristickým smýšlením by to měla být nejostudnější pasáž v Bibli, kdy Ježíš něco předpovídá, řekne čas a nesplní se to. Ale Ježíš se ve skutečnosti nemýlil a ono se to stalo během jedné generace, akorát se tato informace k C. S. Lewisovi nedostala, takže netušil, že Ježíš to prohlásil správně. Ve skutečnosti zde je v podstatě v sázce to, zda je Ježíš falešný prorok. A to je asi celkem velká věc. Je to tedy falešné proroctví nebo ne? Technicky je Matouš 24. kapitola ze všech evangelií nejdelším proroctvím, které Ježíš dal. Ježíš mluví spoustu věcí o tom, co se stane, a potom říká: "Co vám říkám se naplní, než tato generace pomine.", což znamená do 40 let. Řekne jim kdy, co se bude dít, a buď to trefil, anebo ne. A pro nás je celkem důležité vědět, zda měl pravdu nebo ne. A pokud jste jako většina křesťanů, pak jste se s touto otázkou ještě nikdy nesetkali. Nikdy jste nebyli postaveni před volbu - zda měl Ježíš pravdu, nebo ne.

Pokud jste někdy někoho slyšeli toto vysvětlit, tak se snaží obrátit to slovo "generace", což je v originále slovo *genea*, na slovo *rasa*, že "tato rasa nepomine, dokud se vše nenaplní". Snaží se říct, že židovský národ bude jako rasa pokračovat po zbytek času. S tím je vícero problémů. Jeden je ten, že to porušuje použití slova *rasa*, kdy to slovo *genea* není nikde překládané jako *rasa*, nedává to smysl v žádném kontextu. Další problém je, že židé nejsou rasa. Nevím, zda jste se nad tím někdy zamysleli, ale židé nejsou rasa. Jsou to potomci Abraháma. To by bylo jako říct, že za 4 tisíce let rozmnožování budou potomci Johna Weltona - "Weltoné". To z nich nedělá rasu, jsou to prostě potomci otce Weltona. To není rasa. Židé nebyli rasou až do sedmdesátých let minulého století, kdy se organizace Spojené národy usnesla, že je budou nazývat rasa, aby je mohli chránit. Židé z toho byli tehdy pěkně vyděšení a bouřili se proti tomu. Namítali, že jakmile je nazvou rasou, namísto pouze pokrevními potomky, tak se zopakuje, co udělal Hitler, a lidé se je budou snažit vyhladit jako rasu. Bránili se, že nejsou rasa. Oni sami říkali, že nejsou rasa, že jsou potomci Abraháma. Takže nedává vůbec smysl zkoušet říct, že Ježíš řekl "tato rasa nepomine". Tohle je moderní pokus jak zařídit, aby Ježíš ve futurizmu nebyl falešný prorok.

Ono tohle všechno má obrovský dopad a jde zde opravdu o hodně, jde zde o to, jak budete žít svůj život! Možná se zdá, že to zní jako něco nepraktického, ale to je jen zdání, protože toto vyústí v to, zda budete žít ve strachu z budoucnosti, anebo tyto věci byly opravdu napsány o Staré smlouvě a my jsme úplně v Nové smlouvě, jsme svobodní žít pod Novou smlouvou a šířit Království. Nad tímto stojí za to se zamyslet. Heslem naší akademie je "Svoboda, za kterou stojí za to zemřít." A je to opravdu důležité. Není to tak, že bych jen tak miloval pravdu, ale miluji pravdu, protože pravda vás osvobozuje. To je celý smysl pravdy. Není to o tom mít pravdu, mít správný názor, ale jde o to, aby vás pravda osvobodila. A já nejsem bojovník za svobodu, že bych pokládal za svobodu svůj život, ale je to o svobodě, která vám byla dána v Nové smlouvě, která stála Ježíši za to, aby za ni zemřel. Není to o vaší smrti za svobodu, ale o skutečnosti, že svoboda, která vám byla dána, byla zaplacená smrtí, abyste ji mohli mít. Nejedná se zde o vaši smrt, ale o tu Jeho. A Ježíši stálo za to zemřít za naši svobodu, zřejmě bychom si jí měli více cenit. Měli bychom si jí cenit tím, že řekneme: "Já jsem Novosmluvní věřící, budu chodit/žít v Království, budu šířit Království, protože Ježíši stálo za to zemřít, abych to mohl mít." Proto na tom záleží.

Otevřme si Písmo. Najděte si Matouše 21. kapitolu. Je zde podobenství o zlých vinařích. *Matouš 21:33 Poslouchejte jiné podobenství: Byl jeden hospodář, který vysadil vinici, obehnal ji plotem, vykopal v ní lis a postavil věž. Pak ji pronajal vinařům a odešel na cestu. ³⁴Když se pak přiblížil čas vinobraní, poslal k vinařům své služebníky, aby převzali její úrodu. ³⁵Vinaři však vzali jeho služebníky a jednoho zbili, jiného zabili a dalšího ukamenovali. ³⁶Poslal tedy znovu jiné služebníky, více než předtím, a těm udělali totéž. ³⁷Nakonec k nim poslal svého syna. Řekl si: 'Mého syna budou mít ve vážnosti.' ³⁸Když ale vinaři toho syna uviděli, řekli si: 'Tohle je dědic, pojdme, zabijme ho a zmocněme se jeho dědictví.' ³⁹Potom ho chytili, vyhodili z vinice ven a zabili. -* Rozumíte, o čem zde Ježíš mluví, že? Bůh poslal proroky, aby obrátil Izrael zpět k Bohu, oni je odmítali, zabíjeli, vraždili a Bůh nakonec pošle svého Syna a oni ho také zabijí.

Verš 40 *Co tedy udělá pán vinice těm vinařům, až přijde?* - Kdo je pán vinice? Není to syn, ale jedná se o majitele. Takže když přijde Otec, co udělá těm zlým vinařům? Následuje, co Ježíši odpověděli lidé. ⁴¹*Oni mu řekli: "Ty zlosyny zle zahubí a vinici pronajme jiným vinařům, kteří mu budou odevzdávat ovoce v čas jeho sklizně." - Oni jako odpověď na Ježíšovo podobenství sami nad sebou vyřkli zničení. "Co tedy udělá pán vinice těm vinařům, až přijde?" - "Ty zlosyny zle zahubí..."* Potom dál čteme ve verši ⁴⁵*Když vrchní kněží a farizeové slyšeli ta jeho podobenství, pochopili, že mluvil o nich, ⁴⁶a chtěli ho zatknout, ale zalekli se zástupů, protože lidé ho měli za proroka. -* Byli si vědomí, že Ježíš mluvil o nich, že je čeká konec. Ježíš v 22. kapitole pokračuje dalším podobenstvím.

Matouš 22:1 Ježíš k nim pak znovu mluvil v podobenstvích a řekl: ²"Nebeské království je podobné králi, který svému synu vystrojil svatbu. ³Poslal své služebníky, aby svolali na svatbu ty, kdo byli pozváni, ale oni nechtěli přijít. ⁴Poslal tedy znovu jiné služebníky a řekl jim: 'Povězte pozvaným: Hle, připravil jsem pro vás svou hostinu. Moji býci a můj vykrmený dobytek jsou zabiti a všechno je připraveno; pojdte na svatbu!' ⁵Oni však na to nedbali a odešli jeden na svůj statek a jiný za svým obchodem. ⁶Ostatní se pak chopili jeho služebníků, potupili je a zabili. ⁷Když to král uslyšel, rozhněval se, poslal svá vojska a ty vrahy zahubil a jejich město spálil. - Ano, jsou to podobenství, ale Ježíš zde mluví o skutečných věcech, které se staly.

A v 23. kapitole Ježíš pokračuje. Pěkně si tam podává farizeje, mnohokrát tam říká: "Běda vám,

zákoníci a farizeové, vy pokrytci, že..." - Tuto kapitolu milují lidé, kteří mají problémy s hněvem. Ukazují na to a říkají: "Vidíš? Ježíšovi taky ujely nervy a stálo ho to život..." Ale Ježíš ví, co dělá, Ježíš vyhlašuje zkázu, vyhlašuje jim, že to minuli, že špatně skončí, že přijdou armády a zničí jejich město a spálí ho. "Běda vám, zákoníci a farizeové..." A na konci 23. kapitoly ve verši 33 *Vy hadi, plemeno zmijí, jak byste unikli odsouzení do pekla?* ³⁴*Pohledte, já k vám proto posílám proroky, mudrce a učitele Písma, a vy některé z nich zabijete a ukřižujete, a některé z nich budete bičovat ve svých shromážděních a budete je pronásledovat od města k městu,* ³⁵*aby na vás přišla všechna spravedlivá krev prolévaná na zemi, od krve spravedlivého Ábela až po krev Zachariáše, syna Barachiáše, kterého jste zabili mezi svatyní a oltářem.* ³⁶*Amen, říkám vám, že všechny tyto věci přijdou na toto pokolení.* - O čem právě Ježíš mluvil? Proč od Ábela po Zachariáše? Starý zákon v naší Bibli přece končí Malachiášem? Protože hebrejská Bible v té době, jejíž překlad do řečtiny byla Septuaginta, končila Zachariášem. Ježíš říká, že od Genesis až do Zachariáše bude všechna krev prolitá ve Starém zákoně pomstěna tím, že všechny prokletí Staré smlouvy padnou na hlavy jedné generace, a to právě na ně.

V tento moment už učedníci od Ježíše slyšeli 21. kapitolu, 22. kapitolu, podobenství, 23. kapitolu, kdy jim řekne, co je čeká, a tato kapitola končí nejhoršími prokletími, co se v Novém zákoně vyskytují. Učedníci z toho měli trauma. Představte si tu situaci. Ježíš odchází z chrámu a učedníci si říkají: "Co jsme to právě slyšeli?" A na začátku 24. kapitoly k Ježíši přijdou. *Matouš 24:1 A když Ježíš vyšel z chrámu a odcházel pryč, tu k němu přistoupili jeho učedníci, aby mu ukázali chrámové stavby.* - Učedníci právě slyšeli, co má přijít na farizeje a vládce chrámu, a říkají: "Podívej na tyhle úžasné chrámy", které byly právě dokončené králem Herodem. Učedníci říkají: "Podívej se na ty chrámové budovy." ²*Ježíš jim však řekl: "Vidíte všechny tyto věci? Říkám vám jistě, že tu nebude ponechán kámen na kameni: všechno bude zbořeno."* - Po tomto se učedníkům asi moc neulevilo. Pokračuje to od zkázy zlých lidí ke zničení krásných chrámů, nemá zůstat ani jeden kámen na kameni. "No dobře Ježíši, to bude asi pěkná pohroma." - ³*Když se pak posadil na Olivetské hoře, přistoupili k němu učedníci soukromě se slovy: "Řekni nám, kdy to bude a jaké bude znamení tvého příchodu a konce tohoto věku?"*

Uvědomte si, co všechno právě Ježíš učedníkům říkal a co předtím Ježíše slyšeli říkat lidem. Protože většina lidí, obzvláště pokud mají futuristický pohled, anebo tak byli učeni, tak začnou číst až to, co teď následuje dál, a neuvedou to v kontextu. Ti lidé říkají: "Ok, takže učedníci se zeptali Ježíše na jeho druhý příchod, zeptali se ho, kdy bude konec světa." Ne! Učedníci ani nevědí, že Ježíš zemřel! Tohle jsou učedníci, kteří ještě nerozumí smrti a vzkříšení Ježíše. Neptají se, kdy se Ježíš zase vrátí na zem poté, kdy zemřel, je vzkříšen a odejde k Otci. Protože učedníci ani netuší, že někam odejde! Takže učedníci se neptají na jeho druhý příchod. Nedává vůbec žádný smysl, aby se po tom všem, co slyšeli, ptali na konec světa. Ne, opravdu to nedává smysl. Ale pokud jste třeba vyrostli někde, kde se používal King James Version překlad Bible, a byl vyvyšován a opěvován, tak narazíte na problém, protože Bible King James byla v této pasáži účelově zmanipulovaná, a oni tam dali "konec světa". Ale tam není napsané konec světa, protože řecké slovo pro svět je "kosmos" ale v tomto místě je napsané slovo "aion", které znamená "věk", čili tam je napsané "konec věku". Takže se zde nemluví o tom, kdy se Ježíš vrátí v budoucnosti, není to o vytržení a není to o konci světa. Takže pokud máte dobrou Bibli, tak tam máte napsané: "jaké bude znamení tvého příchodu a konce tohoto věku?" Pokud máte převrácený překlad, tak tam bude napsané "znamení konce světa" a měli byste si to přeškrtnout a napsat si tam slovo "věku". Protože to není konec světa.

Dokonce pokud to budete víc studovat, tak zjistíte, že slovo "kosmos" se v Novém zákoně moc často nepoužívá. Je několik zmínek, třeba když je napsáno "před založením světa", kde se mluví o tom, že Ježíš je beránek zabitý před založením světa, "kosmos", ale jinak se v Novém zákoně na více než 50 místech používá slovo věk - "aion" a mluví se o konci věku. A co to má být za věk? Jedná se o věk, který začal kdysi dávno na hoře Sión. Byl to věk, který začal s Mojžíšem. A Ježíš říká, že když tento chrám bude zbořen, tak to bude konec věku - věku Mojžíše, věku Staré smlouvy. O tomto jim celou dobu mluvil. Mluvil o zlých vinařích, o králi a jeho synu, o zničení města, o tom, že přijdou armády, které ho spálí do základů. Mluvil o tom, jak zlí jsou farizeové, že na jednu generaci padnou všechna prokletí Starého zákona, že chrám bude zničen a nezůstane kámen na kameni. A učedníci se poté Ježíše ptají: "jaké bude znamení tvého příchodu a konce tohoto věku?" Což má být věk Mojžíše. Ježíš právě vyhlásil zničení chrámu a to je konec tohoto věku. Toto mají učedníci na mysli, když se Ho ptají.

Možná se to nezdá úplně jasné, protože co učedníci myslí tím, že Ježíš má "přijít"? Pokud se podíváte do Starého zákona, tak zjistíte, že obrat "Boží příchod" vždy mluví o tom, že Bůh přijde v souvislosti se zničením nějakého města nebo oblasti. Můžete se to dočíst třeba v Žalmech v 18. kapitole. *Žalm 18:11 Vsedl na cheruba a letěl, vznášel se na křídlech větru. ¹²Temnotu učinil svou skrýší, stánkem kolem sebe temné vody, hustá oblaka. ¹³Ze záře před ním vystupovala mračna, krupobití a řeřavé uhlí.* Takže ve Starém zákoně není koncept "Jeho příchodu" že přijde a bude vytržení, ale Jeho příchod byl spojený s destrukcí/zničením něčeho. Ježíš právě mluví o velkolepém zničení chrámu a celého jejich systému a učedníci se na to Ježíše ptají: "Kdy bude konec toho věku a kdy přijdeš vykonat tuto zkázu?" Toto je jejich otázka. Je to jednoduchá otázka, která v kontextu dává smysl, aniž byste museli měnit slova, případně jejich význam, aby to znamenalo něco jiného, aniž byste museli Ježíše označovat za falešného proroka a podobně. Tohle prostě a jednoduše dává smysl.

Takže Ježíš jim na to odpovídá od verše 4 až do 14. verše. *Matouš 24:4 Ježíš jim odpověděl: „Dávejte si pozor, aby vás někdo nesvedl. ⁵Neboť mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat: Já jsem Kristus a svedou mnohé. ⁶Budete slyšet o válkách a uslyšíte válečné zvěsti. Dejte si pozor, neděste se. To všechno musí nastat, ale to ještě není konec. ⁷Povstane totiž národ proti národu a království proti království, budou hladomory a zemětřesení na různých místech. ⁸Ale to všechno bude počátek porodních bolestí.* - Pravděpodobně většina z nás slyšela: "Tyto události jsou počátkem porodních bolestí, takže pozor na to!" Problém je, že na to můžete vždycky nějaké události napasovat. Ale toto jsou znamení, které vám říkají, kdy má přijít konec věku Mojžíše. Kontext je, že Ježíš odpovídá na otázku učedníků. Mluví o tom, že porodní bolesti budou války a zvěsti o válkách, hladomor, zemětřesení.

Zamyslete se nad tím. Čteme v knize Skutků o zemětřesení? Ano. Zemětřesení bylo, i když Ježíš zemřel na kříži, slunce tehdy zmizelo na 3h, což je zapsáno v Lukáš. *Lukáš 23:44 A bylo okolo šesté hodiny. Tehdy nastala po celé zemi tma až do deváté hodiny.* Takže máme tmu a zemětřesení. Potom je Ježíš dán do hrobu a o tři dny později je zase zemětřesení a Ježíš vstane z mrtvých. Všichni jsou sraženi k zemi, kámen je odvalen, zemětřesení. Potom máte letnice a později ve Skutcích 4. kapitole jsou shromáždění, modlí se a to místo se otřásl. Pokud budete číst knihu Skutků dál, dočtete se, že Pavel byl ve vězení, že vězením otřese veliké zemětřesení a uvolní se jim pouta. Historikové zaznamenali, že mezi roky 30 a 40 n. l. bylo velké množství

zemětřesení. Jedním takovým byl Seneca, který byl Nerovým poradcem, a ten to popsal, jako by se země třásla celou jejich generaci. V celé té oblasti byly opakovaně zemětřesení. Takže zemětřesení? Ano. Ve Skutcích 11:28 čteme, že Agabus prorokoval, že po celé zemi bude veliký hlad, který nastal za císaře Claudia, a dělají sbírku, aby pomohli lidem v Judsku. V knize Skutků je během těch 40 let zaznamenán velký hladomor.

Také tam jsou války a zvěsti o válkách. Vždycky se ale někde válčí, války probíhají celých 2000 let, takže k čemu je takový ukazatel dobrý? Pro nás je to těžké, protože žijeme v době, kdy jsou války běžnou realitou, neustále se někde válčí. Ale v době, kdy Ježíš říká, že toto bude jeden z ukazatelů, tak v té době zrovna bylo něco, co se nazývá "Pax Romana", což se překládá jako "Římský mír". Řím měl v té době natolik podrobený svět, že se neděly žádné války. Dominovali celému světu a tato doba se nazývá "Římský mír". Takže to, co Ježíš říkal, dává smysl, když tehdy žádné války nebyly. Ježíš říká, že budou války a zprávy o válkách, což se stalo a Jeruzalém byl v roce 70 n. l. Římany zničen, kvůli rebelii a povstáním.

Dále mluví o falešných Kristech. Pokud by zde dnes někdo povstal a prohlásil: "Já jsem Ježíš, vrátil jsem se na zem!", tak pro takové lidi dnes máme léky a místnost s měkkými stěnami. Ale v době prvního století historik Flavius Josephus zaznamenává, že bylo 120 falešných Ježíšů. Přes 120 lidí se prohlašovalo za Ježíše, který se vrátil. Protože Ježíš vstal z mrtvých teprve před několika desítkami let, tak v té době bylo mnohem snazší se prohlásit za Ježíše. Dnes je to mnohem těžší, protože už je to 2000 let, kdy se Ježíš tímto způsobem a v takové podobě neukázal. Takže pokud se za Ježíše někdo prohlásí dnes, tak nad tím mávnete rukou: "No jasně, určitě jsi Ježíš, haha. Máme pro tebe v blázinci pěknou místnost." Ale tehdy to bylo aktuální, bylo to nedávno, co Ježíš vstal z mrtvých, takže prohlásit se za Ježíše a svést lidi bylo tehdy celkem jednoduché. Ale Ježíš své učedníky varoval, že ti lidé, co se za něj budou vydávat, že to nebude On, že se takto v této době nevrátí. Takže Ježíš říká, že budou falešní Kristové, války, hlad, zemětřesení, dává jim jasné znamení věcí, které se opravdu staly. Všechno toto se následovně vyplnilo.

Verš 9 *Pak vás budou vydávat do soužení a budou vás zabíjet; a všechny národy vás budou nenávidět pro mé jméno.* ¹⁰*A tehdy mnohým to bude kamenem úrazu, budou se navzájem zrazovat a jeden druhého nenávidět.* 11 *Také povstanou mnozí lživí proroci a mnohé svedou.* ¹²*A protože vzroste bezzákonnost, ochladne láska mnohých.* ¹³*Ten však, kdo vytrvá do konce, bude zachráněn.* - Podívejme se na to, o jakém čase se zde mluví. "Ten však, kdo vytrvá do konce" - do konce čeho? Ti lidé z té doby jsou už mrtví, musí tedy ještě vytrvat? Ne, Ježíš mluví o konci, který právě vyhlásil. Říká "kdo vytrvá do konce" a ten konec se vztahuje na "konec věku", o kterém mluvil předtím, na konec, který měl přijít do 40 let. Říká jim: "Vydržte, budete pronásledováni, chrámový systém se obrátí proti vám, budou vás vydávat do soužení, zabíjet... Vytrvejte až do konce." Ne do konce planety Země, protože ti lidé dnes jsou už 2000 let mrtví a planeta Země neskončila. Říká jim, ať vytrvají do konce, o kterém tam Ježíš mluví - do konce věku.

Verš 14 *Toto evangelium království bude vyhlášeno po celém světě na svědectví všem národům. A tehdy přijde konec.* - No, co ale Ježíš tímto veršem myslel? Čte někdo z vás můj blog? Každý týden tam něco píšu a právě jsem tam psal o tomto verši. Nazval jsem to "zabiják preterizmu". Tento verš zmate spoustu lidí, protože tam je přece napsané "po celém světě"! Nevím, zda jste si to někdy uvědomili, ale Ježíš nemluvil anglicky, [ani česky,] takže než se k vám Bible dostala, tak byla přeložena z různých jazyků? A když se podíváme, jaké slovo je použité v originále,

tak je to slovo "oikúmené" a znamená "známou, obývanou část světa". Když císař Oktavián dělal sčítání lidu, je napsáno, že dělal sčítání "oikúmené" - celého světa. Co to je? Je to celý civilizovaný svět. Neznačená to celou planetu Zemi. Oktavián tehdy nedělal sčítání lidí v Severní Americe, ani dálných končin Ruska a podobně. Nás toto zmátlo, protože my chceme číst Bibli doslovně a zde je přece napsané "po celém světě". Pokud chcete brát Bibli doslova, tak se naučte řečtinu a hebrejštinu, zjistěte si všechno a začněte to číst způsobem, jak tomu tehdy rozuměli a jak to tehdy mysleli. Musíte Bibli číst v kontextu a správně. Nemůžete vzít naše současné porozumění západního světa, které máme o 2000 let později a zkoušet podle toho Bibli číst doslovně! To budete doslovně úplně vedle. Takže v tomto místě spojení "po celém světě" znamená celý civilizovaný svět v té době.

Otázka. Stalo se to v prvním století? Bylo kázáno celému civilizovanému světu v jejich době? Podle Pavla odpověď zní: "Ano." *Koloským 1:6 A jako na celém světě [evangelium] přináší ovoce a roste...* - Zde je použité to samé slovo "oikúmené". Dále v *Koloským 1:23 zůstáváte-li vskutku na víře založení a v ní pevní a nevzdálíte-li se od naděje evangelia, které jste slyšeli, které bylo hlášáno v celém stvoření pod nebem a kterého jsem se já, Pavel, stal služebníkem*. Pavel věřil, že to, co bylo napsáno v Matouši 24:14, se naplnilo v jejich generaci. Pokud by se po ukamenování Štěpána nerozpoutalo takové pronásledování, tak by se ten verš zřejmě nenaplnil, protože tři a půl roku církev seděla v Jeruzalémě a kázala židům. Ale potom bylo pronásledování tak velké, lidé byli zabíjeni, rozprchlí se a během 40 let zasáhli celý civilizovaný svět. Apoštol Pavel se odvolává do Říma, aby mohl stát před samotným císařem. Cílem bylo dostat evangelium všude a podle Pavla evangelium v té generaci zasáhlo celý svět "oikúmené" a neslo ovoce. Takže to se také stalo.

Potom Ježíš ve verši 15 začne odpovídat na druhou otázku - kdy se toto stane. Od 4. do 14. verše mluví asi o osmi různých znameních. Poté začne odpovídat na otázku, jaká budou znamení Jeho příchodu. Verš 15 „*Když pak uvidíte 'ohavnost zpustošení', o níž mluvil prorok Daniel, jak stojí na svatém místě -- kdo čte, ať rozumí --* ¹⁶*tehdy ti, kdo budou v Judsku, ať utíkají do hor.* ¹⁷*Kdo bude na střeše, ať nesestupuje, aby si vzal věci ze svého domu.* ¹⁸*A kdo bude na poli, ať se nevrací zpátky, aby si vzal svůj plášť.* ¹⁹*Běda těhotným a kojícím v oněch dnech!* ²⁰*Modlete se, aby k vašemu útěku nedošlo v zimě nebo v sobotu.* ²¹*Neboť tehdy bude velké soužení, jaké nenastalo od počátku světa až do nynějška, a nikdy již nenastane.* - Tohle je kus, který musí zůstat pohromadě, abychom tomu správně porozuměli. Ježíš začíná odpovídat na otázku "jaká budou znamení tvého příchodu" - což mluví o příchodu soudu a hněvu - ten král, který se rozhněval, poslal svá vojska, zahubil ty vrahy a jejich město vypálil. Ten, který přijde, aby odplatil zlým vinařům a podobně. Takže učedníci se ptají: "Jaké budou znamení té přicházející zkázy?" A Ježíš jim říká: "Když pak uvidíte ohavnost zpustošení, tak to je znamení, když to uvidíte, utíkejte, opusťte město. A doufejte, že to nebude v sobotu, v zimě, a že zrovna nebudete těhotné, utíkejte."

Tohle je zajímavé místo, protože my jsme ten výraz "ohavnost zpustošení" obrátili. Je to ohavnost, která působí zpustošení. Je to něco, co způsobí zkázu a nazvěme to ohavnost. Otázka je, co je ta ohavnost, která působí to zpustošení? Víte, co je skvělého na tom, že máme 4 evangelia a tři z nich jsou synoptická? Synoptická znamená, že mají hodně společných věcí a mluví o stejných událostech. Takže stejné proroctví je zaznamenané jak Matouši, tak v Lukášovi i Markovi, jen v Janově evangeliu není. A když se na ty události podíváme v různých evangeliích, tak nám to může celkem hodně ukázat, třeba co to přesně je "ohavnost zpustošení", to je skvělé, ne? Lukáš vám

řekne, o co se jednalo.

Lukáš 21:20 „Když uvidíte, že Jeruzalém je obkličován vojsky, tehdy vězte, že se přiblížilo jeho zpusťošení. ²¹Pak ti, kdo jsou v Judsku, ať utíkají do hor, a ti, kdo jsou v jeho středu, ať vyjdou, a kteří jsou na venkově, ať do něho nevcházejí, ²²protože toto jsou dny trestu, aby se naplnilo všechno, co je napsáno. ²³Běda těhotným a kojícím v oněch dnech! Neboť bude veliká tíseň na zemi a hněv proti tomuto lidu. - Toto mluví o těch samých událostech, akorát vám to přesně říká, co je ohavnost, která způsobí zpusťošení. Ta "ohavnost" jsou armády, které obklopí Jeruzalém, a tehdy budete vědět, že jeho zpusťošení je blízko. Mluví zde o těch samých věcech, a říká vám, co to je. A my jsme přitom viděli a slyšali všechny možné jiné vysvětlení, kromě tohoto. I když to tam bylo celou dobu černé na bílém.

Další způsob, jak číst Bibli přesněji je, že Bibli dovolíte, aby se sama vykládala. Bible má totiž svůj způsob, kdy vám sama ty věci ukazuje, takže když ji otevřete, tak nepotřebujete vymýšlet, co je ohavnost zpusťošení, a nemusíte do Bible vkládat nic svého. Protože do Bible si nemůžete vkládat svoje věci a pasovat si to na svoje věci. To nikdy nefungovalo a nebude to fungovat a kvůli tomu máme tolik problémů. Ale pokud si přečtete, co Bible opravdu říká, začne to dávat smysl. Matouš zapsal, že o tom mluvil prorok Daniel. Takže si musíte najít proroka Daniele a porozumět tomu. A v Lukášii je napsané, že to jsou armády, které obklopí Jeruzalém a potom budou vědět, že zpusťošení je blízko. To je celkem jasné ne?

Budeme pokračovat v Matouši 24. kapitole, ale všimněte si, že v Lukášii je napsané, ať ti, kdo jsou v Judeji, uprchnou do hor. Není tam napsané "ať ti, kdo jsou v Praze, uprchnou do hor." Mluví to o lokálním kontextu, mluví se zde o zničení místa, o lokální/místní apokalypse. Není to o globální situaci. Je tam napsané "ti, kdo jsou v Judeji", není tam "ti, kdo jsou v Římě", Itálii nebo kdekoliv jinde. Takže to je lokální událost a jedná se o Judeu.

Verš 17 *Kdo bude na střeše, ať nesestupuje, aby si vzal věci ze svého domu.* - Tohle pro vás asi nemá moc smysl. Nevím, jak často jste na střeše a potřebujete tuto radu. Když jste byli naposledy na své střeše, tak jste asi o apokalypse nepřemýšleli. Tohle opět dává smysl pouze v místním historickém kontextu města, které je plné domů s plochými střechami, po kterých tehdy lidé chodili. Říká jim: "Ani se nevracejte domů, utečte z města do hor."

Verš 18 *A kdo bude na poli, ať se nevrací zpátky, aby si vzal svůj plášť.* - Toto dříve v historii ukazovalo na zemědělské období, dnes už to nedává moc smysl.

Verš 19 *Běda těhotným a kojícím v oněch dnech! ²⁰Modlete se, aby k vašemu útěku nedošlo v zimě nebo v sobotu.* - Další zajímavost. Jaký význam má dnes sobota? Na dnešní moderní kulturu nemá sobota prakticky žádný dopad, natož v naší západní kultuře. Ale zde máte napsané, abyste se modlili, aby to nebylo v sobotu. Proč ale, proč to má takový význam? Protože tehdy měli něco jako počet kroků, které člověk mohl o sabatu udělat. Můžete o tom vidět zmínku ve Skutcích 1:12, kde se mluví o vzdálenosti sobotní cesty. Prakticky to znamenalo, že v sobotu nesměli ujít větší vzdálenost, než zhruba dva kilometry. Proto jim píše: "doufejte, že to nebude v sobotu, protože pokud budete na střeše nebo na poli, a uvidíte, že se kolem Jeruzaléma stahují armády, tak se do té obrovské pevnosti jménem Jeruzalém už nevracejte." Přičemž vrátit se by bylo nejrozumnější rozhodnutí. Ale On jim říká, ať se nevrací do Jeruzaléma, ale utíkají do hor. To zní hodně šíleně, až

na to, že to byla dobrá rada. Ježíš jim říká, aby udělali něco, co by přirozeně nikdy neudělali - nevracejte se do Jeruzaléma, který byl obrovskou pevností, ale utíkejte do hor. To je celkem zajímavé.

Píše jim, ať se modlí, aby nebyla sobota. Proč? Protože pokud byste v sobotu šli více, než dva kilometry, tak by vás zatkli, odvedli do chrámu a měli byste z toho různé problémy. Říká jim: "Doufejte, že to nebude v sobotu, abyste mohli utíkat do hor a dostat se z města, aniž by vás zatkli a měli jste problémy." Hmm. Víte, jak úžasná svoboda přichází z toho, že tomuto správně rozumíte? Tak často se setkávám s mladými ženami, které se bojí kvůli tomu verši "běda těhotným v té době". Je šílené, když nad vámi něco takového visí a otěhotníte. "Ale ne, Ježíš přece řekl, že běda těhotným a kojícím v těch dnech!" A není to nějaký výjimečný případ, toto jsou obavy spousty lidí. Neustále se setkávám s ženami, které mi říkají, že je to znepokojuje. Protože v televizi neustále mluví o tom, že jsme v posledních časech a že je konec světa. Ptají se, zda je vůbec moudré otěhotnět. A já si říkám: "Wow." Ale tyhle věci opravdu ovlivňují lidské životy a přináší strach, se kterým ti lidé žijí, protože v Bibli je přece napsané "běda těm..." - Ale Ježíš zde nemluví k vám!!! Toto se nedá použít na váš život! S vámi to souvisí asi tak jako zničení Izraele Babylonem v Ezechieli. Prostě se to ani náhodou nedá na váš život aplikovat! A stejně tak tuto celou pasáž nemůžete aplikovat na nikoho z vás, protože nikdo z vás nežije v Judeji a nepotřebujete utíkat do hor! A nemusíte žít ve strachu, aby to nebyla sobota! Nemusíte se bát otěhotnět! Tohle vůbec nemluví o vás ani k vám!

Ted' spousta lidí namítne: "Ale já jsem si myslel, že pro nás platí celá Bible." Pokud si to myslíte, tak jste magoři! Kolik máte tedy zabít Kananejců? Vás se netýká všechno, co je v Bibli! Všechno v Bibli pro vás může být dobré k naučení, můžete se z toho poučit, ale nemůžete všechno vztahovat na sebe. Pavel o tom mluví v 1. Korintským, kde říká o Starém zákonu, že Písma jsou napsána nám k napomenutí, aby pro nás byla příkladem a poučením. Pavel tam neříká, že se všechny Písma týkají vás. Vy se poučíte z příkladů. Můžete si je přečíst a může se vám rozsvítit: "Wow, Mojžíš měl fakt něco dělat se svým hněvem. Wow, Samson měl ale pár much..." Můžete se poučit z jejich příkladů, ale to neznamená, že se to vztahuje na vás! A v tom je velký rozdíl. Úplně stejně to je s Matoušem 24. kapitolou. My si z Matouše 24. kapitoly můžeme odnést, že Ježíš byl úžasný a pravdivý prorok, nikoliv že čekáme na to, že se tyto věci někdy v budoucnu stanou, že budeme čekat, kdy nám to spadne na hlavu, ale naopak bychom to měli umět číst a uvědomit si, jak je to ohromující. Ježíš to řekl v roce 30 n. l. a trefil to. Proroctví za proroctvím dokazovalo, že byl opravdový Boží prorok, protože to prorokoval 40 let před tím, než se to stalo.

Někteří učenci - a zde to slovo učenci používám spíše nadneseně, protože to jsou lidé, kteří pracují pro obrovské ideologické instituce, a já je nepovažuji za skutečné učence, když ani nevěří Bibli - ale někteří z nich se pokusili změnit datování knih Bible a říkat, že kniha Matouš musela být napsána až v roce 80 nebo 90 n. l., protože to proroctví o zničení Jeruzaléma je až příliš dokonalé a přesné. Říkají, že to je tak přesné a dokonalé a protože nevěří v nadpřirozeno, tak toto muselo být napsáno až po zničení Jeruzaléma a dodatečně zapsáno, jako že to Ježíš řekl, protože nemohl být tak dobrý prorok. Je neuvěřitelné, jak se to snaží kvůli svému převrácenému systému víry a učení tak převracet. Ale přesně tohle vám může ukázat na to, jak je úžasně to, co je zde zapsáno. Ježíš to trefil do puntíku. A to všechno v době, kdy měl Jeruzalém s Římem skvělé vztahy. Zatím nebyly žádné konflikty a vycházely spolu skvěle. Jeruzalém byl obrovsky bohaté město, se kterým Řím rád

obchodoval. Trvalo to 40 let, než se Jeruzalém stal natolik vzbouřeneckým, že tam Řím poslal armádu, aby ho kvůli povstáním zničil. Ale tohle v roce 30 nemohl nikdo ani tušit, natož předvídat. Učedníci se dívají na právě dokončené budovy v Jeruzalémě a obdivují je, ale Ježíš jim říká, že to všechno bude zničeno, než pomine generace, že nezůstane ani kámen na kameni. Když to řekne, tak vypadá jako nejšílenější prorok, který kdy byl. Ti lidé to vůbec nemohli pochopit. Ale přesto to trefil do puntíku tak, že liberální "učenci" se musí snažit změnit datování knih, protože to je příliš dokonalé.

Všimněte si - Verš 21 *Neboť tehdy bude velké soužení, jaké nenastalo od počátku světa až do nynějška, a nikdy již nenastane.* Toto je fascinující sdělení, protože co právě Ježíš řekl, bourá všechno futuristické přemýšlení. Protože podle futuristického pohledu se Matouš 24. kapitola stane na konci světa. Ale protože Ježíš řekl, že tehdy bude veliké soužení, jaké kdy bylo, a už nikdy takové nebude, tak to znamená, že to bude někde uprostřed časové osy, nikoliv na konci. Protože pokud by to mělo být na konci, tak Ježíš řekne: "Neboť tehdy bude velké soužení, jaké nenastalo od počátku světa až do nynějška, a to bude konec světa, nebo lidské historie." Ale Ježíš neříká, že to je konec, říká, že takové soužení již nikdy nenastane. To znamená, že to musí být někde na časové ose, ale ne na konci. Tohle je pro nás těžko pochopitelné, protože my se můžeme podívat zpět a vidíme první a druhou světovou válku, vidíme Stalina, Hitlera, a říkáme si, že to přece muselo být horší. Opět to musíme brát v kontextu, protože Ježíš to říká židům a říká jim, že se to už nikdy nestane. Jak to ale může být to nejhorší, co se židům stalo? Protože nám vyvstává otázka - a nebyly by to spíš koncentrační tábory za druhé světové války?

Víte, co se vlastně dělo při zničení Jeruzaléma v roce 70 n. l.? V Jeruzalémě bylo zabito 1,1 miliónu židů, ale bylo to více traumatizující v jiném smyslu. Nešlo zde jen o čísla, ale bylo to traumatické, protože jim byl zničen chrám, záznamy rodokmenů, zničilo to jejich kněžství a podobně. Tehdy bylo zničeno všechno, co měli od hory Sinaj. Proto to bylo tak těžké. Protože byly zničeny veškeré záznamy o rodokmenech, které byly v chrámu a ve městě, tak již nemohli obnovit kněžský systém, protože by museli mít důkazy o svém rodokmenu. Zničením těchto záznamů byla zničena identita všech lidí v té generaci. Římané tehdy zničili celý národ a také možnost, že by tento systém mohl být někdy obnoven, protože nyní už nepoznáte, kdo jsou levité. Chrámový systém již nemůže být obnoven, je úplně zničen a rozbit a je nemožné ho znovu obnovit. Proto to pro Izrael bylo tolik traumatické. Je to mnohem víc, než jen že zemřelo mnoho lidí, ale byl zničen celý svět, který znali. Byl zničen jejich systém.

Verš 22 *A kdyby nebyly ty dny zkráceny, nebylo by zachráněno žádné tělo; ale kvůli vyvoleným budou ony dny zkráceny.* - Zajímavý verš. Takže při zničení Jeruzaléma zahynulo 1,1 miliónu židů, ale zároveň bylo zachráněno kolem 91 tisíc. 91 tisíc lidí bylo zachováno na živu a byli vzati do otroctví, někteří aby zemřeli v Koloseu a při jiných druzích zábavy, případně aby vykonávali různé práce. Takže tato událost byla velmi blízko k tomu, aby byla vyhlazena celá jejich pokrevní linie. Je tam napsané, že kdyby ty dny nebyly zkráceny, tak by nikdo nepřežil, ale Bůh zasáhne, aby nebyli úplně zničeni.

Verš 23 *Tehdy, když by vám někdo řekl: 'Hle, zde je Kristus!'; nebo: 'Je zde!'; nevěřte.*
²⁴*Povstanou totiž falešní kristové a falešní proroci a budou ukazovat veliká znamení a divy, že by, kdyby to bylo možné, svedli i vyvolené.* ²⁵*Hle, všechno jsem vám řekl předem.* ²⁶*Řeknou-li vám tedy: 'Hle, je v pustině', nevycházejte; 'hle, v úkrytech', nevěřte!* ²⁷*Neboť jako když blesk vychází od*

východu a je vidět až na západ, tak bude i příchod Syna člověka. ²⁸*Kdekoli je mrtvola, tam se shromáždí orli.* - Opět zde máme pár věcí. 1) Máte zde opět ty falešné mesiáše, to jsme již zmiňovali dřív. Navíc je zde ale, abyste je nenásledovali a nevěřili jim. Proč? Protože jak historik Flavius Josephus při zničení Jeruzaléma zaznamenal, tak byla spousta falešných mesiášů a vůdců, kteří povstali a říkali: "Já vás vysvobodím." Jeden takový člověk se jmenoval Jan z Giskaly, syn Léviho. Jan z Giskaly je považován za tehdejšího vůdce povstání, povedlo se mu získat příznivce, když šel proti Římu. Spálil podstatnou většinu zásob Jeruzaléma a ovládl vnitřní chrám, který se stal jeho sídlem a sídlem jeho přívrženců. Bylo zapsáno, že v té době by byl Jeruzalém schopný přežít pouze ze zásob jídla 3 roky. Měli mnoho zásob a celé město bylo jako obrovská pevnost, mohli se zavřít a přečkat jakoukoliv armádu, která by na ně přišla.

Takže se ukáže římská armáda, zásoby jsou spálené, zavřou se v Jeruzalémě a čekají 4 měsíce. Jeruzalémem se začne šířit hladomor, kupí se tam mrtvoly, a protože lidé umírají a nejsou schopní s tím nic dělat, rozšíří se tam mor/nákazy. Takže zde máte něco jako 4 jezdce apokalypsy, jeden je hlad, jeden válka, jeden nemoci a jeden je smrt. Vypadá to, že se tam tito jezdci prohнали. Tyhle věci postihly to město ještě před tím, než na ně Římané zaútočili. Římané na ně do té doby totiž ještě pořádně nezaútočili. Jen město oblehli a lidé v něm byli prakticky uvězněni. Proto Ježíš říká: "Nevracejte se do města, utečte do hor." "Proč bychom utíkali do hor, kde nejsou hradby a stráž?" - "Prostě to udělejte, věřte mi v tom."

Co se tedy stalo? Křesťané z města utekli. Proč? Protože když poprvé římský generál Cestius vytáhne na Jeruzalém, tak zaútočí, náhle se zastaví a stáhne se. [[Židé je pak pronásledují, Římané utrpí značné ztráty.]] Tehdy opustili město všichni křesťané. Flavius Josephus zaznamenává, že při zkáze Jeruzaléma nezemřel žádný křesťan. Proč? Protože všichni křesťané v církvi prvního století byli preteristé. Rozuměli, že Matouš 24. kapitola je pro ně, že není pro nějaké lidi někdy v budoucnu, ale že to je pro ně, takže všichni opustí město a při zkáze tam nikdo z nich nezahyne. Židé v Jeruzalémě věřili, že Cestius se stáhl, protože Bůh je na jejich straně, takže je zachrání a jsou v pohodě. Díky tomu se stali ještě arogantnější a vzpurnější vůči Římu. Potom ale náhle přitáhne Titus a obklopí celé město, takže se z něj nikdo nemůže dostat. Zásoby jsou spálené, lidé začnou umírat hladem, začnou se šířit nemoci, a když na ně Titus po čtyřech měsících zaútočí, prolomí brány a dostane se do města, tak vidí smutný obraz. Je zaznamenáno, že když se dostal do Jeruzaléma, tak plakal, protože tam bylo všude tolik mrtvol, že po nich museli šlapat. V té době přeživší lidé vypadali jako kostry a proti římské armádě prakticky ani nikdo nebojoval, protože sotva přežívali.

Římané prohledávali město a hledali cenné věci, lidé se pokoušeli z města utéct a polykali cenné věci, zlato a podobně, takže vojáci každého, kdo utíkal z města, rozsekli vejpůl, aby zjistili, zda v sobě něco nemají. Děly se tam naprosto šílené věci. Titus se snaží, aby chrám zůstal nepoškozen, nechce, aby se k chrámu někdo přibližoval, protože ten chrám byl jeden z divů antického světa. Byl tak velkolepý. Každý blok tam byl pokryt zlatem, střecha byla tvořena dvěma souvislými kusy bílého vápence, který se na slunci třpytil. Byla to nádherná budova. Je zaznamenáno, že vojáci se pak vymkli kontrole a v zuřivosti zapálili závěsy a z chrámu se stala jedna velká ohnivá pec. Jan z Giskaly tehdy ještě vládl v chrámě jako Bůh na trůnu, měl kolem sebe spoustu svých přívrženců, takže probíhají boje a Římané Tita neposlechnou, zavřou dveře a zapálí chrám. Všichni vevnitř uhoří a celá budova se rozpustí - ne že by byla celá ze zlata, ale ty bloky jsou

pozlacené, takže budova shoří a zlato steklo, takže potom to rozeberou kámen po kameni, aby to zlato dostali. Nezůstane kámen na kameni.

Víte, o těchto událostech by se dal napsat drsný román, protože tyto události se opravdu staly. Každý detail toho proroctví se naplnil, Ježíš to trefil do puntíku a to proroctví se nestane v budoucnu, již se naplnilo. Otázka učedníků zněla "kdy bude konec věku, jaké bude znamení tvého příchodu v hněvu - soudu, kdy se stane zkáza chrámu a všechno, co má přijít na toto pokolení?" A Ježíš jim na to detailně odpoví.

Verš 28 *Kde je mrtvola, tam se slétnou orli.* Římané měli orla vyobrazeného na svých štítech. Ježíš tím říká, že v té chvíli bude Jeruzalém jako obrovská mrtvola a graficky popisuje, o čem prorokuje. Také říká, že Jeho příchod bude "jako když blesk vychází od východu a je vidět až na západ". Ježíš nemluví o tom, že sestoupí na oblacích a že ho všichni uvidí. Stále mluví o té přicházející zkáze. Říká, že jeho příchod bude náhlý, rychlý a bude viditelný pro všechny, že tu destrukci uvidí všichni.

Verš 29 *Ihned po soužení oněch dnů se zatmí slunce a měsíc nebude vydávat svou zář, hvězdy budou padat z nebe a mocnosti nebes se zatřesou.* ³⁰*Potom se ukáže znamení Syna člověka na nebi, a tehdy se budou bít v prsa všechny kmeny země. A uvidí Syna člověka přicházejícího na nebeských oblacích s mocí a velikou slávou.* - Zde v tom má spousta lidí zmatek. Jsou zmatení z verše 14 a pak právě zde. Problém je, že moc neznáme Starý zákon a chceme to brát doslovně, podle našeho porozumění. Slunce se zatmí, hvězdy padnou, mocnosti nebes se zatřesou. Pokud by se toto mělo stát do slova, tak by to byl konec. Pokud se planeta Země otřese, pokud padají hvězdy, tak to je konec příběhu, pak už nic nemůže být. Ale zde je použit prorocký jazyk, který se používá ve Starém zákoně. Dám vám jeden příklad z Izaiáše 13. kapitoly. Je to jen jeden příklad, ale v knize "Raptureless" ukazují na 6 nebo 7 takových míst, které byly vždy použity k vyjádření, že dojde ke zničení města a vlády. V Izaiáši 13. kapitole se mluví o zničení Babylóna.

Izajáš 13:9 Hle, den Hospodinův přichází, krutý, se zuřivostí a s planoucím hněvem, aby učinil tuto zemi hroznou pustinou a vyhladil z ní hříšníky. ¹⁰*Neboť hvězdy nebes ani jejich souhvězdí se nezatřpytí svým světlem, slunce bude vycházet temné a měsíc nezazáří svým světlem.*

¹¹*A navštívím svět za zlo a ničemy za jejich vinu; způsobím, že zmizí pýcha domýšlivců a hrdost tyranů ponížím.* - A potom verš 13 *Proto rozbouřím nebesa a rozkymácí se země ze svého místa -- v rozhořčení Hospodina zástupů a ve dni jeho planoucího hněvu.* Izaiáš 13. kapitola mluví o zničení Babylóna, ne o konci světa. A podobný obraz je použit na různých místech v Jeremiáši, Ezechieli a Izaiáši. Mluví se tam o otřesení, padajících hvězdách, zatmění slunce a vždy to souvisí se zničením něčeho. Ať je to už Babylón, Sýrie, Egypt, Edom, všechno jsou to obrazy o zničení, ale není to konec světa, i když nám to tak zní.

Vzpomínáte si na Jozefa? Jozef měl tehdy sen, že se mu pokloní slunce, měsíc a hvězdy. Slunce, měsíc a hvězdy představují všechny představitele, vládu, jeho rodinu, všechny v té oblasti. Neznamenalo to doslova "slunce, měsíc a hvězdy". Proto tím byli tolik pohoršeni: "Ty říkáš, že se ti pokloní celá vláda?" - "Ano." A naplnilo se to, protože se stal po faraonovi druhým mužem. Takže tento význam nacházíme již kdysi ve Starém zákoně. Potřebujeme tedy jít do Starého zákona a najít, jaký jazyk se pro co používal, jak tomu tehdy lidé rozuměli, a když potom Ježíš používá tyto obraty ze Starého zákona, kterým jeho posluchači tehdy před 2000 lety v Jeruzalémě rozuměli, tak

bychom také přesně věděli, o čem mluví. Máme zde ten princip - že to musí dávat smysl těm, kterým to je sdělováno. Věděli, že mluví o zničení města, vlády a celého systému, že všechno bude zničeno, jako to bylo, když o podobných věcech mluvil Jeremiáš, Izaiáš, Ezechiel. Uvědomovali si, že Ježíš jim oznamoval zničení, které se jich týkalo, stejně jako to dříve proroci prorokovali jiným zemím. Ale bude problém, pokud to budeme chtít brát doslovně a bez porozumění toho, co by to mělo znamenat pro ty, kdo tehdy Ježíše poslouchali. Takže se potřebujeme vzdát svých představ a porozumět, o čem Ježíš mluví.

Ježíš dále pokračuje a nevím, zda se ke všemu z časových důvodů dostaneme, ale pokračuje to až do konce Matouše 25. kapitoly. Ale ve své knize "Raptureless" se tomu věnuji verš po verši a můžete si to přečíst. Zabývá se tím zhruba třetina knihy. Tam беру Matouše 24. kapitolu bod za bodem s historickými komentáři od Flavia Josepha a dalších historiků a vysvětluji, co se dělo. Ještě se teď rychle zmíním o některých verších.

Verš 33 *Tak i vy, až toto všechno uvidíte, vězte, že je to blízko, přede dveřmi.* ³⁴*Amen, pravím vám, že určitě nepomine toto pokolení, dokud se toto všechno nestane.* Když si projdete Písmo, tak generace znamená 40 let a toto je ten verš, o kterém C. S. Lewis prohlásil, že to je nejostudnější verš v celé Bibli, kdy Ježíš říká, že tato generace nepomine, dokud se to všechno nestane. C. S. Lewis z toho byl v rozpacích, protože neznal historii, kterou dnes znáte vy.

Potom Ježíš říká ve verši 35 *Nebe a země pominou, ale má slova jistě nepominou.* - Zní vám to povědomě? Už jsme o tom dnes mluvili. Mluvil jsem o Matouši 5:17-18, kde Ježíš říká, že ze Zákona nepomine ani písmenko, ani čárka, dokud nepominou nebe a země. Zde Ježíš vyhlásí zničení chrámového systému a celé to završí tím, že se to stane během 40 let a že nebe a země pominou, ale Jeho slova nepominou. Protože pod pojmem "nebe a země" lidé v prvním století rozuměli chrámový systém. To pro ně bylo nebe a země, bylo to pro ně místo, kde se nebe setkávalo se zemí. Byla to budova, kde byla svatyně svatých, plná cherubínů, vyšitých na stěnách, sedících na truhle smlouvy, a celý smysl toho byl, že toto je místo, kde se nebe setkává se zemí. A Ježíš říká, že nebe a země, že chrámový systém pomine, ale Jeho slova nepominou, Jeho slova přetrvávají. A co jsou Ježíšova slova? To je Nová smlouva, kterou ustanovil. Ježíš říká, že ten starý systém je mrtvý, a že jim právě řekl spoustu věcí, jak ten systém pomine. Ale Jeho systém nepomine, nikdy nezanikne.

Uvidět toto je obrovský posun a pomůže vám to rozumět správně Písmu. Jedna z věcí, která je fascinující a kterou obzvláště miluji, je v 2. Petrově ve 3. kapitole. Slýchali jsme, že jednou nastane konec světa a že svět skončí tak, že shoří. Slyšeli jste to někdo? Možná jste nevěděli, kde to je napsané, ale je to v 2. Petrově ve 3. kapitole. Nebudu to procházet, jen to stručně shrnu. Je tam napsané, že nebesa se rozplynou v ohni a prvky se žárem roztaví a země a její činy budou spáleny. My jsme to opět brali doslovně a z našeho pohledu, a viděli jsme to tak, že na konci historie se z planety Země stane ohnivá koule, a to znamená nukleární válku. "Ale Ježíš zde prorokoval tu nukleární válku, nebo ne?" Nebo o čem zde tedy vlastně mluví? Víte co? Najděte si to teď v Bibli, protože když to uvidíte, tak vás to dostane.

2 Petrova 3:1 Toto vám, milovaní, píšu již druhý list, ve kterém připomínáním probouzím vaši čistou mysl, ²abyste pamatovali na slova předpovězená svatými proroky a na příkaz Pána a Zachránce, předaný vašimi apoštoly. ³Především vězte, že v posledních dnech přijdou

s posměchem posměvači, kteří budou žít podle svých vlastních žádostí ⁴a budou říkat: Kde je to zaslíbení jeho příchodu? - Všimněte si, že to slovo příchod je v uvozovkách. Kde je to zaslíbení jeho příchodu? Od té doby, co zesnuli otcové, všechno zůstává tak, jak to je od počátku stvoření. ⁵Je jim totiž skryté, neboť to chtějí, že nebesa byla od pradávna a země povstala z vody a skrze vodu slovem Božím, ⁶skrze něž také tehdejší svět zahynul, když byl zatopen vodou. - Tohle evidentně mluví o Noemovi. ⁷A týmž slovem jsou nynější nebesa a země uschovány k ohni a střeženy pro den soudu a záhuby bezbožných lidí. ⁸Tato jedna věc ať vám není skryta, milovaní, že jeden den je u Pána jako tisíc let a 'tisíc let jako jeden den'. ⁹Pán neotálí s naplněním svého zaslíbení, jak si někteří myslí, nýbrž je k vám shovívavý, nechť je, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání. ¹⁰Pánův den přijde jako zloděj v noci. V něm nebesa s rachotem pominou, prvky se žářem uvolní a země i všechny výtvary na ní budou spáleny.

Zde se na chvíli zastavme. Právě jsme toho hodně přečetli. Petr zde předkládá spoustu informací. Rozeberme si to kousek po kousku. Prvně se budeme věnovat slovu "prvky". V našem myšlení se nám k tomuto slovu vybaví škola a periodická tabulka prvků. Vzpomínáte si na tu tabulku, jak tam byly znázorněné všechny známé prvky? Ale Petr nemluví o prvcích periodické tabulky, pokud to nevíte, tehdy žádná neexistovala. Když Petr říká, že prvky budou spáleny ohněm, tak nemyslí prvky z periodické tabulky prvků, která vznikla v 19. století, což bylo o 1800 let později. Mohlo by to být proroctví, ale není. Skočme teď na chvíli do verše 15 *A trpělivost našeho Pána považujte za záchranu, jak vám to napsal i náš milovaný bratr Pavel podle moudrosti, která mu byla dána, ¹⁶a jak to napsal i ve všech dalších listech, v nichž o tom mluví. Jsou v nich některé těžko srozumitelné věci, které neučení a neupevnění lidé překlucují, jako i ostatní Písma, ke své vlastní záhubě.* - Tohle miluji. Petr zde komentuje Pavlovy dopisy a říká, že Pavel píše o těch samých věcech ve všech svých listech, i když tomu občas nemusí být snadné porozumět. A dodává, že někteří ignoranti to převrací na šílené věci, a to k jejich vlastní záhubě. Tohle jsme tam právě četli, ne? Ok. Takže o čem zde Petr mluví? Petr říká, že Pavel psal o stejných věcech, o kterých právě mluvil, ale kde? Kde by Pavel mluvil o ohni a zničení?

To slovo prvky je v řečtině slovo "stoicheion" a toto slovo Pavel používá 5x. Pokud vám to něco říká, tak třeba v Koloském a Galatském jim píše, aby se nevraceli pod principy tohoto světa. V kontextu na těchto místech mluví o tom, aby se nevraceli pod obřízku, k Zákonu, k sobotě a ke svátkům, aby se nevraceli k těm prvkům. To slovo "stoicheion" ukazovalo na charakteristické znaky judaismu/židovství. Petr zde říká, že ty "prvky" židovství budou spáleny ohněm. Nevracejte se zpět pod "stoicheion", pod ty prvky, byli jste osvobozeni, nevracejte se k tomu. Proto to zde Petr spojuje a říká: "nebesa s rachotem pominou" - co byli nebesa? Byl to chrám. Nebesa a země pominou. Co se stalo s chrámem? S rachotem se zřítíl a shořel do základů. A Petr říká, že ty prvky, "stoicheion" budou spáleny. Říká, že judaismus, jak ho známe - chrámový systém bude zničen v jednom velkolepém ohni. A úplně stejným způsobem, jako byl zničen svět za Noeho, tak bude zničen svět judaismu.

Lidé namítají: "No ale judaismus přece pokračuje!" Ne, ve skutečnosti nyní máme něco úplně jiného, co vzniklo po zničení chrámu. Nazývá se to rabínský judaismus a již to není soustředěné kolem chrámu, jak to vždycky bylo, ale nyní se to soustředí kolem rabínů. Je to něco úplně jiného. Současný moderní judaismus nemá nic společného s judaismem Starého zákona, protože nemohou obětovat. K čemu je judaismus, když nemohou obětovat oběti? Ani nemohou přikrýt hřích, co se

týká Starozákonního způsobu. Vůbec nemohou přikrýt hřích, maximálně vás mohou naučit, abyste byli slušný člověk a nechali si narůst zatočené vlasy. Nefunguje to a ani to nemůže fungovat, nemá to žádný základ, protože chrám byl odstraněn a oni ho nemohou znovu ustanovit/obnovit. Navíc i kdyby chtěli, tak nemohou, protože neexistují záznamy o rodech, takže to je nemožné a nemohou se k tomu vrátit. Dveře jsou zavřené.

Všimněte si, že v 9. verši je napsána ta velmi známá věc. Verš 9 *Pán neotálí s naplněním svého zaslíbení, jak si někteří myslí, nýbrž je k vám shovívavý, nechtěje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání.* - Nechce, aby někdo zahynul, ale aby všichni dospěli k pokání. To je velice známý výrok. Možná jste ani netušili, kde to je napsané, ale teď už to víte. O čem zde mluví? Pokud se podíváte na Ježíšovo proroctví, tak Ježíš řekl, že nepomine generace, dokud se to všechno nenaplní. Takže v ten moment nastartoval odpočet 40 let. Kdybyste znali dějiny, tak chrám mohl být klidně zničen už v roce 60 n. l., dokonce v roce 50 n. l.. Ježíš jim dal pouze časový rámeček, kdy se to mělo stát - 40 let, ale mohlo se to stát kdykoliv během těch 40 let. Ale Pán je shovívavý a chce, aby všichni dospěli k pokání, takže vyčkává až do poslední chvíle těch 40 let a stane se to přesně za 40 let. Všimněte si, že Ježíš to říká před svojí smrtí. Kdy Ježíš zemřel? Ježíš zemřel na velikonoční svátky. A o 40 let později, se o velikonočních svátcích před Jeruzalémem ukázala Římská armáda a započalo obležení a zkáza Jeruzaléma. Bible je úžasná, když rozumíte, o co tam jde. Takže Ježíš čeká do poslední chvíle, aby měli co nejdelší možnost dojít k pokání.

Všimněte si, jak je tam napsané, že posměvači budou říkat: "Kde je ten příchod, který zaslíbil?" Pro nás může být matoucí, že si ten termín "příchod" spojujeme s "posledními dny" a okamžitě se do toho dosadíme - "my jsme v posledních dnech" - ne, nejste. V posledních dnech čeho? Nejste v posledních dnech vůbec ničeho. Nejste v posledních dnech! Jsou bláznivá učení dokonce v našich vlastních řadách, které říkají, že poslední dny započaly příchodem Ježíše, že již 2000 let žijeme v posledních dnech a jednoho dne přijde ten poslední den. To sice může znít dobře, ale je to úplně špatně! Protože se jednalo o poslední dny toho chrámového systému, systému Staré smlouvy, než se přesuneme do Nové smlouvy. A Nová smlouva je bez konce! Je to dokonalá smlouva, která nepotřebuje být nahrazena! S Novou smlouvou není nic špatně, není potřeba s ní cokoli dělat, nebo ji jakkoliv měnit. Jak se budeme pohybovat vpřed, tak nebe a země se budou víc spojovat, ale nečeká nás žádná apokalyptická událost, která by se někdy v budoucnosti musela stát.

Celé to bylo o přechodu od Staré smlouvy k Nové. Takže poslední dny vždycky a pouze znamenaly období od roku 30 n. l. do roku 70 n. l. - "poslední dny věku Mojžíše", které vedly k plnému věku Království, ve kterém nyní žijeme. Sice žijeme ve věku Království, ale Království stále roste. Právě teď žijete v Království. Žijete v Nové smlouvě v Království, ale je to Království, které roste od hořčičného semínka ke keři, ke stromu, k obrovskému stromu. Od malého kvásku, který prokvasí celou díži těsta. Od kamene, který se stane skálou, která naplní celou zemi. Já vůbec netvrdím, že co teď je, že to je všechno. Přijde/bude mnohem víc. Netuším, jak to bude vypadat za dalších 100 let nebo víc, ale máme před sebou čas, protože Království bude pokračovat růst, bude se šířit a jsou ukazatele/znamení, které jsme zatím nedosáhli. Například Efeským 4. kapitola.

Efezkým 4:11 On tedy dal některé jako apoštoly, jiné jako proroky, jiné jako evangelisty, jiné jako pastýře a učitele, - Tohle jsme určitě všichni slyšeli, ale proč je dal? - ¹²*pro dokonalou přípravu svatých k dílu služby, k budování Kristova těla,* ¹³*dokud* - DOKUD! Aha? Tohle byste si měli pořádně podtrhnout a zakroužkovat. - ¹³*dokud všichni nedospějeme k jednotě víry a poznání Božího Syna,*

k dokonalému lidství, k míře postavy Kristova plného věku, ¹⁴abychom už nebyli nemluvnata zmítaná a unášená každým větrem učení, lidskou vrtkavostí a vychytralostí k lstivému oklamávání, ¹⁵ale bychom říkali pravdu v lásce a ve všem rostli v Toho, který je hlavou, totiž v Krista. - Takže zde máme služby, které mají fungovat, dokud nedosáhneme těchto věcí, a my jsme jich zatím nedosáhli. Zatím jsme ani nedospěli k jednotě víry. Někteří z vás si možná mysleli, že jednoty víry jsme již dosáhli, ale nedosáhli. To, co aktuálně v Těle Kristově vidíme, není jednota víry. Takže ty služby a dary zde budou až do té doby. A tohle porušuje všechny *cessationisty*, kteří tvrdí, že tyto věci a dary Ducha Svatého nejsou pro dnešek. Pokud zastáváte takové názory, tak jste asi mnohem optimističtější, než já, protože si opravdu nemyslím, že bychom se dostali k jednotě víry a podobně, takže tyto dary zde jsou a dělají, co je potřeba. Toto je dobrý ukazatel, který mimo jiné ukazuje na to, že *cessationisté* nemají pravdu, jako vždycky. :D Dobře aspoň, co se týká tohoto tématu.

A co tedy milénium, co tisícileté království? - Ježíš už spoutal "silného" muže, což je Satan [Matouš 12:29], a my jsme posledních 2000 let loupili jeho dům, pustošili jeho spíž. Ježíš ho spoutal na kříži a od té doby loupíme jeho dům, což je skvělé. Takže satan byl omezen tisíci lety - milénium. Je napsané, že byl spoután způsobem, že už není schopen svádět národy. Proto v historii vidíme, že se lidstvo posunulo od uctívání miliónu démonů, obětování dětí, a podobně, to vše do toho patřilo. A posunulo se to k tomu, že nyní i náš celý kalendář datujeme na období před Kristem a po Kristu. Věci se změnily. Dnes se sice někteří idioti snaží zavést, abychom místo toho říkali "před běžnou dobou" a "po běžné době", ale nebyla by žádná "běžná doba", pokud by sem nepřišlo Království! To je pěkný nesmysl, který mě pořádně štve. Já nebudu nikdy říkat před "běžnou dobou" a po "běžné době" - je to období před Kristem pokud něco. Protože nic by se nezměnilo, pokud by Ježíš nepřišel na tento svět a svět se nezačal pohybovat směrem k monoteizmu, kdy nyní již nejste obětí tisíců miliónů bohů, ale můžete znát toho Jediného, se kterým můžete mít vztah. A již nemusíte být obětí oklamání. Takže je zjevné, že se věci změnily a je naprostý nesmysl zkoušet věci zastírat. Proč se věci změnily? Protože přišlo Království! A to má dopad na celou zemi a začali jsme se pohybovat v Království. Ale v době předtím, jak je napsáno, lidé uctívali bohy, kteří vůbec nebyli bohové. Pavel to říká filozofům v Aténách ve Skutcích 17. kapitole. Pavel jim říká, že takto na to byli zvyklí, ale ta doba už je pryč, nyní jsme v době, kdy září světlo. Království světla roste.

Takže ti posměvači říkají: "Kde je ten příchod?" V posledních dnech - tj. v prvním století, když Ježíš odešel, se po pár desítkách let začali lidé křesťanům vysmívat: "Vy věříte, že přichází zničení? Jste blázni! Bůh na nás nepřijde s hněvem. My povstaneme a získáme svoji svobodu..." Prostě se arogantně smáli křesťanům, kteří věřili, že se něco takového má stát. A zapomněli, že když toto kdysi dávno vyhlášoval Noe, stalo se to a zahynuli všichni, kromě Noeho. Noe jim v podstatě také říkal, že pokud mu budou věřit, tak budou zachráněni. Proto je napsané, že to bude jako za dnů Noeho. Jaké to za dnů Noeho bylo? Noe oznamoval, že přichází zkáza, ale nikdo ho neposlouchal. Církev v prvním století oznamovala, že přichází zkáza, ale nikdo neposlouchal. Za toto byl ukamenován Štěpán. Když si najdete Skutky 6. kapitulu, tak ve verších 13-15 je napsané, že přivedli svědky a použili zde slovo falešné svědky, ale v kontextu to znamená zaplacené svědky, kteří tvrdili - *Skutky 6:13 A postavili lživé svědky, kteří říkali: „Tento člověk nepřestává pronášet výroky proti tomuto svatému místu a proti Zákonu. ¹⁴Slyšeli jsme ho, jak říkal, že Ježíš Nazaretský zničí toto místo a změní obyčeje, která nám předal Mojžíš.“* - Toto bylo obvinění, které přivedlo Štěpána před velekněze a nakonec ho i zabilo. Bylo to opravdu to, co prohlašoval? Protože to mohlo za jeho ukamenování. Takže vidíme, že v knize Skutků křesťané oznamovali zničení chrámu a my jsme to

tam nikdy neviděli.

Ve skutečích 21. kapitole Pavel přijde do Jeruzaléma. *Skutky 21:20 Když to uslyšeli, oslavovali Boha a jemu řekli: „Vidíš, bratře, kolik tisíc Židů uvěřilo a všichni jsou horliví pro Zákon. ²¹O tobě se doslechli, že učíš všechny Židy, kteří žijí mezi pohany, aby odpadli od Mojžíše, říkáje, aby neobřezávali své děti ani se neřídili zvyky svých otců. ²²Co teď? Nepochybně se musí sejít shromáždění, neboť uslyší, že jsi přišel. ²³Udělej tedy to, co ti říkáme: - Zastavme se zde a zamysleme se nad tím. Oni Pavlovi neřekli: "Pavle, ty opravdu učíš takové věci?" A stejně tak Pavel neodpověděl: "Ale ne! Učit něco takového by přece bylo šílené, to je lež, to neučím." Oni ze svého ignorantního strachu Pavlovi navrhuji, jak z toho ven, protože to Pavel učil. Takže Pavle: ²³Udělej tedy to, co ti říkáme: Máme tu čtyři muže, kteří na sebe vzali slib. ²⁴Ty vezmi s sebou, dej se očistit s nimi a zaplat' za ně, aby si mohli dát oholit hlavu. A všichni poznají, že na tom, co se o tobě doslechli, nic není, nýbrž že i sám řádně žiješ, zachovávaje Zákon. - Že tím nahodí pěknou fasádku a lidé si nebudou myslet, že je tolik proti Zákonu, takže Pavlovi tohle poradili.*

Verš 25 *Pokud jde o pohany, kteří uvěřili, usoudili jsme a napsali jim [naše rozhodnutí], že se mají vystříhat masa obětovaného modlám, krve, zardoušeného a smilstva.“ ²⁷Když se těch sedm dní chýlilo ke konci, spatřili ho v chrámě Židé z Asie. Pobouřili celý zástup, vztáhli na Pavla ruce ²⁸a křičeli: „Muži Izraelci, pomozte! Toto je ten člověk, který všude všechny učí proti tomuto lidu, proti Zákonu a proti tomuto místu. Nadto ještě přivedl do chrámu Řeky a znesvětil toto svaté místo.“ ²⁹Viděli s ním totiž předtím ve městě Trofima z Efesu a domnívali se, že ho Pavel přivedl do chrámu. ³⁰Celé město se rozbouřilo a nastalo sročení lidu. Uchopili Pavla a vlekli ho ven z chrámu. A hned byly zavřeny brány. ³¹Zatímco ho chtěli zabít, došlo veliteli posádky hlášení, že se bouří celý Jeruzalém. - Takže Jeruzalémští křesťané zkusí svojí cestou zakrýt skutečnost, že Pavel učí velmi agresivní věci, které vadí Židům. Není zde napsané, jaký na to měl Pavel názor, víme pouze, co říkali oni, a Pavel se tomu podrobil. Pavel se podrobil jich plánu, ale absolutně to nevyjde. Všichni na něj ukazují a volají: "Toto je muž, který učí proti našim zvykům, našemu chrámu a podobně..." A Pavel to nepopírá. Odvedou ho a opět k tomu od něj nemáme žádné vyjádření.*

Je zajímavé, že tohle vlastně stojí za všemi událostmi. Po celou dobu se tam jedná o to, že na pozadí celého Nového zákona probíhá bitva mezi Starou a Novou smlouvou. Novém zákoně na to neustále narážíte. Kvůli těmto věcem Pavel píše Galatským v 3. a 4. kapitole. Říká tam, že jsou dvě smlouvy, že jsou dva obrazy - Sára a Hagar, Izák a Izmael a že úplně stejně, jako Izmael pronásledoval Izáka a Abraham potom vyhodil služku a jejího syna, tak Pavel říká, že tak je to i s těmito dvěma smlouvami. Pavel říká, že Stará smlouva je jako Izmael a pronásleduje Novou smlouvu, což je křesťanská církev v prvním století. A jaký je Pavlův závěr? Vykopněte tu služku a jejího syna! A pro lidi v prvním století to byla pěkně drsná pasáž. Pavel říká: "Vy otroci Staré smlouvy, vezměte tu Starou smlouvu, vykopněte ji a zůstaňte v Jeruzalémě, který je nebeský, ne v tom, který je pozemského smýšlení!" Pavel vyhláší změnu, která tehdy probíhala.

Dnes už dál nepůjdu, ale zjistil jsem, že čím jdete hlouběji, tím více to dává smysl. Sotva jsem se dotkl povrchu, trochu jsem oťrásl vašimi mozky, abych se pokusil uvolnit některé věci, ale zatím to byl jen zběžný přehled, zatím jsem se ke Zjevení vůbec nedostal. Ani jsem neprocházel Daniele a další místa, ale můžete si to najít v mé knize a další věci vám bude sdílet Gary DeMar. Něco vám k němu řeknu.

Jak jsem už říkal, tak moji rodiče se nakonec přiklonili k historizmu, preteristický pohled nikdy neslyšeli. Na jejich Biblické škole je učili pouze idealismus, futurismus a historismus. A z nich jim připadal nejvíce logický historismus, takže se toho drželi. Vyrosl jsem v domácnosti, kde naši byli názoru: "Netušíme, kdo byl šelma, ale mohl to být Hitler, Napoleon, prostě nevíme." Neříkali, že to má být někdy v budoucnu, jen říkali, že nevědí, že si myslí, že se toho už spousta stala. A toto mi pomohlo v tom, že jsem nemusel překonávat celou vzdálenost z populárního futurizmu k tomu, kde nyní jsem. Na počátku jsem byl blíže středu a to mi pomohlo. Také zastávali názor, že na konci uvidíme, jak to dopadne, a to mi také pomohlo, protože to na mě nepřenášelo všechnen ten strach s tím spojený.

Takže majíc tyto počátky se najednou v mém dospívání začalo velmi šířit "Byl jsem ponechán". Teď nemyslím ten strašný film, který byl natočen, ale myslím knihu, která vyšla předtím a která byla masově rozšířená. Série těch knih "Byl jsem ponechán" prodala 65 milionů výtisků. To je neuvěřitelné. A všichni, které jsem znal, tuto knihu četli. A já jsem říkal Bohu: "Bože, nevím, co mám dělat, nevím, co s mojí eschatologií, čemu mám vlastně věřit. Moji rodiče nejsou nijak vyhranění, čemu mám věřit já?"

V té době jsem byl těžký závislák na knihách Watchmana Nee. Stále mám polici nazvanou "Watchman Nee", kde mám všechny knihy, které napsal. Přečetl jsem je všechny a byl jsem na Watchmanu Nee závislý. A Watchman Nee měl i knihu o Zjevení. A v jeho knize o Zjevení, což byl komentář verš po verši, která se jmenovala "Přijď, Pane Ježíši", popisoval tři vytržení. Velmi ojedinělý pohled. Bylo tam vytržení panen, které měly olej v lampě, to byli charismatici, kteří mluví v jazycích, tak ti jsou vytrženi jako první. - "Takže my jsme v pohodě, dostalo se nám vytržení jako prvním." :D Potom máme vytržení pro baptisty a cessationisty, kteří nemluví v jazycích, tak ti mají také své vytržení a jsou to ty panny, které neměli olej ve svých lampách. Tak to prezentoval Watchman Nee. Potom to má být jako za dnů Noe, takže Noe vejde do archy, všichni zlí lidé jsou zničeni, takže třetí vytržení vezme z planety všechny zlé lidi. Potom Bůh vezme ty dvě první vytržené skupiny a dá je zpět na planetu Zemi jako nové nebe a novou zemi.

Když jsem se snažil pochopit to všechno, co o tom Watchman Nee učil, tak jsem z toho byl pěkně zmatený. Takže jsem v tom potom měl super zmatek, protože nikdo, koho jsem znal, nevyučoval o třech vytrženích. Ale Watchman Nee to tak prezentoval. Takže já jsem studoval Watchmana Nee a všechna čest jemu, všichni ostatní leželi v knihách "Byl jsem zanechán" a já jsem byl ve stavu: "Ježíši pomoz mně! Já vůbec nevím, čemu věřit." A jsem vděčný, že jsem poslechl, co mi Duch Svatý řekl. Řekl mi: "Nestuduj nic, dokud ti neřeknu." Řekl jsem: "Dobře." a pustil jsem to. Nečetl jsem ani knihu Zjevení, ani knihu Daniele, ani "Byl jsem ponechán", ani nic podobného na toto téma. Nešel jsem do kina na "Omega kód", ani na filmy "Byl jsem zanechán", vůbec nic. Čekal jsem, až mi řekne, čím se mám zabývat. Uplynulo dva a půl roku, aniž bych se dotkl čehokoliv, co by s tímto tématem souviselo, když jsem v obchodě s použitými knihami uviděl knihu "Fikce o poslední době". Říkal jsem si: "Ha, další kniha, kterou teď nebudu číst." A Duch Svatý říká: "Vezmi ji." Vzal jsem ji, prohlížím si ji, napsal ji nějaký Gary DeMar. Říkal jsem si: "Netuším, kdo to má být", ale předmluvu napsal R. C. Sproul, který byl u nás doma velmi respektovaný. Je to úžasný učenec, dnes je již velmi starý, ale stále žije [i v roce 2016] a je velmi respektovaným člověkem. A to, že R. C. Sproul k tomu napsal předmluvu, tomu v mých očích dalo hodně věrohodnosti. Takže sem si říkal, je to sice skvělé, ale já stejně nebudu nic číst, dokud mi Duch

Svatý neřekne. A Duch Svatý říká, vezmi si tu knihu a já ti toto téma začnu vykládat.

Tehdy mi bylo 18 let, což bylo [v roce 2013] před 12 lety. A za tu dobu mám sbírku knih, která má skoro dva metry, z knih, které mají podobný pohled na věc, jako jsem vám dnes večer prezentoval. Nejsem jediný týpek, který napsal nějakou šílenou knihu s pohledem, o kterém jste nikdy dříve neslyšeli. Předě mnou je již spousta jiných lidí.

Historismus je jen půl kroku od toho, co jsem vám právě popsal. Takže co jsem vám popsal, je tak na půl kroku od toho, co učil Jan Kalvín, Charles Spurgeon, John Wesley, Joathan Edwards. Toto je pohled, který se prolíná celou církevní historií, není to žádná novinka.

Takže ta jiskra, která to všechno začala, pro mě byla kniha od Gary DeMara. Přečetl jsem všechny jeho knihy, četl jsem jeho blog, poslouchal víc jak 100 hodin podcastů, a Gary DeMar mi ukázal spoustu základních myšlenek. Takže pro mě je Gary DeMar člověkem, který na mě měl obrovský vliv. A jsou oblasti, ohledně kterých nevím, čemu on věří - třeba co se týká darů Ducha Svatého - za celou tu dobu jsem nikdy neslyšel, že by se o tom zmínil. A Gary DeMar je v denominaci, která se v darech moc často nepohybuje. Ale byl ochoten mezi nás přijít a je to obrovská čest. Ptal se mě, co si má na naše setkání obléci, a já jsem mu odpověděl: "Obleč se běžně, my jsme v pohodě, my jsme charismatici." :D Takže zde s námi zítra bude, tak přijďte a nechte si roztáhnout své myšlení ještě víc.

Co se týká vás, kteří jste sem třeba přišli, jen abyste si nechali otřást svojí eschatologií, tak pokud byste chtěli, můžete se připojit k naší škole, kdy od ledna do května budeme 19 úterků procházet Bibli od Genesis po Zjevení a budeme se věnovat smlouvám, protože věřím, že smlouvy jsou základem k porozumění Písmu.

Jak jsem teď napsal ve své práci na knihu Zjevení, tak věřím, že kniha Zjevení je Matouš 24. kapitola v podání apoštola Jana. Jak jsem již říkal, tak evangelia jsou synoptická a tři z nich obsahují proroctví o zničení Jeruzaléma z Matouše 24. kapitoly a já věřím, že Jan napsal svoji verzi těsně před tím, než se to v roce 70 n. l. naplnilo, pouze je to mnohem více dramatický a duchovní pohled na to, co se mělo stát. A ukazuje v tom přesun od Staré smlouvy do Nové smlouvy. Ale dnes večer to již nestihneme. Ale na Amazonu je to již teď k dispozici v rámci rozšířené edice mé knihy "Raptureless".

Takže díky vám všem, to je vše. Bůh vám žehnej.

Boží hněv

Minulý večer jsem mluvil o spoustě věcí. Kolik z vás zde včera večer nebylo? Pár skupinek lidí. Dobře. Co byste tak potřebovali vědět, než budu dnes pokračovat?

Pokud bych to měl nějak shrnout, tak jsem prošel Starou a Novou smlouvu, a jak je Stará smlouva naprosto odlišná od Nové smlouvy. Na časové ose jsem vyznačil období od hory Sinaj až po kříž, což bylo období Staré smlouvy, a Nová smlouva byla ustanovena na kříži tím, že Ježíš byl novým beránkem a tato smlouva je ustanovena Jeho krví. Takže nyní žijeme v době Nové smlouvy. Pokud se nad tím zamyslíte, tak naše letošní soustředění zde se hodně točí kolem identity. Slyšíme Otce, jak nám říká, kdo opravdu jsme, odstraňuje lži, odhaluje pravdu. Dnes večer na tom budeme stavět, ale půjdeme trochu jiným směrem.

Když Ježíš ustanovil Novou smlouvu, tak Nová smlouva je smlouvou odpuštění. Při poslední večeři Ježíš zvedl kalich s vínem a řekl; "Toto je krev mé Nové smlouvy prolité za odpuštění hříchů mnohých." Ježíš mluví o Nové smlouvě, mluví o krvi a mluví o odpuštění hříchů. A tohle mění všechno, protože do té doby to nebylo nikdy o odpuštění, ale bylo to o tom být požehnán, nebo být proklet. Pátá Mojžíšova není o odpuštění, ale říká, že pokud budete dělat toto, budete požehnaní, pokud tohle, tak budete prokletí. Taková byla Stará smlouva.

Vím, že o některých věcech jsem zde již naposledy mluvil, takže pro některé to bude opakování. Koncept Staré smlouvy je systém, který nedával život, a Božím záměrem ani nikdy nebylo, aby nějaká Stará smlouva byla. Když Bůh vyvede Izrael z Egypta, tak se s nimi setká na hoře Sinaj a říká jim, že chce, aby byli jeho královstvím kněží a svatým národem. To je velké, protože to zahrnuje všechny - že všichni budou mít přímý přístup k Otci. Bůh se vlastně snaží ustanovit Novou smlouvu na hoře Sinaj. Chce mít s lidmi přímý vztah. Ale když pak lidé vidí všechny ty projevy, trochu se vyděsí a přijdou za Mojžíšem, ať už k nim Bůh nemluví, ať Mojžíš jde, získá pravidla, že se je budou snažit dodržovat. Odmítli Boha. A Bůh přistoupí na jejich hru, dá jim Starou smlouvu, ať si to zkusí, ale zároveň skrze Jeremiáše, Ezechiele a další proroky vyhláší, že učiní Novou smlouvu. Říká, že vezme jejich kamenné srdce a dá jim masité, že do nich dá svého Ducha, že napíše svoje zákony na jejich srdce, protože vnější zákon nefunguje.

Takže sice dostali Starou smlouvu, ale tato smlouva nepocházela z Božího srdce. Nebyla tím, co Bůh chtěl. A to je velmi důležité, protože spousta lidí zápasí s tím, že čtou Nový zákon a vidí tam Ježíše, ale když čtou Starý zákon, tak vidí Boha Otce. A potom se snaží dělat nějaké sozo uzdravení a dosáhnout nějakého vnitřního uzdravení nebo co, protože s Ježíšem jsou v pohodě, ale Otec se zdá být opravdu hrozný. Z toho pochází různé špatné představy o Bohu, a dokonce jsou otcové, kteří vychovávají své děti na základě Starého zákona. Problém je, že Starý zákon nám zakryl, jaký je Otec ve skutečnosti. Ne záměrně, ale kvůli Staré smlouvě, která nevzešla z Jeho srdce. Stará smlouva nepocházela ze srdce Otce, ale byla požadavkem lidí. Bůh chtěl přímý vztah s lidmi tak, že by každý z nich byl kněz, ale oni chtějí pravidla. Mojžíš jde na horu, a když tam jde poprvé, tak dostane opravdu jednoduché pravidla, celkem 10 jednoduchých pravidel. "Nezabíjejte se, necizoložte, přestaňte lhát, neokrádejte se a podobně." Prostě samozřejmé základní věci.

My možná se Starým zákonem nemáme až tak problémy, protože se zdá, že běžný moderní charizmatiký protestant ignoruje všechno, co je před Matoušem 1. kapitolou. Na co by se tím přece

zabývali, protože to je akorát matoucí. Takže spousta lidí v moderním hnutí prostě vynechala velký kus Bible, protože nevěděli, co s tím, a mají postoj, že se zabývají pouze Ježíšem a Duchem Svatým. Ale pokud nebudete rozumět Starému zákonu, tak budete mít pošramocený pohled na Otce. Pokud nebudeme rozumět těm 3/4 této Knihy, kde je ukázán Otec, tak to vede k pokřivenému pohledu. Toto se stalo i v rané církvi, kdy se objevilo hnutí, které Starý zákon odmítlo, a říkali, že ve Starém zákoně byl jiný Bůh, že to nebyl Otec, o kterém mluvil Ježíš. Lidé z New Age na to mají pojem "Demiurge" [stvořitel]. Říkají, že Bůh Starého zákona není ten opravdový stvořitel světa a milující Otec Ježíše. My tomu ale potřebujeme opravdu porozumět, protože si nemůžeme vymýšlet takovéto odpovědi a nazývat něco "Demiurge". Nemůžeme si věci vymýšlet, aby nám něco pasovalo, protože potom skončíte tak, že vymyslíte spoustu překroucených věcí.

Takže jakmile porozumíte tomu, že Stará smlouva je něco, co chtěli lidé, a ne něco, co by bylo z Božího srdce, tak se můžeme posunout dál. V 2. Korintským 3. a 4. kapitole, nebudeme to celé procházet, ale můžete si dělat poznámky, tam se mluví o Staré smlouvě v porovnání s Novou smlouvou. Dále je napsané, že Zákon nyní máme napsaný na masitém srdci, namísto na kamenných deskách. O Zákonu se tam mluví jako o závoji, který zahaloval Boží slávu. Stará smlouva Ježíše zakrývala/schovávala. To je zajímavé, protože vidíte, že to, jaký Bůh je, je stále skryté pod závojem, a ten závoj se odnímá, když vidíte Ježíše. V Židům je napsané, že Ježíš je dokonalým obrazem Otce. Takže když se podíváme na Ježíše, tak můžeme vidět, jaký Otec skutečně je. Ale když se podíváme na Starou smlouvu a všechny ty šílené věci, které se tam děly, tak tomu potřebujeme rozumět skrze skutečnost, že Stará smlouva nepocházela z Božího srdce, ale Bůh na čas vyhověl lidem, aby lidé mohli uvidět, že pokud nemají přímý vztah s Ním, ale mají namísto toho náboženství, tak to je zdrojem spousty problémů, takže Starou smlouvu na čas dovolí.

Vím, že toho teď procházím hodně, ale potřebujeme se někam dostat a potom zpomalíme. Takže to nebude celé v takovém tempu. V Římanům ve 4. kapitole se mluví o tom, že Zákon působí hněv. Když budete číst Bibli od začátku, tak na slovo hněv ve spojení s Bohem nenarazíte, dokud se nedostanete do Exodu 22. kapitoly. Takže mezi Genesis 1. kapitolou a Exodus 22. kapitolou na Boží hněv nikde nenarazíte. Sice se tam staly některé velké události, které vypadají hrozně, je tam potopa, Sodoma a Gomora, Babylónská věž. Ale když se zaměříte na to slovo "hněv", a přečtete si znovu Genesis 6 a slyšíte, jaké tam bylo Boží srdce, tak to nebyl hněv. Bůh byl smutný, když viděl, co se stalo s jeho lidmi a Jeho stvořením. Že všechny jejich úmysly byly zlé. Otec se dívá na stvoření a jeho srdce je zlomené. Vidí, že je jen jedna rodina, která stojí za záchranu, ale zbytek jsou lidé, kteří ničí vlastní životy a tuto zemi. Takže to není hněv. My jsme si do toho hněv domysleli, ale Boží hněv se neobjeví, dokud se neobjeví Zákon. Zákon se objeví až v Exodus 20. kapitole a slovo "hněv" se objeví až v Exodu 22. kapitole. Je to důležité, protože dnes chci mluvit o Božím hněvu. Vím, že to je trochu divné téma, ale bude to zajímavé.

Takže na začátku nikde Boží hněv nevidíme. Když Bůh přijde do zahrady poté, co Adam zhřešil, tak nepřijde s hromy a blýskáním a nechystá se lidi zničit. Bůh přijde a volá: "Kde jste?" Nevolá: "Ukažte se, přišel jsem vás oddělat, kde jste?" A dokonce si myslím, že to hypoteticky mohlo být všechno úplně jinak. Namísto házení viny na druhého, mohli vzít zodpovědnost, a říct: "Jedli jsme ovoce, víme, že jsme neměli, bylo to špatně, je nám to líto, odpustíš nám?" Možná by pak všechno mohlo být úplně jinak. Každopádně Bůh zde nepřichází s hněvem a soudem, jak by si to spousta

z nás mohla představovat. Pak se lidstvo dostane až k potopě, zde opět není Boží hněv, ale Jeho zarmoucené srdce. Pak máte Sodomu a Gomoru. To je fascinující pasáž, o které teologové vedou debaty už pěkně dlouho. Je tam napsané, že Bůh přijde a jde Sodomu a Gomoru omrknout. Bůh a dva andělé jdou, aby zjistili, zda je pravda, co slyší v nebi. Slyšeli volání a modlitby lidí, které vystoupily až do nebe, takže to šli zkontrolovat, zda jsou ty hrozné věci, které slyšeli, pravdivé. Toto je Boží počáteční přístup - jdou a zkontrolují to. A ano, bylo to opravdu tak špatné a něco s tím museli udělat. Ale nebyl zde žádný Zákon a nebyl zde ani Boží hněv. Dáváte to? Právě to se vám snažím ukázat. Bez Zákona není ani hněv. Je spravedlnost, je soud, jsou různé věci, Bůh očistil zemi, udělal, co musel, ale nebyl Zákon.

Když ale přišel Zákon, tak Římanům 4. kapitola říká, že přestoupení Zákona působí hněv, že Zákon s sebou přináší hněv. Takže to nás přivádí k otázce: "Projevuje se Boží hněv i dnes?" Nic neříkejte, neztrapňujte se, jen se zamyslete. Je to velmi důležitá otázka, která zásadně ovlivňuje náš pohled na život, na budoucnost, na hříšné lidi, na hříšné vlády. "Projevuje se Boží hněv i dnes, a pokud ano, tak se projevuje - jako pod Starou smlouvou, anebo se v Nové smlouvě projevuje jinak?" Rozumíte té otázce? Nemusíte hned odpovídat, jen zda jste pochopili otázku. Takže otázka je, zda se Boží hněv projevuje a jak.

Když jsem zde byl naposledy, tak jsem mluvil o různých typech smluv, které mohou být uzavřeny. Na hoře Sinaj a později v knize Deuteronomium byla uzavřena smlouva typu, že obě strany musí dodržet svoje závazky. Pokud dodržíte vaši část, pak Bůh dodrží Jeho část. Pokud svoji část nedodržíte, tak On svou stejně dodrží, a to tak, že na vás přijde soud. Trošku drsné, ale tak to bylo. Ale nyní jsme pod Novou smlouvou, kdy to již není o tom "být požehnaný" nebo "být prokletý", není to o požehnáních a prokletích, ale pod Novou smlouvou to je tak, že Ježíš vzal všechna vaše prokletí na sebe, protože se stal za vás prokletím. *Galatským 3:13 Kristus nás vykoupil z prokletí Zákona, když se stal prokletím za nás.* Takže Ježíš se stal prokletím, zlomil všechna prokletí a zároveň přinesl Novou smlouvu, která je smlouvou odpuštění. Takže když nyní zhřešíte, tak nejste prokletí/pod prokletím, ale potřebujete odpuštění - takže pro vás je zde nyní odpuštění, nikoliv prokletí. Na druhé straně jste už požehnaní a už nemůžete být více požehnaní.

O tom jsme mluvili včera, že každé požehnání v duchovní sféře, v nebeských oblastech, je v Kristu a Efeským 1. kapitola říká, že to máte. Požehnal vás veškerým duchovním požehnáním v nebeských věcech v Kristu. Takže už máte mnohem více požehnání, než si vůbec uvědomujete. A teď už potřebujete jen zjevení. Proto když budete číst Efeským 1. kapitolu dál, tak je tam napsané, abyste měli ducha moudrosti a zjevení v poznání Jeho a osvětlené oči vaší mysli, abyste věděli, jaká je naděje jeho povolání, jaké je bohatství slávy jeho dědictví ve svatých. Potřebujete, aby na vás přišel duch moudrosti a zjevení, abyste mohli porozumět dědictví, které je ve vás. Proč potřebujete ducha moudrosti a zjevení? Protože jste plní požehnání, o kterém ani nevíte, že ho máte. Je to, jako by vám nebe dalo platební kartu a pokaždé, když jí projedete a chcete zjistit stav účtu, tak je tam víc, než tam bylo předtím. Protože pokaždé, když tuto kartu použijete, tak dostanete nové zjevení. "Aha, já mám... A hele... a tohle a tamto..." Takto rostete. Možná někteří lidé dnes působí zmatek, protože běhají od konference ke konferenci, nechávají na sebe vkládat ruce, protože si myslí, že jim něco chybí a potřebují získat něčeho víc. Ale skutečnost je, že máte všechno, co můžete mít. A jediné, v čem vám může nějaká konference, nebo vyučování, nebo kniha pomoci, je více zjevení toho, co již máte! Takže klidně jděte po věcech, ale ne z pozice nedostatku a ne z pozice sirotka,

který poběhá všechno, co se dá, ale běžte s očekáváním, že dostanete větší zjevení toho, co je ve vás. To je úplně jiný přístup.

S tímto porozuměním - když si uvědomíte, že už nemůžete být víc požehnaní, že nemůžeme být prokletí, ale může nám být jediné odpuštěno, tak to je úžasná Nová smlouva, ne? Skvělé. Takže chápete, že žijeme v Nové smlouvě, která začala před 2000 lety? Skvělé! Ale co ten hněv? Pokud nemůžete být prokletí, můžete být nadále pod hněvem?

Ještě jedna věc. Máte příběh marnotratného syna. Ve zkratce - mladší syn odejde z domu, starší zůstane. Starší syn má tvrdé srdce, v podstatě je to náboženský starší bratr, všichni ten příběh známe. Zajímavé na tom je to, že když se dostanete na konec toho příběhu, tak ten starší syn si stěžuje Otcí, že mu nikdy nedal ani kůzle, aby se poveselil s přáteli. A Otec mu odpoví, že jak by mu mohl dát kůzle, když celá farma patří jemu. V podstatě to tak je, říká: "Všechno, co mám, je tvé." Ale uniklo nám, že v té kultuře se mladší syn nemůže dostat k dědictví jinak, než že by otec zemřel. Takže ten mladší syn svým jednáním říká: "Je mi jedno, zda žiješ, nebo ne, já prostě chci svoje věci a je mi úplně jedno, zda jsi naživu nebo ne." Takže otec musel rozdělit věci, protože starší syn dostával dvojnásobek. Otec si řekl: "Dobře, 2/3 připadají staršímu synu, a 1/3 mladšímu, který by si přál, abych už nežil, a chce svůj podíl." Mladší vezme svoji třetinu a promrhá ji. Starší syn vlastní celý zbytek, vlastní zbylé 2/3, už je to jeho! A nyní si stěžuje Otcí, že mu nedá ani kůzle. Otec mu odpoví: "Já sem ti dal všechny kůzlata, všechno to patří tobě." A my děláme často to samé, když Bohu říkáme: "Tys mi nedal bla, bla, bla..." a Bůh vám říká: "Ale já ti už nemůžu nic dát, již jsem ti dal veškeré duchovní požehnání v nebeských věcech v Kristu do tvého prťavého tělíčka! Jen potřebuješ zjevení toho, co už máš, co je tvoje, stejně jako to potřeboval ten starší syn." Pro nás platí to samé, jako pro toho staršího syna, ale tak často lidé říkají: "Ale já potřebuji ještě tohle...", "Potřebuji víc...", "Bůh něco zadržuje..." - Ale to je lež!

Uděláme si teď časovou osu. Nakreslím zde dlouhou rovnou čáru. Na počátek umístím strom, který bude představovat zahradu Eden. Potom do 1/4 horu Sinaj a do poloviny kříž, to je rok 30 n. l.

Takže z toho, co jsem teď mluvil o smlouvách, rozumíme, že v období od zahrady Eden až do hory Sinaj, není žádný Zákon a také žádný hněv. Do tohoto období tedy zapíšeme: Není Zákon, není hněv. Rozumíte? Pokračujeme. Od hory Sinaj až po kříž máme Zákon a také hněv. Zajímavé období, запиšte si to tam. Nyní pokračujeme od kříže dál. To je období, kdy Bůh odstranil vnější Zákon, odstranil chrám, učinil chrámem vás, odstranil truhlu smlouvy, učinil vás nositeli Boží přítomnosti a vzkříšeného života, many - chleba života, vy jste nyní v podstatě truhla úmluvy a jste chrámem a nositeli Ducha Svatého. Všechno, co dřív bylo externí, se nyní stalo duchovně interní a je to realita, kterou neseme/máme v sobě. Nyní jsme Božím domem my.

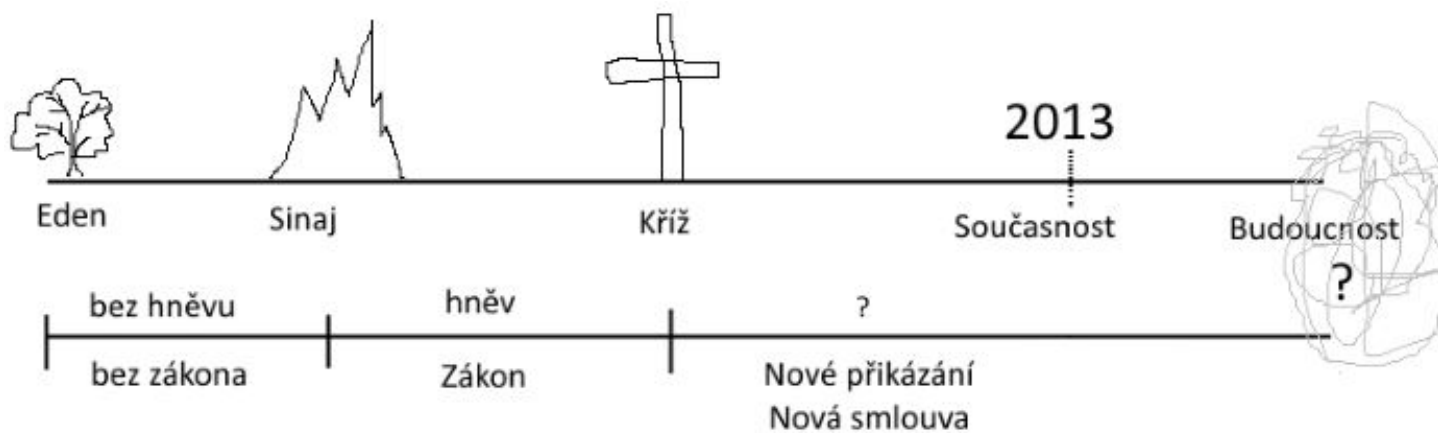
Takže proběhl přechod od Staré smlouvy k Nové a z dodržování 613 zákonů, které byly v období Staré smlouvy - tj. od hory Sinaj do kříže, jsme se dostali k tomuto: "Miluj bližního svého, jako Ježíš miloval své bližní." V Janovi 15:17 Ježíš říká, jaké přikázání máme v Nové smlouvě - že nyní máme milovat druhé, jako nás miloval On. *Jan 15:17 Toto vám přikazuji: Milujte jedni druhé."*

Asi si vybavíte, jak farizeové přišli k Ježíši a zkoušeli ho: "Jaké je největší přikázání?" A Ježíš jim odpověděl, že největší přikázání, ve kterém spočívají všechna ostatní přikázání, je: "Miluj svého Boha z celého srdce, celou duší, celou silou a celou myslí, a miluj bližního svého, jako sebe sama.

V tom spočívá celý Zákon." - Takže Ježíš zde shrnuje Zákon. Neříká nám, že toto je zákon Nové smlouvy, ale pouze sumarizuje Zákon Staré smlouvy. Ve Staré smlouvě vám Zákon přikazuje milovat svého bližního, jako milujete sebe. To znamená, že toho druhého můžu milovat tak, jak miluji sebe. A pokud mi láska dojde, nebo třeba zrovna sebe nenávidím, nebo mám v srdci odmítnutí, mám problémy, nejistotu, strachy, obavy, tak se to odrazí na mé lásce, protože jsem schopný milovat jen tak, jak miluji sebe. Takže milovat svého bližního, jako sebe, to není Nová smlouva! To je Stará smlouva. A Ježíš to zde uvádí pouze jako shrnutí Zákona. Prikázání Nové smlouvy je: "Miluj svého bližního, jako jsem tě miloval já." Mezi tím je obrovský rozdíl. Protože Ježíš už neříká: "Miluj svého bližního jak můžeš/podle svého omezení." Ježíš nyní říká: "Milujte své bližní tak, jak vás miluji já." - "Ale Pane, ty mě miluješ bezpodmínečně! To znamená, že musím bezpodmínečně milovat svého bližního?" - Vítejte v Nové smlouvě! :D

Vidíte? Pod Starou smlouvou jste mohli shrnout všechna prikázání do: "Miluj svého Boha a miluj svého bližního, jako sebe." V Nové smlouvě můžete všechny prikázání shrnout: "Milujte druhé, jak vás miloval Ježíš." Ježíš mě miloval bezpodmínečně a já nyní mám milovat druhé bezpodmínečně. Pavel píše, že naplnění/cílem prikázání je láska. Píše, že pokud milujete, nebudete svého bližního okrádat, nebudete bližní zabíjet, nebudete jim lhát, nebudete s nimi cizoložit. Říká, že pokud budete chodit v lásce, tak nic z toho neuděláte. Lidé mají strach z toho, že pokud odstraní ty Starosmluvní prikázání, tak jak budeme vědět, jaké předpisy máme dodržovat? Co třeba kdybyste milovali lidi? Když je budete milovat, tak je nebudete zabíjet, nebudete jim lhát, nebudete jim krást věci a podobně a bude to fungovat! Lidi zkouší říkat: "Ale musíme přece dodržovat ještě všechny ty další věci ze Zákona!" - Ano? A které chcete dodržovat? Budete kamenovat vzpurné děti? Chcete dodržovat Sobotu? Spálíte svůj dům, pokud bude vyhlášen jako nečistý? Lidé se nějak snaží rozdělit, co se má dodržovat a co ne, namísto aby porozuměli, že Nová smlouva přichází s novými zákony.

Posun od Staré smlouvy k Nové smlouvě je obrovský. Pro nás to už nemá být o Zákoně, už nejsme pod Zákonem, ale potřebujeme si to vyjasnit. Stará smlouva totiž se svým Zákonem přinášela hněv. Nyní zůstává otázka, zda Nová smlouva se svými novými zákony také přináší hněv. Pokud tedy "novým zákonem" je: "Miluj svého bližního, jako jsem vás miloval Já. Milujte se navzájem, jako jsem vás miloval já.", tak pokud to porušíte, přivede to na vás Boží hněv? Hmm. Díky, že nic nevykřikujete, jen chci, abychom se dnes zamysleli. Takže jsme na naší časové ose v Nové smlouvě a máme nové prikázání/zákon. Podíváme se na otázku hněvu pod Novou smlouvou podrobněji, takže prozatím zůstane místo hněvu na naší časové ose v období Nové smlouvy prázdné. Zodpovědět na tuto otázku pro nás může být problém - záleží to na tom, jaký je váš pohled na budoucnost. Zaznačme si na naši časovou osu někde do 3/4 letošní rok. Takže nyní tam máme značku rok 2013. A pro většinu lidí je někde zde v budoucnu takový strašák a jmenuje se kniha Zjevení, takže do budoucnosti si na naší časové ose zaznačíme černý mrak.

Když se teď na ten obrázek podíváte, tak takový pohled má většina věřících. A pokud máte takový pohled, potom zde vzniká nesoulad. Pokud věříte, že když pod Novou smlouvou zhřešíte, tak vám Bůh odpustí, věříte, že je vám odpuštěno, ale přitom tvrdíte, že musíte prosit o odpuštění... Řeknu vám, co si myslím, že nás Bible doopravdy učí - že Ježíš zemřel jednou za všechny hříchy. Tohle hodně lidí nechápe, protože lidé mají smýšlení, že Bůh se stále rozhoduje ohledně každého případu, a když lidé udělají něco špatného, tak jim nějak hříchy odpouští. Ale Bůh vám teď neodpouští hříchy, On vám odpustil jednou pro vždy a to aspoň před 2000 lety, ne-li dřív! Bůh se takto jednorázově rozhodl. Poslal svého Syna, ten zemřel, ustanovil Novou smlouvu a každý člověk a každý hřích byl odpuštěn předem. V Bibli je jasně napsané že Ježíš je oběť slitování za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za celý svět. *1 Janův 2:2 A on je oběť slitování za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za celý svět.* - Tento verš asi mnoho z nás nikdy neslyšelo. Zde je úplně jasně napsané, že Ježíš nezemřel jen za vyvolené, nezemřel jen za ty, kteří Ho "přijali", ale zemřel za všechny hříchy všech lidí.

Zde se dostávají do nebezpečí někteří mladí učitelé, lidé mého věku, kteří Bibli neznají opravdu dobře, protože končí u něčeho, co se nazývá "universalismus". Universalisté říkají, že když je všem odpuštěno, tak všichni půjdou do nebe. Jenže to porušuje svobodnou vůli. Pokud nechci Boží odpuštění, tak právě toto je rouhání proti Duchu Svatému - že odmítáte Jeho odpuštění. To je jediná věc, kterou vám Bůh nemůže odpustit, protože Mu to nedovolíte. Takže rouhání proti Duchu Svatému je odmítnutí odpuštění. A proč vám to nemůže odpustit? Protože Mu to nedovolíte. Takže každému je sice odpuštěno, ale vy to musíte vírou přijmout! Já to podávám takto: "Peklo bude plné lidí, kterým Bůh odpustil, ale oni se rozhodli odpuštění nepřijmout." Takže zde vidíme, že již bylo všem odpuštěno, takže pokud Bůh už všechny hříchy odpustil, tak proč by se našel a hněval se, když zhřešíte? Pokud to již odpustil? Pokud už je ten hřích přikrytý a zaplacený? Hmm?

Spousta lidí si pohled na budoucnost vyložila tak, že teď sice žijeme v době, kdy Bůh hříchy odpouští, a z Jeho strany udělal všechno, co mohl, ale v budoucnu se to nějak změní. Přitom 2. Korintským 5. kapitola říká, že Bůh se sebou smířil svět, nepočítaje lidem jejich hříchy, a nyní nás posílá jako velvyslance smíření, abychom světu kázali: "Smířte se s Bohem." Takže Otec udělal všechno, co mohl udělat, aby zachránil každého, a my jsme nyní posláni jako velvyslanci, abychom vyhlášovali, že Bůh touží po smíření, aby se lidé vrátili domů a setkali se s Otcem. Tohle je teď na nás. Ale co ten hněv? Pokud jste jako většina moderních Američanů protestantů, tak jste vyrůstali s představou, že teď sice Bůh hříchy odpouští, ale občas se rád vrátí do Staré smlouvy, pěkně se našte, a může třeba poslat hurikán na New Orleans. Že se občas vrátí pod Starou smlouvu a rozhodne se někoho proklít. A pokud někdo moc hřeší, tak se tyto lidé snaží vyhrabat

ve Staré smlouvě nějaké prokletí a přetáhnout ho do Nové smlouvy. A toto je pomatené myšlení, které má západní církev. Prostě netušíme, zda je dnes Bůh našťvaný, nebo šťastný, prostě nevíme, jakou má právě náladu. Odpustí nám dnes? Činili jsme pokání dostatečně dobře? Pokud jsme pokání neudělali dost dobře, odpustí nám i přes to? - Uvědomte si, že Boží odpuštění na ničem z toho nezáleží! Bůh již odpustil!

Jde o to, zda odpuštění hříchů přijímáte upřímně vírou. Není to o tom, zda jste dostatečně plakali u oltáře. O to zde nejde, otázka je, zda jste odpuštění hříchů přijali vírou! Pokud jste odpuštění hříchů přijali vírou, tak je úplně jedno, zda jste u toho plakali, nebo ne. Bůh již odpuštění vašich hříchů zařídil. Řekl vám: "Odpuštění je zde, přijďte si pro něj..." A co dnes ve skutečnosti cítíme, ten pocit zlého Boha, který se ukrývá kdesi v naší mysli, tak to je porušené svědomí. Není to našťvaný Otec, protože On nám již odpustil. Takže co se dnes děje? Když zhřešíte, tak porušíte svoje svědomí a vaše porušené svědomí vás trápí, dokud nepřijdete a nepřijmete odpuštění a krev, která vaše svědomí očišťuje od skutků, které vedou ke smrti. Židům 10:22 mluví o očištění svědomí od skutků, které vedou ke smrti.

Ve Staré smlouvě se dávala krev na slitovnici a to ukazovalo na odpuštění mezi Bohem a člověkem. Ale zároveň je tam napsané, že to nikdy neočistilo svědomí těch lidí, takže měli stále svědomí hříchu, cítili vinu. Takže i když šli, zabili beránka, prošli celým tím obřadem, kterým se smířili s Bohem, všechno bylo v pořádku, tak odešli a jejich svědomí se neustále ozývalo kvůli tomu, co udělali. Takže v Nové smlouvě Ježíš dá svoji krev na slitovnici, aby nám ukázal, že hříchy jsou odpuštěny, ale také krví pokropí naše svědomí, aby bylo očištěné od skutků, které vedou k smrti. A já věřím, že obmýváním svědomí je probíhající věc - že když své svědomí porušíte, tak jdete k Bohu a řeknete: " Pane, potřebuji, abys očistil moje svědomí...", a to porušení přestane. Věřím, že zatímco odpuštění hříchů - krev na slitovnici v nebeské svatyni - bylo jednou pro vždy, tak očištění svědomí stále probíhá.

Pokud máte koncept, že teď je zde odpuštění, že jsme v období, které někteří nazývají "období milosti" - že jsme v době církve a době milosti, a protože jsme přece ve věku milosti, tak se knihou Zjevení nemusíme zabývat, protože ta je až někdy na konci a je děsivé na ni jen pomyslet. Tak podle tohoto konceptu tedy žijeme někde mezi křížem, kdy začala doba milosti, a budoucností, kdy bude vykonána kniha Zjevení. A víte, co je v knize Zjevení? Hněv. Opět se tam objevuje Boží hněv. I když je zde tohle dlouhé období milosti, tak se má nakonec opět objevit na scéně hněv. - "Hněve, odkud se zde bereš? Vůbec jsi nám nechyběl. Ale jsi zpět, co s tebou?" Vidíme, že ve Zjevení se píše o hněvu, ale hněv byl přece spojený se Zákonem? Já jsem si myslel, že máme nové přikázání, že máme Novou smlouvu, že se věci změnily, myslel jsem, že už nejsme nadále pod Zákonem, myslel jsem, že se udál přechod? Takže jak se nám sem mohl opět dostat Zákon a přinést nám s sebou opět hněv? Nezapomeňte na to, o čem jsme doted mluvili, vrátíme se k tomu.

Chci teď trochu mluvit o tom černém mraku, který jsme si namalovali do budoucnosti - o knize Zjevení. Budu o ní mluvit v obecné rovině a nebudu se teď zabývat detaily, protože to ani není z časových důvodů možné, ale dám vám rychlý přehled různých pohledů na knihu Zjevení, které existují. Protože většina z nás se zatím setkala pouze s malými odchylkami jednoho hlavního pohledu. Ale na knihu Zjevení existují čtyři hlavní pohledy. Zvládne je někdo vyjmenovat? Vidím, že nezvládne. Je to futurismus, historismus, idealismus neboli duchovní pohled, a preterismus. Rychle se o nich zmíním.

Jak jste zde už mohli slyšet od Harolda Eberle, tak preterizmus je pohled, že většina knihy Zjevení se již stala. Tento pohled vezme ten náš mrak, který jsme si nakreslili někam do budoucnosti, a přesune ho na časové ose celkem blízko za kříž. Podle tohoto pohledu se většina událostí z toho mračna odehrála v tomto místě. Dáme si tam značku "preterizmus".

Dalším z pohledů je historizmus. Podle historizmu se většina událostí nestane v jednom bodě. Preterizmus vezme knihu Zjevení a umístí ji do jednoho bodu na časové ose, ale historizmus bere knihu Zjevení a roztáhne ji přes celou historii. Že kousek knihy Zjevení se udál zde, kousek zase dál a tak podobně, a něco umístí do budoucnosti. Podle historizmu mohl šelma být třeba Napoleon Bonaparte, nebo nějaký papež v 11. století mohl být třeba žena, která jede na šelmě, a podobně - podle toho, na co to zrovna napasujete. Takže historizmus si vybírá různé události z historie a říká, že kniha Zjevení se děje od prvního století a někdy v budoucnosti to skončí 22. kapitolou, a tento pohled roztahuje celou knihu Zjevení přes celou církevní historii. Je zajímavé, že Harold Eberle je sice historista, ale má zajímavý pohled, který vysvětluje ve své knize. Říká, že co se týká knihy Zjevení, tak je historista, a říká, že kniha Zjevení se do 13. kapitoly naplnila v roce 70 n. l., ale kapitoly 14 až 22 natáhne přes posledních 2000 let. Normálně se historistický pohled dostane velice rychle do potíží, protože jakmile někdo napíše nějakou knihu, kterou napasuje na aktuální historické události, tak je okamžitě zastaralá, protože doba jde dál, nevyjde to a ukáží se jiné události, na které to napasuje zase někdo jiný. Například - napíšete knihu, že Vladimír Putin, nebo kdokoliv, kdo se vám nelíbí, je antikrist, a jakmile ji publikujete, tak už je zastaralá. Protože samozřejmě nemáte pravdu, ale vy to tehdy ještě nevíte, dokud neuběhne pár desítek let a pak se vám budou všichni smát. Ale je problém, že když tu knihu publikujete, tak ji spousta lidí bude brát vážně. Jako: "Ale ne! Kupa znamení, že Bůh teď bude soudit Ameriku!!!" Za padesát let se tomu můžeme jen smát, ale do té doby kvůli tomu budou všichni žít ve strachu.

Takže historizmus se normálně dostane velmi rychle do potíží, ale Harold Eberle, který je brilantní, to vyřešil jinak. Normální historisté v podstatě vezmou noviny a snaží se je napasovat na knihu Zjevení. Zrovna nedávno jsem někoho slyšel říkat, že Amerika je prý v knize Zjevení. A odvodili to z toho, že čtvrtá bytost se podobala letícímu orlu. Takže orel znamená Ameriku a vymysleli k tomu další věci. A přesně tohle typicky historizmus dělá. Harold Eberle se tomu vyhnul a namísto aby za šelmu a falešného proroka označil konkrétní lidi, tak říká, že to jsou systémy. Že tento systém náboženství, který drží lidi v otroctví, že to je falešný prorok. Koncept šelmy je podle něho systém, že je to duch stojící za ovládnutím národů a podobně. Takto to Harold Eberle vysvětluje a je to mnohem čistější a logičtější než většina historizmu. Harolda velice respektuji, protože historizmus prezentuje způsobem, kterému se nebudete okamžitě smát, protože jinak od historistů v každé době uslyšíte, že antikrist je zrovna ten, kdo je na politické scéně. V době Napoleona Bonaparte si všichni mysleli, že on je Antikrist. Obdobně si to lidé mysleli o Hitlerovi a mnoha dalších. Je úžasné podívat se do historie a zamyslet se, jak lidé různé lidi označovali a za co je považovali. Ale Harold se do tohoto nepouští, což mu mám za dobré, ale já vám budu prezentovat ještě trochu něco jiného. Harold Eberle tedy zastává z části preterizmus a z části historizmus.

Další hlavní pohled je idealizmus, nebo také "duchovní pohled". Idealizmus věci zduchovňuje. Říká, že drak z knihy Zjevení není osoba, že to je systém, že to je a vždycky byl obraz ďábla, takže kniha Zjevení by neměla být konkrétně vykládána, ale měla by být viděna jako kosmická bitva

mezi Bohem a ďáblem. Takže idealizmus vše zduchovňuje a z knihy Zjevení udělá něco jako "Pána prstenů". Protože podle idealistů to jsou všechno jen obrazy a přirovnání. Idealizmus to vidí, že stejně jako v Narnii má všechno nějaký symbolický význam, ale nesnaží se to nějak napasovat na konkrétní události v historii, a bere to jen jako obecné principy.

Další hlavní pohled je futurizmus, ve kterém vyrostla většina z nás. Futurizmus to vidí tak, že celá kniha Zjevení se odehraje někdy v budoucnu. Futurizmus propagují všichni televizní evangelisté, na které si teď vzpomenu. Je populární u pisatelů knih, které se prodávají po miliónech, je to dominantní pohled. Futurizmus zastávají Hal Lindsey, Timothy LaHaye, Perry Stone, prakticky všichni, kdo vás napadnou, jsou futuristé. Futurizmus se dělí na spoustu kategorií. Máte kategorie "před velkým soužením", "uprostřed velkého soužení", "po velkém soužení". Pokud jste někdy slyšeli lidi diskutovat, zda zastávají kategorii "před velkým soužením", "uprostřed velkého soužení", "po velkém soužení", tak to jsou jen obměny jednoho hlavního pohledu, stále je to diskuze pouze v rámci futurizmu. Jen se lidé ve svém vlastním "táboře" hádají o detaily. Pokud by diskutovali ohledně "milénia", "post milénia" nebo "amilénia", tak v tom už je větší rozdíl, ale je to pořád v rámci futurizmu.

Lidé jsou často frustrovaní ze všech možných názorů na knihu Zjevení, ale buď znají pouze futurizmus, anebo dělají, jako by preterizmus, historizmus a idealizmus vůbec neexistovali. Ale většina křesťanů o existenci jiných pohledů vůbec netuší, protože o nich nikdy neslyšeli. Proto se vám je ani nepovedlo vyjmenovat, protože jste o nich nikdy neslyšeli. A hodně těžko můžete mít skutečnou diskuzi ohledně knihy Zjevení, pokud znáte pouze futurizmus s jeho pár obměnami. Co třeba se zamyslet nad tím, čemu lidé věřili v historii? Máme zde 2000 let církevní historie, čemu vlastně věřili? Pokud to budete studovat, tak preterizmus patřil mezi dominantní pohledy až do 19. století, kde se v druhé polovině stal dominantním pohledem futurizmus. Ale od kříže až do 19. století převládal preterizmus a historizmus. Katolická církev věřila historizmu, že kniha Zjevení se děje v průběhu času. Ale od 13. století asi do 18. století, což je asi 500 let církevní historie, se spousta lidí přiklonila k preterizmu s tím, že kniha Zjevení se neděje, že ty události tam se již staly. Že to neprobíhá v průběhu těch 2000 let, ale že se to už stalo. V historii to byli lidé jako Jan Kalvín, John Wesley, a další, kteří měli pohled, že se události z Matouše 24. kapitoly a podobně, už staly. Obdobně třeba Sv. Augustin, nebo Eusebios z Kaisareie, který je považován za otce církevní historie a zapsal prvních 300 let církevní historie, také oni věřili preterizmu.

Vysvětlím více ty koncepty "před velkým soužením", "uprostřed velkého soužení", "po velkém soužení". Myšlenka "před velkým soužením", je klasická teorie "Byl jsem ponechán" - to znamená, že jednoho dne v budoucnu zmizíme. Je to teorie o vytržení - všichni věřící zmizí ze země a jak zmizí, tak se ukáže antikrist, vládne na zemi 7 let, je to peklo na zemi, je vylita spousta hněvu a podobně, a život na zemi je po 7 let šílený. Po sedmi letech se má Ježíš vrátit s církví, na bílém koni, roucha vypraná v krvi a podobně, a bude soudný den, Armageddon.

Trochu jiná je teorie "uprostřed velkého soužení", ta říká, že zde církev bude polovinu pekla na zemi, že zde budeme 3,5 ze 7mi let velkého soužení, pak církev zmizí, a dalších 3,5 let je to ještě horší peklo. Tato teorie je založena na tom, že první soudy - což je otevírání pečeti a troubení, že to je během těch prvních 3,5 roku, ale co se týká číslí hněvu, tak říkají, že Bůh by nenechal církev na zemi, aby na ni vyléval hněv. Takže církev vytáhnou uprostřed, takže církev zde sice bude na nějaké soužení, ale ne na všechno, že bude vytržená, než bude vylit hněv. Nevím, o kom bych

mohl v současné době říct, že zastává pohled "uprostřed velkého soužení", je to menšinový pohled.

Teorie "po velkém soužení" říká, že zde církev - že my zde budeme celých 7 let pekla na zemi. Že nebude žádné vytržení a budeme se snažit přečkat dobu, kdy antikrist ničí planetu. Tohle je pohled, který lidi vede k různým věcem. Někteří lidé si dělají zásoby všeho možného a připravují se na apokalypsu. Ale když na ně zatlačíte, tak zjistíte, že oni vlastně věří na vytržení před soužením, takže jejich zásoby prostě nedávají smysl. Pokud věříte na vytržení před velkým soužením, tak na co si děláte zásoby? Ale tito lidé si stejně dělají zásoby a je to velmi matoucí. Přece kdybyste uvažovali logicky, tak by se měli zásobovat jen ti, kteří věří na vytržení uprostřed velkého soužení a po velkém soužení, akorát ti druzí potřebují nashromáždit víc. :D

Takže z těchto pohledů mají větší zastoupení ty "před" a "po". Teorie "Byl jsem ponechán", Hal Lindsey a "The Late, Great Planet Earth", to jsou všechno teorie typu "vytržení před soužením". Ten film začíná tím, že jsou všichni vytrženi a potom je o lidech, kteří se snaží přežít po vytržení.

Teorie "po soužení" může být celkem divným mixem věcí. Třeba Mike Bickel razí pohled "po soužení", takže Zjevení podává tak, že projdeme velkým soužením. V minulosti tento názor zastával také Randy Clark, nevím, jak je na tom teď. Ten pohled je takový, že to bude něco, jako když Izrael byl v Egyptě a bylo tam těch 7 ran, takže přestože bude těch 7 let pekla, tak Bůh bude svoji církev chránit. Takže nás nemusí vytrhovat, prostě se o nás postará, zatímco na zemi bude peklo. Takže pokud jste někdy slyšeli tento koncept, tak to má být jako tehdy v Egyptě.

Takže tohle byli některé z možností futurizmu, nebudu se pouštět do pre-miléniálního, amiléniálního a post-miléniálního pohledu, to je mnohem složitější a mnohem víc matoucí. Ale pokud slyšíte tyto názvy, tak tam je pouze rozdíl v tom jak vidí takzvané "tisícileté království" - těch 1000 let ve Zjevení 20. kapitole. Tři různé směry, které vznikly z jedné malé pasáže.

Takže co potřebujete nejvíc vědět, jsou tyto čtyři hlavní pohledy, a že pod futurizmem jsou ještě koncepty "před velkým soužením", "uprostřed velkého soužení", "po velkém soužení". Když se lidé ptají, jaký pohled zastáváte, tak se většinou ptají, který z těchto pohledů v rámci futurizmu zastáváte. Většinou vůbec netuší, že existují 3 další hlavní pohledy, 3 další velké možnosti.

Vraťme se teď k tomu hněvu. Futuristický pohled je, že žijeme ve věku milosti a někdy v budoucnu tato milost vyprší, a když Ježíš ze Země vezme všechny křesťany, tak končí doba milosti. Zmizí ten dobrý a milý Bůh Nové smlouvy a nastane 7 let všeho možného - pekla na zemi. A co se týká církve, tak možná budeme pryč, nebo toho schytáme půlku, nebo celé. Takže obecná myšlenka zde je, že nyní sice máme milost, ale milost jednoho dne vyprší a blíží se čas, kdy milost přestane. Hmm.

Já na toto tedy nevěřím. Když jsem se na Písmo začal dívat opravdu objektivně, tak věřím, že preterizmus jde krásně ruku v ruce s porozuměním Nové smlouvě. Protože s porozuměním Nové smlouvě - zamyslete se, kdy byla odstraněna Stará smlouva? Mluvili jsme o tom minulou noc, že Stará smlouva nebyla odstraněna na kříži, ale na kříži byla ustanovena Nová smlouva. Takže na kříži nebyla Stará smlouva odstraněna, byla pouze učiněna zastaralou a blížící se k zániku. O tom mluví *Židům 8:13 Když tedy mluví o nové, prohlašuje tu první smlouvu za starou; a to, co stárne a chátrá, je blízko zániku.* - To znamená, že zde vedle sebe 40 let funguje Stará i Nová smlouva, tj. od kříže až do zničení Jeruzaléma. Proč do zničení Jeruzaléma? Protože zničením

chrámu a chrámového systému, kněží, záznamů rodokmenů, tak zničení toho všeho je zničením systému Staré smlouvy a světa Staré smlouvy.

Minule jsme hodně mluvili o vstupu do Nové smlouvy, co to znamená, a že po ustanovení Nové smlouvy zde bylo 40 let napětí mezi Starou a Novou smlouvou, ale už jsme se nepodívali na to, že Stará smlouva byla naprosto zničena v roce 70 n. l. při zničení Jeruzaléma. A díky tomu my už můžeme žít úplně pod Novou smlouvou. Ale pokud tomu neporozumíme, tak budeme navždy žít ve smíchanici Staré a Nové smlouvy, protože nerozumíme tomu, co Starou smlouvu odstranilo. Pokud si budeme myslet, že Starou smlouvu odstranil kříž, tak budeme pokračovat v debatách, zda můžou kázat a sloužit také ženy, můžeme pokračovat v debatách ohledně rasových otázek, nebo zda můžete jíst slaninu, nebo ne... Je toho spousta, ale všechno jsou to věci, o kterých se diskutuje jen protože jsme ve skutečnosti nikdy Starou smlouvu neopustili. Potřebujeme ji vzít a dát ji kam patří - zde už nemá co dělat. Bylo s ní vypořádáno před 2000 lety, je vyřízená a musí být zanechána... "Být zanechána" - Takže něco bude určitě zanecháno. :D

Ukážu vám zde pár věcí, a buď to uvidíte hned, nebo si budete muset přečíst knihu, kterou jsem právě dokončil. Najděte si 15. kapitulu knihy Zjevení, chci vám něco ukázat. *Zjevení Janovo 15:1 Potom jsem na nebi uviděl jiné znamení, veliké a předivné: sedm andělů, kteří mají sedm posledních ran; neboť skrze ně má být dokonán Boží hněv.* - Myslím si, že toto je jeden z nejpozoruhodnějších veršů v knize Zjevení. A je to zásadní výrok. Protože jak to vidím já, tak když se podíváte na tu časovou osu, tak Zákon byl dán v Exodu 21. kapitole a se Zákonem nás od Exodu 22. kapitoly doprovází hněv až do roku 70 n. l., kdy se děje kniha Zjevení a během toho se stane 7 ran a s tím je Boží hněv dokonán/završený. Proč je dokonán? Protože Zákon přinášel hněv, a se zničením starosmluvního světa a jeho Zákona odešel také hněv. :O

Tohle je obrovská věc a dnes to nebudeme schopní všechno rozkrýt, ale tímto dochází k novému způsobu myšlení - najednou si uvědomíte, že už nečekáme hněv, který by na nás měl jednou v budoucnu přijít, ale hněv je již dokonán, protože hněv byl spojen se Starou smlouvou. Aby Bůh mohl odstranit Starou smlouvu, musel odstranit všechno, co s tím byl spojené, musel to zničit a vyhladit. A během těch událostí Bůh nevyléval hněv na jednotlivce, na lidi v Jeruzalémě, ale vyléval hněv na Starou smlouvu a ničil ji. A ano, lidé, kteří na tom systému trvali, s ním také zemřeli. Ale nebylo to o vylití hněvu na neposlušné lidi v prvním století. Bůh je 40 let varoval, říkal jim, že to bude jako za dnů Noe, kdy se v pozadí buduje loď, a tato loď je archa Nové smlouvy, a celou dobu jim říká, že potřebují naskočit, že přichází soud. A celou dobu, co jim to sděluje, Ho neposlouchají. A potom přišel déšť a spláchl je, a také spláchl systém Staré smlouvy. Je to obrovský posun v tom, jak najednou začneme Novému zákonu rozumět. Protože namísto, aby hněv byl někde v budoucnu, a my si vybírali mezi jedním z pohledů futurizmu, tak preterizmus učí to, čemu rozuměla většina církevní historie - že hněv byl dokonán v roce 70 n. l. při zničení Jeruzaléma, a že nyní žijeme ve věku Nové smlouvy, kdy jsme partneři s nebem a činíme všechny věci nové. Ne že by bylo už všechno hotové, nebe ještě na Zemi není, ale my přinášíme nebe na zem. Spojujeme nebe a zemi dohromady, přinášíme nebe na zemi a činíme všechny věci nové, spolupracujeme na tom s nebem, aby byla Boží vůle jako je v nebi i na zemi.

Takže najednou vám začne dávat smysl, když v evangeliích narazíte na "konec věku". "Konec věku" - tato fráze je vždy používána ve spojení přechodu od věku Staré smlouvy k věku Nové smlouvy. Ježíš toto používá několikrát a říká dokonce - *Matouš 10:23 Amen, říkám vám totiž, že*

neprojdete izraelská města, než přijde Syn člověka. Ježíš říká, že ani nestihnou kázat v celé té oblasti, než uvidí přicházet Syna člověka. Jak je to možné? Protože Ježíš mluví o tom příchodu, kdy přijde v soudu na systém Staré smlouvy. A říká jim, že ani nestihnou zevangelizovat tu oblast, než se vrátí. A pokud s tímto pohledem začnete číst Matouše 24. kapitulu, najednou to začne zapadat.

Podívejme se na to v kontextu. Lidé Matouše 24. kapitulu často vyučují, jako že to je o konci světa. A pokud čtete třeba starý překlad Bible krále Jakuba [King James Version], tak zde je ta věta špatně přeložena. Učedníci se ptají Ježíše, jaké budou znamení konce tohoto věku, ale překladatelé tam přeložili "konec světa". Takže pokud ve své Bibli máte přeložené "konec světa", nikoliv "věku", tak si to přeškrtněte, protože to je chyba. Není tam použité slovo "kosmos", které znamená "svět", ale je tam slovo "aion", které vždycky znamená věk. Učedníci se tam Ježíše neptají na konec světa. Musíte se na to podívat v kontextu. Celá 23. kapitola je o tom, že Ježíš usvědčuje farizeje a oznamuje jim, co je čeká. Potom říká, že nezůstane ani kámen na kameni z chrámu. A učedníci se ho následovně ptají, jaké bude znamení, že se tohle stane? *Matouš 24:3 Když se pak posadil na Olivetské hoře, přistoupili k němu učedníci soukromě se slovy: "Řekni nám, kdy to bude a jaké bude znamení tvého příchodu a konce tohoto věku?"* Učedníci se ho zeptali 3 otázky a neptají se ho zčistajasna na konec světa. Ptají se na to, o čem Ježíš právě mluvil - na chrám a podobně. Zde se zčistajasna nezměnilo téma. Celý rozhovor je v kontextu toho, co Ježíš právě vyhlásil farizeům - o zničení chrámu a právě na to se ho učedníci ptají. A Ježíš jim potom celou 24. kapitulu říká, kdy a jak se to stane. [[Více informací najdete v 2. dílu - "Porozumění Matouši 24. kapitole", kde je to podrobněji rozebrané]]

Je zajímavé, že jen v samotném Novém zákoně se dočtete o naplnění spousty těch věcí před zničením Jeruzaléma v roce 70 n. l. a dovolím si říct, že všichni křesťané v období let 30 až 70 n. l. byli preteristé. Jak to mohu tvrdit? Nebudu procházet celou kapitolu, ale bude stačit oddíl od 15. verše. *Matouš 24:15 "Proto když uvidíte `ohavnost zpusťování', o níž mluvil prorok Daniel, jak stojí na svatém místě (kdo čte, rozuměj), ¹⁶tehdy ať ti, kdo jsou v Judsku, utíkají na hory. ¹⁷Kdo bude na střeše, ať nesestupuje, aby si ze svého domu něco vzal, ¹⁸a kdo na poli, ať se nevrací zpátky, aby si vzal svůj plášť. ¹⁹Ale běda bude v těch dnech těhotným a těm, které kojí. ²⁰Proto se modlete, aby váš útěk nenastal v zimě nebo v sobotní den. ²¹Protože tehdy bude veliké soužení, jaké do této doby nebylo od počátku světa, a už ani nikdy nebude.*

Pokud si to pozorně přečtete, potom pochopíte, proč tehdy byli všichni "preteristé". Protože Ježíš jim říká, že když tohle uvidí, tak ať utečou, ať se ani nevrací pro plášť, ať se nevrací do města, ať utečou do hor. Specifikuje také čas a lokaci. Říká to pro lidi, kteří jsou v Judsku. Neříká tam: "Utíkejte do hor bez ohledu na to, kde žijete." Říká, pokud jste v Judsku, tak utečte do hor. Takže známe místo, kde se to bude odehrávat.

Také říká, ať se modlí, aby to nebylo v sobotu. - To je zajímavé, protože na sobotu dneska nikomu nezáleží, sobota pro nás dnes nic neznamena. Ale tehdy, protože stále existovala Stará smlouva, tak jedno z jejích nařízení bylo, že v sobotu nemohli ujít více jak asi 2km. Ve skutečích se píše o vzdálenosti sobotní cesty. Nemohli jste ujít větší vzdálenost, jinak by vás chytli, předvedli a měli byste problémy. Se sobotou tehdy byly takové věci spojeny. Proto říká, ať doufají, že to nebude v sobotu, protože když uvidí tu ohavnost zpusťování - což v Lukáši je vysvětleno, že to jsou armády, které obkličují město, aby ho zničily - takže když uvidíte armády kolem Jeruzaléma, tak se tam nevracejte, utečte. Proč utíkat? Protože pokud byste byli v prvním století a šla na vás armáda,

tak právě utéct do Jeruzaléma by byla nejlepší volba, protože Jeruzalém byl obrovskou pevností. Ale Ježíš jim říká něco opačného - nevracejte se, utečte do hor, pokud jste ve městě, vypadněte z něj, utečte z té pevnosti. Zajímavé.

A křesťané to udělají. Na Jeruzalém prvně vytáhne římský generál Cestius, zaútočí, zastaví se a stáhne se. Toto vojenské chování je bizarní. Tehdy to nevěřící židé pojali, že Boží ruka je s nimi a začali být vůči Římu ještě arogantnější. Ale pro křesťany to bylo jasné znamení, viděli, že mají opustit Jeruzalém, a všichni křesťané utečou. Historik Flavius Josephus zaznamenal, že při zkáze Jeruzaléma nezahynul ani jediný křesťan. Proč? Protože byli všichni preteristé a věděli, že co jim Ježíš říkal v Matouši 24. kapitole, se má stát, než pomine generace - to znamená do 40 let, takže na to čekali a byli připraveni. A když se ukázaly armády, věděli, že to je chvíle, kdy mají utéct. Překladatel William Whiston, který překládal dílo Josefa Flavia, zde napsal poznámku, že tito věřící si museli vzpomenout na Ježíšovo proroctví a utéct do hor.

Takže se stane tato zkáza, která ale není míněná pro lidi Nové smlouvy, takže ti se zvednou a odejdou do hor. Starosmluvní systém je ponechán dole a má být zničen. A jak je zničen, tak s tím je zničen i veškerý Zákon, úplně všechno, s čím byl spojen hněv. Takže když je tento systém nyní odstraněn, tak spolu s ním je odstraněn i hněv. Proto se ve Zjevení v 15. kapitole mluví o dokonání Božího hněvu. Což znamená, že my jsme dnes plně a pouze pod Novou smlouvou, kdy nebe přinášíme a ustanovujeme zde na Zemi.

Vím, že pro hodně lidí je tohle příliš velké sousto. Pokud bych vzal nějaký kousek, třeba něco z páté Mojžíšovy, a mluvil o tom, tak by to lidi vzali v pohodě. Ale když vezmu kousek z knihy Zjevení, tak najednou budou všichni chtít podrobně verš po verši vysvětlit zbytek knihy. Na to není ani čas. A já věřím, že jsou odpovědi, které si můžete projít, ale vám zde jsem schopný ukázat pouze velký obraz. Věřím, že Deuteronomium je kniha Zákona Staré smlouvy. Věřím, že kniha Zjevení, je kniha Nové smlouvy. Problémy a zmatení nastaly kolem toho, že se kniha Zjevení vzala a hodila se někam do budoucnosti. Ale já věřím, že když knihu Zjevení četli první křesťané, tak viděli, že se to týká jich, a rozuměli, že tato nevěsta sestupující z nebe, tento Nový Jeruzalém, že to je ten samý Jeruzalém, o kterém mluví Pavel v Galatským 4. kapitole. V Galatským 4. kapitole Pavel říká, že Stará smlouva je Hagar, otrokyně, že se jí mají zbavit. A potom mluví o Nové smlouvě a říká, že je z nebeského Jeruzaléma - z Jeruzaléma, který je nahoře, že toto je Nová smlouva.

Pokud jste někdy četli konec Zjevení, 21. a 22. kapitolu, tak tam se mluví o novém nebi a nové zemi a Novém Jeruzalému a je tam napsané, že brány jsou otevřené a že jsou lidé, kteří žijí za branami. Tohle není po konečném/posledním soudu! Protože ti lidé by pak byli buď v pekle, nebo v ohnivém jezeře. Ale je to obraz světa Nové smlouvy, kdy máme tuto Novou a slavnou smlouvu, což je nebeský horní Jeruzalém shůry, zmiňovaný v Galatským 4. kapitole, je to syn zaslíbení, ne syn služby. A protože jsme nyní v Novosmluvním světě, jsme nové stvoření s Novou smlouvou, ale dveře jsou stále otevřené, aby lidé mohli do Nové smlouvy stále přicházet. Je to obraz naší přítomnosti, ale je to také obraz toho, k čemu směřujeme. Protože v té samé pasáži je napsané: "A hle já činím všechno nové." - To znamená, že i když jsme v Novosmluvním světě, tak jsme v procesu odhalování/odkrývání Novosmluvního světa. My v sobě máme kulturu, která má zkulturnit tento svět. Můžeme vytvořit kulturu, která začne lidem ukazovat, že jsou v Nové smlouvě a že Otec touží po tom, aby přišli domů a měli s Ním vztah, že se na ně Bůh nechystá seslat spoustu hněvu, že pro ně nemá spoustu pravidel a přikázání, že žijeme v Nové smlouvě a potřebují přijít domů. A to

mimo jiné znamená, že děláme všechny věci nové. Je to proces a probíhá právě teď.

Mám k tomuto spoustu materiálů a můžeme jít do neuvěřitelných podrobností, ale teď to není nezbytné, protože chci, abyste pochopili základní věci - že když uslyšíte lidi mluvit o hněvu, tak hněv je spojen se starozákonním Zákonem, ale my už nemáme Starou smlouvu, už nám nad hlavami nevisí hněv a ani nás hněv nečeká někde v budoucnu. Jsme ve věku, který přišel s koncem "konce toho věku". A ten konec věku se již udál a my jsme nyní v novém věku. A tento věk nemá hněv, výkony, požehnání a prokletí a všechny ty věci.

Budou se stále dít špatné věci? Ano, nežijeme ve světě fantazie, kde se špatné věci nedějí. Pokud postavíte město pod úrovní moře, ohrazené obrovskou zdí, a potom přijde hurikán, tak to není Boží hněv nebo Boží soud! To je prostě hurikán! My jsme někde přišli k tomu pošahanému myšlení, že za to může Bůh, že to je akt Boží, jak to máme v našich pojišťovacích smlouvách a podobně. Někde už to nyní nahrazují spojením "akt přírody" ale pořád to je špatně, protože to není o tom, že by někdo něco udělal a za něco mohl. Je to prostě něco, co v přírodě probíhá. A když žijete u moře na místě, které je pod úrovní moře a před vodou je chráněno zdí, tak můžete mít problém. Pokud žijete v oblasti styku tektonických desek a přijde zemětřesení, tak to není nějaký Boží soud a potřebujete akorát dobré pojištění. Pokud žijete v oblasti, kde se vyskytují tornáda, tak podstupujete risk, že můžete mít tornádo. A opět, to není nějaký Boží soud, ale věci, které se v přírodě dějí. My jsme se nechali lidmi uvést do takového zmatku.

Asi nejhorší věc vůbec je, že někteří vyučují, že zde budeme i na to peklo - velké soužení, které by podle některých mělo v budoucnu přijít, takže úkolem církve je svolávat hněv a soudy na hlavy hříšníků. Takže jsou lidé, kteří se za takové věci modlí, přivolávají je a věří na ně. A to je hodně šílené.

Ale uvědomte si, že jsme už v Nové smlouvě, že nečekáme, až nám něco spadne na hlavu, takže bychom se měli zvednout a začít činit všechny věci nové. Víte, Království se nemůže šířit, pokud žijete ve strachu z vašeho Krále, pokud žijete v představě, že je na vás našťvaný a chce zabít všechny lidi, kterým vy chcete pomoci. Jako bychom byli naplněni milostí víc, než náš Král... Víc naplnění láskou, odpuštěním a milosrdenstvím, než ten svatý Bůh, který chce přijít a všechny zničit, jak se dočteme v těch proroctvích, které se objevují na internetu a podobně...

Máme otázku z publika: Neustále slyším lidi říkat, že přijde hněv ať už na Ameriku nebo kohokoliv, kdo je proti Izraeli a podobně. Že když prezident udělal tohle, tak se stalo tamto. A často se našla nějaká událost, kterou s tím lidé spojovali a mluvili o hněvu a soudu. Stejně jako v dnešní době jeden kazatel káže, že pokud jste nemocní, vždy za to může nějaký konkrétní hřích ve vašem životě. Říká, že někdy na lidi přichází Boží soud, pokud nerespektují Boží nařízení... Takže moje otázka je, co řekneš lidem, kteří zastávají myšlení, že jakákoliv akce proti Izraeli a podobně přinese Boží hněv a soud. Je na tom něco pravdy, nebo čemu ohledně tohoto věříš?

Skvělé, díky, to je dobrá otázka. Tohle je pravděpodobně jedna z velkých otázek, se kterou se lidé setkávají. A je to větší svatá kráva, než věci, o kterých jsme zde dnes mluvili. Izrael je svatá kráva na ještě mnohem vyšší úrovni. Takže fakt díky moc za takovou otázku. Uvědomte si, že Stará smlouva byla mezi Bohem a Izraelským národem. Začala na hoře Sinaj, sice to byla smlouva, kterou Bůh nechtěl, ale oni si o ni řekli, smrděla a byla hnusná, a oni s ní žili, jak dlouho s ní žili. Bůh jim ale

už průběhu oznamoval, že tuto smlouvu nahradí, že jim dá lepší, v Jeremiášovi a Ezechieli jim ji popisuje. Potom Bůh učiní Novou smlouvu a Nová smlouva je mezi Otcem a Synem.

Pokud jste mě o tom ještě neslyšeli mluvit, tak toto je smlouva, na jejíž jedné straně je Bůh Otec, a Ježíš, Syn, je nejvyšším veleknězem, mluví o tom Židům 8:9-10, a jako velekněz reprezentuje všechny lidi. Ježíš je nejvyšší kněz, a stojí na druhé straně smlouvy. To znamená, že na jedné straně je Ježíš, na druhé je Otec a Ježíš je zároveň živou obětí, je dokonalou obětí, je beránek, který pokládá svůj život. Takže Nová smlouva, kterou nyní máme, je uzavřena čistě mezi Otcem a Synem. Oni udělali smlouvu spolu/se sebou. Je to Nová smlouva a je lepší ve všech ohledech, protože ji nemůžeme pokazit! A pokud ji nemůžeme pokazit, tak můžeme o Staré smlouvě říkat, co chceme, protože to je jedno, nic to neovlivní. Máme Novou a lepší smlouvu, která spočívá v tom, že jste buď v Kristu, anebo v Adamovi. A pokud jste v Kristu, tak jste přijali všechno, co přijal v požehnáních Nové smlouvy On. Takže máje na paměti toto, tak pokud se podíváte na konec - je to tak skvělé, ale ještě jsem o té pasáži neslyšel nikoho mluvit, každopádně ve Zjevení v 11. kapitole se mluví o truhle smlouvy. Fyzická starozákonní truhla smlouvy zmizela někde kolem roku 586 př. n. l., neví se přesně, kam se poděla. Ale *Zjevení Janovo 11:19 Tehdy se otevřel Boží chrám v nebi a v jeho chrámu byla vidět truhla jeho smlouvy.* - Zde se ale nemluví o té krabici ze Starého zákona, kde byly schované věci, ale mluví se o tom, že Otec a Syn uzavřou smlouvu a mají v nebeském chrámu truhlu smlouvy, kam dají tuto smlouvu. Takže nyní mají novou truhlu smlouvy ve které je Nová smlouva. A opět to ukazuje na to, že Zjevení je o Nové smlouvě, ukazuje to na přechod, který se v té době děje.

V podstatě tedy řešíme otázku, zda má nyní Bůh smlouvu s konkrétním národem, která je závislá na výkonech a obsahuje požehnání a prokletí, a pokud ten národ budeme žehnat, tak budeme požehnání a podobně, anebo nyní máme Novou smlouvu a je to jediná smlouva, kterou Bůh uznává, a je mezi Ním a Synem, a tudíž záleží pouze na tom, zda jste v Synu, nebo v Adamovi. Už na ničem jiném nezáleží. Nezáleží to na tom, zda jste v Synu plus "a pokud se modlíte za Izrael" a ještě děláte tohle a tamto... - S tímto vším přišli lidi, kteří zkouší tyto smlouvy mixovat a přenést věci ze Staré smlouvy do Nové smlouvy. Ta otázka se dá položit i takto: "Budete víc požehnání, pokud budete žehnat Izraeli?" Jak by to mohlo být možné, pokud jste byli požehnání veškerým požehnáním v Kristu? My tak snadno uvěříme lži a myslíme si, že můžeme být ještě nějak víc požehnáni, anebo naopak méně požehnáni, anebo že na sebe nějak přivedeme nějaké prokletí. Ale já jsem myslel, že Ježíš vzal a nesl všechny prokletí, tak jak by to bylo stále možné aplikovat? Tohle je výsledkem překrucování a mixování.

Lidé napsali spoustu knih, které se snaží dokázat, že pokaždé, když se prezident vyjádřil o Izraeli negativně, tak Ameriku postihlo zemětřesení a tak podobně, že se prostě vždy něco stane. Ale realita je taková, že je rozdíl mezi tím, co se nazývá příčinnost - kauzalita - tj. příčina a následek, a souvztažnost - korelace. Příčinnost znamená, že když já řeknu něco o Izraeli, tak Bůh udělá mojím zemi "tohle". Ale souvztažnost znamená, že když já řeknu něco o Izraeli, tak někdo někde sní třeba mrkev. Způsobil jsem to? Ne prostě se to událo a vůbec to spolu nemusí nijak souviset. Akorát někteří lidé to dnes dotáhli do extrému, že všechno je následek nějaké příčiny a všechno souvisí se vším. Ne, spousta věcí s sebou vůbec nesouvisí. Ale když pominete detaily, tak cokoliv můžete ukázat ve světle, aby to vypadalo jak chcete/potřebujete. A to se děje ve spoustě takových knih.

Další otázka: Vidí lidé příčinnost třeba mezi výrokem o Izraeli a nějakou událostí, protože se

stále dívají skrze Starou smlouvu, kde to tak fungovalo, že kdo žehnal Izraeli, byl požehnaný, a kdo Izrael proklínal, byl prokletý? Je možné, že právě proto lidé vidí nesouvisející události jako následek něčeho, protože tam vidí příčinu?

Ano, absolutně. Všechno záleží na filtru, přes který vidíme. Zrovna tento týden jsem četl o tom, kolik lidí se vystavuje nebezpečí, když jdou do hor a berou si sebou příručky, protože příručka vám řekne, že tento druh hub je jedlý, a jiný zase ne. A když jste potom v situaci, kdy jde o přežití, hladovíte a máte před sebou ten obrázek, tak vám ta houba připadá jako jedlá, a tímto způsobem zemře spousta lidí. Protože oni vidí realitu přizpůsobenou své představě o tom, co vidí. Pokud byste se na tu samou houbu podívali, když vám zrovna nejde o přežití, tak byste jasně viděli, že to není jedlá houba. Ale přesně tohle se stane, pokud máte svoji malou krabici Starosmluvního myšlení a bojíte se, že přece... - protože jsme slyšeli o časomíře Izraelského boha, o jeho hodinkách, stopkách a podobně. Ale ve skutečnosti Bůh už přestal mít ten koncept, že ve vztahu s Ním je jen jeden národ. A Bůh to ani nikdy nechtěl, chtěl, aby s Ním byl ve vztahu každý jedinec, aby každý byl kněz. Co by znamenalo, pokud by každý v Izraeli byl knězem, kdyby byli národem kněží? Potom by mohli šířit toto požehnání do celého světa, protože by byli národem kněží. Toto chtěl Bůh od začátku. Takže nyní má Bůh Novou smlouvu, má nové lidi, a všichni jsme královským kněžstvem, takže nyní má konečně lidi, kteří Ho reprezentují celému světu. Izrael tuto úlohu nikdy nechtěl, odporovali tomu, lidem bránili a ztěžovali jim, aby se k nim mohli připojit. Izraelci vyžadovali jinou smlouvu, než s nimi chtěl Bůh mít tehdy u hory Sinaj. Takže nyní se Bůh konečně dostal k plánu, který by pravděpodobně mohl začít už na hoře Sinaj. A Boží plán nebyl, aby ve vztahu s Ním byl pouze jeden národ. Bůh chtěl aby s Ním byl ve vztahu jeden celý národ, aby to mohl šířit/zprostředkovat do celého světa. To je úplně jiný program.

Nevím, zda si to vybavujete, ale vůbec ten koncept, že se Levité stali kněžími, tak oni se stali kněžími pouze protože národ začal uctívat zlaté tele. A potom Mojžíš říká: "Kdo je na Hospodinově straně?" a povstali Levité a v ten den zabili 3000 lidí. A když zabili 3000 lidí, tak se pak stali kmenem kněží. Bůh nikdy nezamýšlel mít jeden kmen kněží. Chtěl mít 12 kmenů kněží. Ale oni se jím stali a v den, kdy byl dán Zákon, zemřelo 3000 lidí. V den letnic přišlo k životu 3000 lidí. Velká změna. Velký rozdíl [mezi Starou a Novou smlouvou]. Dobré otázky. Ještě pár otázek a skončíme.

Další otázka: Takže prakticky všechno, co jsme byli učeni, je v podstatě lež?

"Ano." Záleží to na tom, kde jste vyrůstali, ale prakticky spousta z toho, co jsme byli učeni v moderním křesťanství, je lež. Obzvláště co se týká těch předchozích otázek, tak to začalo v roce 1948, když se Izrael stal opět národem, a naše eschatologie se zbláznila množstvím věcí, které lidi začali vymýšlet, a úplně to uletělo do věcí, které se ještě nikdy předtím neobjevily. Předtím sice futurismus existoval, ale sami jeho tvůrci v 19. století zapsali, že netuší, zda se tento pohled vůbec někdy ujme. Ale nyní, obzvláště po roce 1948 je najednou převládající. Hlavně to způsobily události jako první světová válka, velká recese, druhá světová válka, kdy se najednou původně optimistický pohled na věci svezl na pesimistický pohled. Kdy předtím byla Amerika křesťanským národem, sice měli trochu zmatek v tom, jak máme šířit Království, ale byl to velmi optimistický čas. Ale potom se to svezlo a hodně se všechno změnilo.

Další otázka: Zajímalo by mě, jak vidíš otázku vytržení, vzhledem k preteristickému pohledu, jak je to vlastně s vytržením?

Skvělá otázka. Podle futuristického pohledu, máte ty pohledy "před velkým soužením" - což je vytržení před sedmiletým soužením, "uprostřed soužení", kdy je vytržení v polovině a co se týká "po velkém soužení", tak tam vlastně žádné vytržení ani není. Když já říkám, že nevěřím na vytržení, tak mě lidé okamžitě řadí do té skupiny "po velkém soužení", ale tam nepatřím. Já patřím k preteristům. Neexistuje ani jeden verš v Písmu, který by vytržení opodstatňoval. Je to odvozená věc z našeho pohledu a studií. Takže vytržení nemá oporu v Písmu. Lidé na to zkouší použít verše z 1 Tesaloničským 4:17 "uchvácení do vzduchu" a 1 Korintským 15:52 "naráz, v okamžiku". To slovo uchvácení je v řečtině slovo "harpazo", které potom bylo přeloženo latinsky jako "raptus" až se z toho stalo anglické "rapture" a toto slovo má význam "uchvátit", "popadnout" nebo "spěšně uchopit", základ toho slova v angličtině vychází z násilí. Takže z toho byl vytvořen koncept vytržení.

Takže jak rozumím vytržení já? Rozumím tomu tak, jak vytržení rozuměli známí komentátoři Bible v 17. a 18. století Matthew Henry a Adam Clarke. Že ty pasáže o "uchvácení" a "proměně v okamžiku" mluví o dni vzkříšení. V poslední den, kdy Ježíš přijde na tuto zem, kdy nebe a země jsou již spojeny, kdy jsou všechny věci nové, tak přijde den posledního soudu, proběhne vzkříšení a všechno se to stane v okamžiku. To slovo uchvátit nemusí nutně znamenat uchvátit někde na jiné místo, ale jako je v 1. Janovi napsané, že když ho uvidíme, tak budeme jako On. Jak je to možné? Představte si to takto. Závodíte s Ježíšem a Ježíš uběhne 10km a vy jste zatím na druhém kilometru. Potřebujete "být uchvácení", abyste Ho dohnali. Takže na konci tam bude dokonalý Ježíš a vy budete mít ještě to nedokonalé fyzické tělo, které může mít nemoci a podobně, můžete věřit nějakým lžím a mít podobné problémy, ale když ho uvidíte, tak budete uchvácení, kdy budete jako On. Tohle je moje porozumění a i lidé v historii tomu tak věřili.

Pokud vás toto téma zajímá, pak si vyhledejte věci, které byly napsány před 19. stoletím, než se objevil futurismus. Je skvělé, že na tyto díla už neplatí autorská práva, takže jsou po celém internetu a můžete se k nim snadno a zdarma dostat. A tyto materiály jsou mnohem užitečnější než většina toho, co byla napsána od 19. století.

Další otázka: Má Nová smlouva stále den soudu?

To je dobrá otázka. Má Nová smlouva stále den soudu? Podle mého porozumění nevím, zda bych to nazval den soudu, já to nazývám dnem jeho posledního návratu. Protože technicky - spousta lidí věří, že čekáme na Ježíšův "druhý" příchod. Ježíšův první příchod byl, když se narodil ve chlívě. Druhý byl, když byl vzkříšen z mrtvých. Třetí příchod by byl v roce 70 n. l., kdy přišel se soudem na Jeruzalém, takže čekáme na poslední návrat, což by mohl být technicky tak čtvrtý příchod Ježíše. Pokud se to budeme snažit číslovat, zbytečně se to zkomplikuje. Ale co nyní očekáváme je Ježíšův poslední příchod. A věřím, že Ježíšův poslední příchod je v budoucnu a je součástí takzvané velké trojky. Velká trojka jsou 3 věci, které nás v budoucnosti čekají. Je to Ježíšův návrat, vzkříšení mrtvých a poslední soud - což bude soud věřících a nevěřících, ovce a kozlové z Matouše 25. kapitoly, kde je oddělení ovcí od kozlů. Věřím, že toto je v budoucnu, že Ježíšův poslední příchod je v budoucnu. Takže když říkám, že nevěřím ve vytržení, tak to je proto, že takzvané "velké soužení" umísťuji do roku 70 n. l. a už nemáme být před čím vytržení. Budeme uchvácení v poslední den, dostaneme oslavená těla, takže asi tak.

Další otázka: Dalo by se Zjevení 5:9-10 považovat za prorocké slovo o tom, o čem zde

mluvíme? Ve smyslu, zda nám Bůh dal nahlédnout do budoucnosti, abychom se dnes mohli na tu budoucnost připravit? Ta část "svou krví jsi vykoupil Bohu lidi z každého kmene, jazyka, lidu a národu a učinil jsi je králi a kněžími našemu Bohu; a budou kralovat na zemi." - Dá se říct, že to bylo prorocké slovo o věcech z naší budoucnosti?

Pojďme se podívat, co je tam napsané. Nepovažuji to za budoucnost. Považuji to za to, že Jan popisuje, co se dělo tehdy v té době. Protože vládnutí na zemi máme zmíněné již v Římanům v 5. kapitole. *Římanům 5:17 mnohem spíše ti, kteří přijímají hojnost milosti a daru spravedlnosti, budou kralovat v životě skrze toho jednoho, Ježíše Krista!* Je zde napsané, že když jsme přijali hojnost milosti a dar Kristovy spravedlnosti, tak vládneme v [současném] životě. Ne že se to stane někdy v budoucnu. Věřím, že jsme králové a kněží nyní a vládneme v životě. Takže ta pasáž ze Zjevení 5 není o budoucnosti, ty věci jsou skutečností právě nyní, zároveň to ale začalo již po kříži, kdy jsme se stali králi a kněžími. Takže pokud jsem to dobře pochopil, tak se ptáš, zda tato pasáž mluví o naší budoucnosti?

Ani ne, díky, už jsi mi odpověděl. Moje otázka byla ve smyslu, že Bůh nám tím ukazuje, o co zde právě teď běží, abychom věděli, co zde teď máme dělat. - Že teď máme vládnout na zemi a že máme přivést lidi ze všech národů.

Ještě vám řeknu další myšlenku, proč Jan viděl tyto události takovýmto způsobem. Když čtete Matouše, Marka a Lukáše, tak všichni zmiňují, jak odešli z chrámu po té, co Ježíš vyhlásil soud, a potom se baví o tom, co se bude dít při zničení chrámu v roce 70 n. l. Nazývá se to "Rozmluva na Olivetské hoře" a nachází se ve třech evangeliích, ale Janovo evangelium ji neobsahuje. Nevím, zda jste si toho někdy všimli, ale Janovo evangelium neobsahuje část, kdy Ježíš vyhlašuje soud nad chrámem, a kdy se na to učedníci Ježíše potom ptají a On jim odpovídá. Což je zajímavé, protože Matouš 24. kapitola je Ježíšovým nejdelším proroctvím a je velmi důležité. Takže proč Jan tuto část vynechal? Jak to, že tam není? Myslím, že to je právě jeden z důvodů, proč zřejmě Jan napsal Zjevení, které bylo napsané o mnoho let později než Matouš 24. kapitola, Marek 13. kapitola a Lukáš 20. až 22. kapitola, které mluví o stejné věci, ale Janovo evangelium se o tom vůbec nezmiňuje. Já věřím, že kniha Zjevení je Janovou verzí "rozmluvy na Olivetské hoře", kdy Jan to popisuje způsobem, jako to vždycky dělá. Jan při svém psaní používá mnohem dramatičtější způsob, který je velmi odlišný od ostatních.

V mé knize "Umění knihy Zjevení", která je součástí druhého vydání mé knihy "Raptureless", uvádím, že můžete vedle sebe položit celou knihu Ezechiela a knihu Zjevení a zjistíte, že je 20 různých míst, kde se "podobají". Obě obsahují trůn, řeku života, Ezechiel sní svitek, Jan taktéž, mezi těmito knihami jsou zjevné paralely. Proč? Protože Ezechiel vyhlašoval soud nad Izraelem - Babylónem. Jan vyhlašuje soud nad Izraelem, protože se z něj stal babylón. Je tam ale rozdíl. Ezechiel vyhlašuje návrat a obnovení, kdežto Jan nevyhlašuje návrat a obnovení, ale že nyní lidé budou přicházet domů do Nové smlouvy. A o tom je konec Zjevení, je o příchodu do reality Nové smlouvy, kde nemoc a smrt a to všechno je zničeno realitou Nové smlouvy. A dveře jsou stále otevřené a lidé mohou přijít a připojit se. Ale také mohou zůstat venku...

Ono to všechno dává opravdu smysl, ale vždycky musíte prvně uvidět celkový obraz. Protože pro lidi je největší problém to, že se zabývají detaily obrazu, aniž by viděli celek a to je potom velmi zavádějící. Lidé chtějí vědět: "A co znamená právě tento konkrétní verš? Řekni mi, co znamená tato

věta...? Proč měly kobyly z dýmu hrudní pancíře jako ze železa?" Proč je na tom obraze červená tečka zde dole a podobně. Potom se stane, že lidé se zabývají detaily, které nejsou schopni vyřešit, a utíká jim celý smysl. Snažím se to lidem ukázat na následujícím příkladu.

Představte si, že stojíme před obrovským obrazem. Já vám řeknu: "Dovolte mi říct, co vidíme na tomto obraze." a vy si říkáte "Skvělé!", ale než stihnu cokoli říct, tak přiběhnete k obrazu, ukážete na jednu malou červenou tečku a zeptáte se: "Co znamená tato tečka?" Mě se ale nemůže podařit vysvětlit vám, co znamená ta červená tečka, dokud nepochopíte mnohem více věcí. Prvně musíme úplně odstoupit a podívat se na ten obraz a uvědomit si, proč je obraz zasazen v tomto rámu. Je to starý starožitný rám, je ručně dělaný, je pozlacený? Proč ten rám, ve kterém je obraz zasazen? Kdo ten obraz a rám udělal? Proč ten obraz udělal? A kdy? Byl ten obraz namalován ve Francii včera, nebo během francouzské revoluce? Jaký má historický kontext/souvislosti? Také záleží na autorovi, protože každý by stejnou scénu mohl vykreslit jinak.

Proč třeba knihu Zjevení nenapsal Pavel? Nebo Petr, ale Jan ano? Každý z nich by to napsal jinak. Takže všechny ty věci jsou důležité, abychom dostali správný a úplný celkový obraz, než se vůbec můžeme jít zabývat detaily, jako co znamená ta malá červená tečka. Protože by to mohla být kapka krve na scéně obrovského bojiště, anebo by to mohla být tečka na okvětním lístku rostliny, ale to nebudeme schopni rozlišit, pokud nepoodstoupíme, abychom prvně uviděli celkový obraz a zjistili, na jakou scénu se vlastně díváme. Tohle je první a zásadní krok, potom již začnou jednotlivé věci dávat smysl.

Rozumím, že pro většinu z nás je to něco mozek lámajícího, protože jsme znali pouze jeden přístup k porozumění knize Zjevení, a to byl pokus dešifrovat každý tah štetcem jednotlivě. Jsou ty černé kobyly z dýmu vrtulníky Black-Hawk? Hal Lindsey ve své knize napsal, že to jsou pravděpodobně tyto vrtulníky, které budou střílet nějaké otrávené šípky. Takže většina z nás vyrostla s podobným uměním výkladu věcí knihy Zjevení, takže vlastně ani nemáme tušení, o co tam jde, protože je zde milion různých věcí a každý je vykládá úplně jinak. To asi není moc dobré. Proto naneštěstí spousta lidí eschatologii zabalí a nechají ji někde v koutě, protože je to šílený guláš.

Další dotaz: Čí komentář Bible doporučuješ?

Hmm, koho doporučuji? Záleží na tom, co vás zajímá, protože každý má své silné a slabé stránky. Obecně platí, že jakýkoliv komentář napsaný před rokem 1830, kdy John Darby začal vytvářet dispenzacionalismus. Dispenzacionalismus je systém, který říká, že nejsme v Království a pokud nejsme v Království, pak bychom neměli očekávat nadpřirozené věci. Říká, že Království zde není, takže nejsou zázraky, a že žijeme v době milosti, nikoliv v Království. A pokud jsme v době milosti, tak čekáme na to, až se stanou všechny ty hrozné věci ze Zjevení. Tohle bylo všechno stvořeno po roce 1800 a od té doby rozšiřováno. Miluji vyvolat nějakou kontroverzi na mém Facebooku, ale to co se mi nedávno povedlo, stálo opravdu za to. Zeptal jsem se, která kniha měla v církvi za posledních 150 let největší dopad. A lidé psali různé knihy. Co se týká mě a z toho, jak rozumím celkovému obrazu, co se v křesťanství událo za posledních 150 let, tak největší dopad měla C. I. Scofieldova Bible s odkazy.

C. I. Scofieldova Bible byla jedna z prvních Biblí, která obsahovala úplný komentář. Takže

v roce 1909 si ji všichni studenti Bible nakoupili, protože obsahovala také komentář, takže se tato Bible dostala k celé generaci kazatelů. Měla dva zásadní problémy - šílenou eschatologii a byla proti darům Ducha Svatého. Letniční se proti ní postavili, kvůli darům Ducha, takže tuto Bibli později předělali, změnili části o darech Ducha, aby byly letniční a znovu ji publikovali, takže si ji nakoupili všichni letniční, a schlamstli s tím i špatnou eschatologii, aniž by si to uvědomili. Takže celá generace vedoucích vyrostla na dispenzacionalismu, který říkal, že nejsme v Království, že jsme ve věku "církve". A nic takového jako "věk církve" neexistuje, to je vymyšlená věc.

My jsme v Království. Král přišel, demonstroval Království, dal nám Novou smlouvu, a už 2000 let jsme v Království. A Království začalo jako hořčičné zrníčko, potom se z něj stal keř, potom strom. Království je ten kámen, který rozdrtil chodidla sochy, ze kterého se stane skála, která zaplní celou zemi. Království je zde a šíří se od prvního dne, kdy ho Ježíš na kříži ustanovil. S tímto porozuměním máme dneska něco na práci a najednou dává smysl, proč jsme vlastně zde. Ale podle dispenzacionalismu a podle Bible C. I. Scofielda, která úplně změnila naše západní chápání, tak jsme ve věku církve a jediné, co můžeme, je církevníčit, zachránit pár lidí a udržet je zachráněné než zemřou, anebo budou vytrženi. Protože pokud nejste v Království, tak není moc co dělat. Protože všechno, co Ježíš o Království mluvil, se vás přece netýká. A to je většina toho, co Ježíš mluvil...

Takže já doporučuji komentáře napsané před rokem 1830. Adam Clarke, Matthew Henry, neříkám, že bych souhlasil se vším, to samozřejmě ne, ale začal bych u starších. Doporučuji vám biblehub.com, tam je neuvěřitelné množství materiálů zdarma a jsou velmi snadno použitelné.

Myslím, že už toho máte dost, o čem můžete přemýšlet. Postavte se. Položte si ruce na hlavu.

Otče, my zapečetujeme všechno, co jsi sem dnes vložil, a prosíme, abys měnil myšlení, a pokud jsme věřili nějakým lžím, tak nám to víc a víc ukazuj. A pokud jsem sdílel něco, kde jsem mimo, tak pro to zavři uši lidí. Bože vítáme tvoji pravdu a pouze tvoji pravdu, vítáme zjevení Tvé Nové smlouvy a vítáme ve svém životě tvé Království. Ty jsi Bože náš Král a my jsme tvoji velvyslanci. Žehnám tvoje lidi, aby se rozšiřovali a rostli v poznání toho, co jsi do nich už vložil. Děkuje Ti, že to je všechno v nás. Uvolňuji teď pro ně zjevení, aby v něm rostli. Ve jménu Ježíše žehnám těmto lidem. Amen.

Celková perspektiva

Dnes budu mluvit o spoustě různých věcí, které dám tak nějak dohromady, protože věřím, že je něco víc. Spolu s mojí ženou jsme se od střední školy účastnili hnutí, kdy jsme viděli zázraky, divy a znamení. Když jsme se na střední škole s manželkou potkali, tak jí bylo 16 a mně 18 let. Chodili jsme do stejné mládeže a já jsem tam byl vedoucí spolu s mým nejlepším kamarádem. Naše setkání tehdy probíhala tak, že jsme si pustili chvály z Cédéčka a byl to úžasný páteční večer, na který se každý týden všichni těšili. Bylo tam tak 40 - 50 mladých lidí, kteří leželi na zemi, hráli chvály z CD přehrávače a každý týden jsme viděli uzdravení, proroctví a ani jsme na to nemuseli mít nějakou teologii nebo postup. Třeba proroctví u nás začalo tak, že lidi šli doprostřed kruhu, vložili jsme na ně ruce a říkali jsme jim, co jsme mysleli, že jim Ježíš chce právě teď říct. Takže v této mládeži jsme chytli dobrý start. Viděli jsme spousty uzdravení, až nám volali z jiných církví, abychom jim od nás poslali lidi a modlili se za jejich nemocné, protože jsme měli výsledky a oni se to doslechli. Takže se v této oblasti pohybujeme už delší dobu. Dokonce jsme zažili, že se lidem při chválách objevoval zlatý prach na rukou, a to ještě dřív, než to začalo být "populární", pokud rozumíte, co tím chci říct. Byl to čas, kdy jsme šli po Boží přítomnosti.

Od té doby jsme zažili spoustu věcí. Oba jsme sloužili a cestovali s Randy Clarkem a jeho službou, a to nám umožnilo vidět a zažít spoustu věcí po celém světě. Karen tam sloužila asi 3 roky a za tu dobu jsme byli asi na 25 uzdravovacích školách, z nichž každá trvala týden, takže jsme strávili velké množství času s lidmi jako Bill Johnson, Che Ahn, Joe McIntyre a dalšími. Slyšeli jsme spoustu věcí, učili se ohledně uzdravení, zázraků, divů, znamení.

Nedávno jsem byl na jedné velké události, kde byli hlavní vedoucí, a tam mně přišla myšlenka - obecně se tímto jako křesťané zabýváme už dlouhou dobu - uzdravujeme lidi, dáváme prorocká slova, vidíme zázraky, divy a znamení, ale přišla mi taková myšlenka: "Co kdyby byl každý nemocný uzdraven, každému by bylo prorokováno, každý by poznal svoji identitu a jeho život by se srovnal, pokud by každý věděl, kým je pro Otce, jakou mají hodnotu a cenu? Co kdyby v každém člověku bylo zlomeno myšlení chudoby a začali přemýšlet jako králové, jako kněží, jako zaopatření lidé? Co kdyby všichni, kteří zemřou, byli vzkříšeni, takže by už nikdo neumíral na nemoci, a když by se stala nějaká nehoda, tak by byli vzkříšeni, takže by se až tak moc nestalo..?" - Co kdybychom měli tohle všechno? Víte, co by se stalo? Už bychom nevěděli, co dál dělat.

Je tolik služeb zaměřených jen na to, aby vás dostalo z místa, kdy na zázraky nevěříte, abyste v nich začali fungovat, aby vás dostali z místa, kdy si nejste jistí, že k vám Bůh mluví, abyste zjistili, že ano, mluví a vy slyšíte Jeho hlas. Tohle všechno je skvělé a důležité pro tento čas, ale co kdybychom už měli všechny lidi na zemi spasené, prorokovali by, byli by uzdravení, vzkříšení z mrtvých, tak pokud bychom se na toto místo dostali, tak nevíme, co dál. A někteří z vás se vydali tou cestou, jdete po uzdravení, zázracích, prorokování, křivení mrtvých, a po všem, co je, a máte postoj: "Ano, věřím na to všechno.", ale zamyslete se - musí být mnohem víc, než že se stane každé uzdravení, za které se budeme modlit. Protože je něco většího a o tom dneska budu mluvit. Je větší obraz/perspektiva, než jsme zatím viděli. A za spoustu toho může "cessationismus", což je učení, proti kterému zde neustále bojujeme. Tito lidé v podstatě říkají, že dary Ducha Svatého přestaly s apoštoly. Toto učení je v církvi velmi rozlezlé a neustále proti tomuto falešnému učení a herezi bojujeme a už nějakou dobu se s tím vypořádáváme, protože Duch Svatý je stále ten samý Duch Svatý, jako vždy byl. Je to ten samý Duch Svatý, který uzdravoval lidi pod Starou smlouvou

a my jsme dnes pod ještě lepší smlouvou. Duch Svatý najednou neprohlásil: "Já už neuzdravuji nemocné, teď se chovám jako svině..." Ne, Duch Svatý se nezměnil, nedává to smysl. To si jen lidé vymysleli výmluvu a přišel s tím v 19. století Benjamin Breckinridge Warfield, který začal vyučovat, že tyto zázraky nikde nevidí - alespoň v jeho omezeném pohledu, takže musely skončit s apoštoly. Přestože církevní historie zaznamenává nadpřirozené události celých 2000 let, tak toto byla vymyšlená teologie, kterou vytvořil, když psal svoji knihu o pominutí nadpřirozených věcí. Tato kniha tehdy infiltrovala školy, ovlivnilo to několik generací lidí, kteří této lži věřili a zažralo se to do americké církve.

Často se mě lidé ptají, proč nemáme v Americe probuzení, jako ho mají jinde? Dosadte si, jakou část světa chcete - skoro kdekoliv jinde. Všude, kam se podíváme - Indie, Rusko, Čína, podzemní církve, Mosambik, Brazílie, Kolumbie, a podobně - všude tam je probuzení, proč ho nemáme v Americe? Lidé často zkoumají ta probuzení a vidí - Korejci brzy ráno vstávají a modlí se nejméně hodinu denně, tak to musí být ono, tohle musíme dělat. Nebo jinde mají 24 hodinové modlitby, tamhle zase mají svěcenou vodu... - Dáváte pozor? Ta svěcená voda byl vtíp! Takže lidé vymyslí spoustu věcí a zkouší je dělat, zkouší podle těch jiných zemí najít nějaký postup. Ale realita toho, že nemáme probuzení, nespočívá v tom, co neděláme, ale věřím, že za to může to, co máme mezi ušima - naše hlava, naše myšlení. Existuje 5 zásadních lží, kterým jsme uvěřili, které způsobily, že v podstatě nic neděláme a nemáme žádné očekávání a také nic nevidíme.

Tento týden jsem slyšel od jednoho pastora hlášku: "Víra pohne dřív vámi než Bohem." Musel jsem se nad tím na chvíli zamyslet, protože jsem si uvědomil, že tohle je ono. Protože víra způsobuje, že vy něco uděláte. Ježíš také třeba toho chromého neuzdravil jen tak, že by ho uzdravil a on potom vzal svoje lůžko a chodil. Ten člověk se musel prvně pohnout, svalit se na bok a stoupnout si a zjistil, že jeho nohy fungují. Ježíš plivne do hlíny, pomaže slepému blátem oči a řekne mu: "Běž se umýt." Ten slepý mohl klidně uraženě odejít, co to s ním dělá, ale on naopak poslechl, umyl se a vidí. Takže víra způsobuje, že něco děláme. Ale když jsme byli učeni, abychom neměli víru, když jsme skočili na lež, která nás ochromuje, tak nemůžeme mít očekávání, že se bude dít něco, o čem si myslíme, že by se nemělo dít, co bychom neměli očekávat. Rozumíte?

A ty lži se týkají mnoha oblastí. Mohl bych mluvit o dispenzacionalismu, což je směr, který tvrdí, že zde není Království, a že se ukáže až někdy v budoucnu, až bude "tisícileté království" poté, co nás Ježíš vytrhne. A tohle věřím, že je jedna z hlavních lží, kterým západní církev v posledních 200 letech uvěřila, a tohle nás paralyzovalo. Další ze lží je pominutí darů Ducha. A jsou další lži. Zatím to ale nechám na později. Takže to by byl úvod, ze kterého budu vycházet.

Před několika dny seděla moje manželka Karen u počítače a všiml jsem si, že je z něčeho velmi vyvedená z míry. Zeptal jsem se jí, co se děje. Právě se dodívala na nějaké video ohledně toho, co se děje v Sýrii. Bylo to nějaké extrémní video, které ukazovalo bez obalu věci, které se tam dějí. Byla z toho otřesená a přemožená. Já osobně zprávy vůbec nesleduji. Nevidím v tom žádný smysl a můj přístup je, že pokud s něčím osobně nemůžu něco udělat, tak proč bych si každý den plnil hlavu a ztrácel čas takovým odpadem. Nemá to cenu, protože zprávy jsou manipulované korporacemi, které je vlastní, a oni budou lidem pouštět věci, které je upoutají a lidé je budou žrát. Takže zprávy pro mě nemají žádnou cenu, ale tato situace v Sýrii upoutala moji pozornost. Vůbec ne z politického stanoviska, ale z pohledu Království - ve smyslu, máme vůbec na takové věci nějaké řešení? A já po vás teď nechci nějakou odpověď. Myslím tím, že tohle je něco, nad čím se

musíme víc zamyslet. Pokud za námi svět přijde a řekne: "Vy se tady scházíte jako kupa apoštolů, jste vedoucí, lidé k vám vzhlížejí, tak co s tím budete dělat?" Otázka je, zda máme odpověď a řešení pro takové věci, zda máme slovo moudrosti: "Toto je od Boha, toto máme udělat..." A já vím, že Bůh zvětšuje oblast mého vlivu, že věci rostou, otevírají se dveře, ale já chci také mít moudrost, která je k tomu potřeba, abych byl schopen v takových situacích jednat. Ne abych seděl u zpráv a řešil každou věc, která se tam objeví. Ale tohle bylo něco, co se dotýkalo našeho domova. Uvědomil jsem si, jak moc potřebujeme mít na všechny věci pohled Království.

Protože pokud k věcem budete přistupovat církevní mentalitou jako: "Život je tak pomíjivý, musíme zachraňovat lidi, musíme jednat, jakoby dnešek byl naším posledním dnem..." - myslím, že toto je prostě církevní nesmysl. Toto není pohled Království, není to pohled, že já jsem zde jako velvyslanec a neodejdu odsud, dokud neudělám svoji práci. Je napsaná spousta knížek například o povolání každého z nás a naší identitě. V Žalmech je napsané: *Žalm 116:15 Vzácná je v očích Hospodinových smrt jeho věrných.* - To je příšerný překlad. Ve skutečnosti je tam napsané: "Velkou cenu má v očích Hospodinových smrt jeho věrných." To slovo vzácná tam působí dojmem, že to je tak úžasné, když někdo zemře a přijde do nebe. A možná na tom něco je, ale má to pro Něj velkou cenu ve smyslu, že to je pro Něj velká ztráta, protože Bůh tě sem dal, věděl přesně, kam a proč tě dává. Ve Skutcích 17. kapitole je napsané, že Bůh vyznačil čas a místo vašeho narození, abyste zde byli ve správný čas a na správném místě. Takže opravdu jste zde, abyste zde něco udělali. Bůh vám dal poslání. Jste na určitém místě, protože vás tam povolal a poslal. Potom vás několik desítek let trénuje, napumpuje do vás a do vašeho života tyto úžasné věci Království... a pak vás srazí vlak. - To není: "Ó, jak vzácná je pro Boha vaše smrt", ale: "To ne! To snad není pravda! Jak to, že už je v nebi! To měl být můj ambasador, který tu zemi měl zabrat pro Boží Království!!!" Rozumíte?

Potřebujeme změnit svoje perspektivy, své církevní krabice a přestat s názory jako: "Prostě žijme každý den naplno.", nebo "Žijme, jakoby dnešek byl posledním dnem..." a podobně. - Tohle není smysl toho, proč zde jsme! Nejste zde, abyste reagovali na situaci v Sýrii tak, že své děti těsněji obejmete... Otázka je, co se Sýrií uděláme? A teď nemyslím z nějakého hloupého politického hlediska, myslím to, co s tím uděláme jako lidé z Království, jako lidé z jiné planety! Jsme občané nebe a nebe je dům našeho Otce. Žijeme sice na jiném místě, ale zde jsme jako cizinci a poutníci, kteří pochází z "planety Láska", kteří žijí na "planetě Strach", kde se lidé navzájem zabíjejí a chovají se jako idioti. Pavel napomíná lidi v 1. Korintským, aby se přestali chovat jako pouzí/obyčejní lidé. To je jedno z mých nejoblíbenějších napomenutí v Bibli. Přestaňte se chovat jako obyčejní lidé! V 1. Petrově vidíte, že jste účastníky Božské přirozenosti. Pokud budeme mít nadále zmatek v myšlení jako: "Já stále zápasím s hříchem... Jsem starý člověk nebo nový? Mám dvojí přirozenost? Jsem spravedlivý nebo ne? Jsem svatý nebo ne?" - Nechte toho! Vy jste nové stvoření! Stali jste se novým stvořením v momentě znovuzrození! Nestanete se novým stvořením až v okamžiku, kdy na sobě vyřešíte všechny věci, které se snažíte vyřešit! Jste nové stvoření hned od začátku a nyní to akorát potřebujete uvidět a začít jako nové stvoření žít.

Ale jako nové stvoření nezačnete žít, pokud si řeknete: "To je skvělé, jsem svobodný od hříchu, můžu si žít svůj život, muhehe." Ano, jste svobodní od hříchu a to je úžasné, ale nebyli jste osvobozeni od hříchu jen proto, abyste žili a užívali život bez hříchu, vy jste byli pověřeni být velvyslanci. Jste zde jako občané jiného světa a jste zde, abyste zastavili [zlé] věci, abyste měnili věci, abyste věci ovlivňovali. Vypadá to, že pro většinu lidí je největší stav duchovnosti, když se

chovají jako teploměr, kdy dokáží akorát ukazovat a mluvit o tom, jaká je situace [a jak je to špatné]. Ale vy nejste povoláni být teploměr, vy jste povoláni být termostat! Aby když někde přijdete, tak abyste změnili tamní prostředí. Kdy řeknete: "Ne, tady nebude tak málo, zde bude pěkně teplo!" a změníte to. A tohle je obrovský posun v našem myšlení. Posun od toho, co jsme doposud slyšeli, co jsme se desítky let v církvi učili a co jsme dělali, k tomu, že Království je zde. Někteří stále zápasí s otázkami: "Co vlastně Království je? Jak se Království liší od církve? Určitě jsme v Království? Já jsem myslel, že Království přijde až po vytržení... Myslel jsem, že Království je přece tisícileté království?" - Všechny podobné otázky nás paralyzují a brání nám vůbec porozumět, k čemu zde jsme, co zde máme dělat a co je pro nás možné. - Takže toto byla druhá část základu, od kterého se odpícháme.

Ježíš tehdy používal slovo "apoštol". Slovo apoštol se v té době používalo a lidé rozuměli, o čem se mluví. Pocházelo to z kořenového slova "apostolos" a apostolos byl koncept, který používali Féničané a později Řekové a Římané. Jak Římané rozšiřovali svoji říši, tak dobývali různá území, ale když potom armády odešly, tak se ti lidé vzbouřili, přestali platit daně a vrátili se ke svým původním věcem. Takže si uvědomili, že dobýjet území je málo, že je potřeba ho také kulturizovat - přinést tam římskou kulturu. Takže když Římané někde něco dobyli, tak součástí poslané flotily "apostolos" bylo umění, vzdělání, hudba, literatura, filozofové, lékaři a všechno co potřebujete pro rozšíření vaší kultury na tom území. Takže nepřítel tam byl poražen, ale poslali jste tam "apostolos", aby ten region zkulturnili za jedním účelem - kdyby císař přišel navštívit dobytou zemi, tak aby mohl po vystoupení z lodi prohlásit: "Zde se cítím skoro jako v Římě - jako doma." To bylo cílem a misí "apostolos". Nám byla také dána mise "apostolos". Nepřítel už je poražen, Ježíš už nepřítele porazil.

Nepřítel už byl poražen na kříži - o tom víme, neustále o tom zpíváme. Ale někteří zpívají a neustále s nepřítelem bojují, jako by naše písničky měli něco vyhrát. Písničky nic nevyhrají, ty jsou jen k oslavě, že On už vyhrál. Takže my o nic neválčíme, ale nyní toto vítězství šíříme dál a dál. A jak to děláme? Tím, že na zemi ustanovujeme kulturu nebe. Nebe má kulturu a pokud chcete zjistit jakou, tak se stačí podívat do 21. kapitoly knihy Zjevení. V nebi nejsou žádné nemoci ani choroby, není tam smrt, nejsou tam rozvody, neexistuje tam zlomenost srdce, nejsou tam lháři a zbabělci, v nebi není žádný strach, ale je tam atmosféra lásky. Stačí, když se tím budete trochu zabývat a všechny tyto věci najdete. Všechny ty věci jsou v nebi, je to kultura nebe. Ale kultura na zemi je ovlivněná spoustou lží. I kdyby zde nebyly žádné démonické vlivy, tak jenom samotné lži, kterým lidé věří, je drží zavřené v různých systémech. Na světě jsou kolem nás různé systémy lží. A lidi může osvobodit jediné pravda, ale ta pravda musí přijít z kultury nebe. My z této kultury přicházíme, abychom přinesli lásku do atmosféry strachu.

Atmosféra země je atmosféra strachu. Na světě je všechno založené na strachu, na reakci na strach, aroganci, pýše, sobeckosti a podobně. Jako by zde ty věci visely ve vzduchu. Ale vy přicházíte z atmosféry Království, z atmosféry dokonalé lásky, ve které není žádný strach. A na planetě Lásky - což je nebe, je všechno dokonalé. Dokonalá láska, dokonalé všechno. A je to, jako byste na sobě měli oblek, který je spojený pupeční šňůrou s planetou Lásky, a jste posláni na planetu Strach. Na té planetě Strach můžete všude, kudy chodíte, uvolňovat lidem planetu Lásky s její atmosférou. Akorát se na vás lidé začnou dívat divně a možná se pak vloudí nějaká nejistota. A když vám lidé budou ještě říkat: "Ale tak to není... Život není takový.", tak přijde více nejistoty

a věci se mění, až je najednou náš přívod vzduchu z planety Lásky uškrcený. A potom zde sice stále chodíme v obleku, který říká, že jsme z jiné planety, že jsme křesťané a že jsme z jiného království, ale protože za sebou nezanecháváme stopu lásky, tak lidé mezi vámi nevidí žádný rozdíl, akorát že máte oblečený nějaký divný oblek. A my potřebujeme zprůchodnit ten přívod vzduchu a porozumět tomu, že naším posláním je rozšiřovat to Království Lásky, tu planetu Lásky, do této atmosféry strachu. To je naše povolání.

Takže když se pak setkáme s nějakou situací, tak to začne být výzva. Protože spousta lidí, bude sice nadšeně souhlasit s tím, o čem jsem právě mluvil, ale pak si pustí zprávy a vidí situaci v Sýrii a hned začnou myslet a říkat: "No jo, Ježíš přece říkal, že tohle jsou znamení posledních časů..." Sice je to znepokojí, ale zase ne až tak moc, protože helikoptéra "vytržení" by zde měla být každou chvíli a všechno bude v pořádku, protože to přece nějaký kazatel kázal. "Dobrý, všechno bude v pohodě..." Problém je, že jsme se dostali na místo rozdvojené mysli. Když už třeba porozumíme tomu, že máme šířit Království, tak vezmeme svoji eschatologii - tj. pohled na poslední časy a odstrčíme ji do kouta. Zavrhneme ji, protože nám ty věci nejsou jasné a nechceme se nimi zabývat, je to příliš komplikované. A tohle nám přináší problémy. Takže to byl základ číslo tři.

Pomalu se dostávám k tomu, co dnes večer budu sdílet. Víím, že to všechno spolu souvisí, ale víím, kam se chci dostat. Myslím, že jsou oblasti, o kterých jsme ochotní mluvit. Co se týká nadpřirozena, jsme ochotní za tím stát a dělat to. Jsou ale ovšem jiné oblasti, o kterých nejsme ochotní mluvit a přitom ovlivňují veškeré dlouhodobé přemýšlení. Došel jsem k porozumění, že úplně každý člověk - tím nemyslím jen křesťany, ale že úplně každý na této planetě má eschatologii. Pro některé je to hrozné slovo, ale pouze to znamená "pohled na poslední časy". A všichni máme eschatologii, protože je to náš pohled na to, zda zde budeme dlouho, anebo krátce a to zásadně všechno ovlivňuje. Co se týká lidí ve světě - těch, kteří nepřijali Ježíše jako Pána, kteří nejsou součástí Království, a je jedno, zda se jedná o ateistu, buddhistu, hinduistu, new age, muslima - tak tihle všichni mají eschatologii, která není ani zdaleka tak rozdělená, jako křesťanské eschatologie (pohledy na budoucnost/poslední časy). Ateisté se společně shodnou, že vidí svět, kde nebude žádné náboženství, které lidi utlačuje, manipuluje, ovládá, odsuzuje a zahanbuje. Ateisté mají eschatologii, že ohledně budoucnosti doufají, že snad do pár generací věda náboženství úplně rozdrtí. To je jejich perspektiva. Nemyslím si, že by to byl zdravý pohled, ale takovou perspektivu mají.

Ať si vyberete jakoukoliv jinou skupinu, tak všichni mají ohledně budoucnosti nějakou perspektivu. Ať už jsou to muslimové, kteří jsou zde, aby vládli, aby převzali kontrolu, protože "islám" znamená "poddát", takže jejich cílem je poddat celý svět Alláhovi. A s tímto cílem mají celkem jasnou představu, o co jim jde. Rozumíte? Ale když se dostanete k církvi a zeptáte se: "Jaký máte pohled na budoucnost, jakou máte eschatologii?" Tak narazíte na 31 různých verzí. A já rozumím různosti, určitě chceme být ostřeni a být schopní vyléchnout různé pohledy, rozumím, že je zde tolerance, ale některé věci a názory nás prostě naprosto brzdí. Je problém, pokud si držíme perspektivu, která nám brání v šíření Království. Klidně můžeme věřit za probuzení s někým, kdo na to má úplně jiný pohled, ale pokud máme dlouhodobý pohled šíření Království, a oni ho nemají, tak to probuzení, za které věřím já, není jen "zachránit" spoustu lidí, než přijde "Antikristus". Ale pro toho bratra to může být jediné, co vidí, že potřebujeme poslední žeň, aby se mohl Ježíš vrátit. Že potřebujeme kázat tomu poslednímu divochovi, a když mu pustíme film "Ježíš", tak bude

vytržení. Víte, o jakém myšlení mluvím? Já jsem s tímto vyrostl. Vy jste s tím možná také vyrostli. Byl to koncept, že když evangelium dosáhne na samý konec světa, tak budeme vytrženi, takže musíme zařídit, aby i ten poslední divoch viděl film "Ježíš" a "hurá, mizíme odsud". Tak prakticky vypadala eschatologie, se kterou jsem vyrůstal.

Takže buď máme takový pohled, anebo si uvědomujeme, že jsme zde, abychom zde šířili Království, aby se nebe šířilo po zemi. Ježíš učedníkům řekl, aby se modlili, aby to na zemi vypadalo jako v nebi. Uvědomujeme si, že jsme občané nebe, že jsme velvyslanci nebe, takže věci odtud přinášíme do této sféry a to až do takové míry, kdy jednoho dne Ježíš přijde sem a řekne: "Tohle vypadá hodně jako domov."

Je jedno, jak to pojmenujete, ale v těch pohledech je zásadní rozdíl. Je to absolutně něco jiného být součástí něčeho, kdy něco šíříme, budujeme, a o něco nám jde, kdy máme cíl, než mít pohled: "Postarejme se, ať slyší evangelium i ten poslední divoch, ať už odsud můžeme vypadnout a nechat zbytek hříšníků antikristovi." :D Můžeme operovat s různými teologickými názvy a směry, ale ta celková perspektiva činí zásadní rozdíl a také to určuje, na které žijete planetě. Protože když potom uvidíte Sýrii, tak já mám postoj: "Potřebujeme řešení!", ale člověk s jiným pohledem složí ruce v klín a řekne: "No, to je znamení konce časů, takže to musíme ještě chvíli vydržet." Případně prohlásí, že to je problém vlády, ať se o to postarají oni. Ale toto Království je mnohem lepší vláda, než jakákoliv vláda, která zde exituje! Takže potřebujeme najít způsob, jak přivést to Království sem do té situace. A nemám na mysli pokřesťanštění, mluvím o pokrálovštění. To je něco úplně jiného, než do lidí tlačit křesťanství a křesťanskou kulturu. O tom to vůbec není. Království přináší svobodu, ne kontrolu/manipulaci. Spousta toho, čemu se dnes říká křesťanství, je o kontrole a ovládání lidí - ne o svobodě.

Předhodím vám zde jeden výrok. "Vaše eschatologie určuje vaši soteriologii." Soteriologie je teologický pojem pro "spasení", je to vaše perspektiva a pohled na to, co Ježíš udělal pro vaši spásu. Takže ještě jednou: "Vaše eschatologie určuje vaši soteriologii." Proto je eschatologie - tj. pohled na budoucnost/poslední časy tolik důležitý. Hodně lidí se o křesťanství naučí spoustu věcí, ale pak narazí na eschatologii a zjistí, že co se o tom učí, je složité a matoucí, takže eschatologii odstaví a ignorují ji a snaží se zabývat radši jinými věcmi. Problém je, že vaše porozumění tomu, jaká nás čeká budoucnost a o co zde jde, určuje úplně všechno ostatní! Protože pokud máte na budoucnost krátkodobý [a beznadějný pohled], tak si všechny události a všechny věci budete vykládat přes tento pohled. Ale pokud budete mít pohled, že jsme zde jako velvyslanci nebe na zemi, abychom zde něco přinesli a něco zde dělali, tak to úplně změní vaši perspektivu na všechny věci, a budete muset znovu promyslet, jak rozumíte všem ostatním věcem. Takže klidně můžete zkoušet eschatologii ignorovat, ale i když ji budete ignorovat, tak vás bude stejně neustále určovat a ovlivňovat. Rozumíte?

Pokud se vám ještě neodvařil mozek, pojďme si udělat velmi zběžný přehled historie světa. Opravdu zběžný přehled, takže se snažte, ať se přitom neztratíte. Co se týče věcí od zahrady Eden až po kříž, tak zde se na věcech shodne většina lidí. V této době můžete najít spoustu předobrazů, které jsou hluboké, můžete je studovat a asi byste i měli, ale tohle není doba, o které by se nějak moc polemizovalo a diskutovalo. Takže co se týče věcí od zahrady Eden až po kříž, tak to vidí většina lidí stejně. Takže máme zahradu Eden, potom je potopa, po potopě máte Šéma, Cháma a Jefeta, ti se rozešli na různé strany. Jdete dál, je tam Abram, stane se z něj Abraham, ten měl

syna Izáka, který měl Jáкова, který se stal Izraelem. Jákob měl 12 dětí a z nich se stalo dvanáct pokolení Izraele. A potom historie pokračuje 430 let otroctvím v Egyptě, kam je vzal jeden z 12 synů, který je vzal do Egypta, aby je ochránil před hladem, ale pak skončí na 430 let v otroctví. Potom přijde Mojžíš. Mojžíš má vyvést Izrael z Egypta, takže je vyvede na poustinu. Ti lidé ničemu nerozumí, jsou to reptáči a pochybovači, a všichni potřebují zemřít, takže zemřou. :D Ano vím, že se vám moje verze líbí. Takže uplyne 40 let, pochybovači vymřeli a Mojžíš je už velmi starý a ustanoví Jozueho, který vezme lidi, a jdou dobýt zemi. Když ji dobudou, tak Jozue zemře a nastane období "soudců". Co se týká tohoto období, tak to je velmi depresivní čas v izraelské historii. Ono spousta toho je depresivní, ale zde lidé chvíli uctívali Boha, chvíli modly, potom se dostali do zajetí, otroctví, volali k Bohu, Bůh je vysvobodil, "díky moc" a zase si jeli svoje, a tohle se opakuje několik generací.

Potom chtějí krále. Říkají Bohu: "Dej nám krále." A je velká diskuze, zda by měli mít krále, anebo ne, protože Bůh byl jejich král. A Bůh zaslíbil Abrahamovi, že z jeho pokolení povstanou králové. Takže si vyžádali krále, dostali Saula, později přišel David, a po Šalomounovi už to je pěkný nepořádek. Království se rozdělí, přijde Asýrie a Babylón, přinesou soud. Potom máte Ester, Ezechiele, Daniela a to všechno je během rozděleného království a zajetí. Pak máte Nehemiáše a Ezdráš. Ezdráš se vrátí ze zajetí a trvá mu 13 let, než znovu postaví chrám. Potom se vrátí Nehemiáš a za 58 dní postaví celé hradby města. Tam je zajímavé si všimnout, že Ezdráš je kněz a je zaměřený na bohoslužbu, ale Nehemiáš byl číšník krále, žil v myšlení bohatství, byl podnikatel a měl znalosti z různých oblastí. On byl schopen postavit celé hradby města za 58 dní, kdežto Ezdrášovi trvá 13 let, než postaví jednu budovu. Takže sice obnoví věci, ale už to není, co to bývalo, ale fungují dál. A potom je 400 let, kdy o ničem neslyšíte. V tomto 400letém období mezi Starým a Novým zákonem se nic nepíše, nic podstatného se tam neděje. Pokud jste vyrostli jako katolíci a měli jste v Bibli nějaké knihy navíc, jako třeba Makabejské knihy, tak tohle se dělo mezi Starým a Novým zákonem, ale není v nich žádné zjevení od Boha.

Takže uplyne asi 400 let a najednou přijde Král a přistane ve chlévě. Začíná se díl 2. kapitola knihy Daniel - na zemi dopadne ten kámen, který přistane během deseti prstů sochy, o které se tam píše. A co je těch 10 prstů? Římská říše už byla natolik veliká, že byla rozdělena na provincie. Za vlády Oktaviána, který vládl od roku 27 př. n. l. až do roku 14 n. l., byla Římská říše rozdělena na deset provincií. Ta socha z 2. kapitoly knihy Daniel má chodidla ze železa a hlíny a 10 prstů, takže těch 10 prstů je rozdělená Římská říše na provincie. V té kapitole je napsané, že v době těch 10 vládců přistane ten kámen. A kámen - to mluví o Ježíši. Ať již úhelný kámen, kámen úrazu, a podobně je to na více místech. Pavel o Ježíši říká, že On byl ta skála, která za nimi šla v poustině. Takže Ježíš - ten kámen, přistane ve chlévě během těchto deseti provincií v roce 0, ve skutečnosti přesněji asi v roce 3 před naším letopočtem. Ježíš se narodí, vyroste a ve 30 letech začne svoji službu. Ježíš byl král už od narození. Nestal se králem až poté, co začal svoji službu, nebo když zemřel, anebo když byl vzkříšen. Byl králem od prvního dne i zatímco vyrůstal. A když potom začal sloužit, tak tři a půl roku demonstruje/ukazuje Království a neustále o Království mluví.

Ježíš je Král a když po třiceti letech začne svoji službu, tak začne demonstrovat svoje Království a majestát. Spousta z nás možná získala představu, že Ježíš dělal zázraky, aby lidé viděli, že On je Ježíš, že je Boží Syn, a že těmi zázraky to měl nějak dokazovat. Ale tak to nebylo. Slovo království je spojené ze dvou slov - král a panství, sféra, území nebo úroveň vlády. Takže Ježíš jde a ukazuje jim, jaké to je v Jeho Království. Ukazuje jim: "Když jsem králem já, tak nemocní lidé již nejsou

nemocní. Kde kraluji já, tam se kazí pohřby. :D Když jsem králem Já, tak můžeme platit daně penězi z ryby..." Všechno se mění. Ježíš ukazuje, jaké to je, když On je král. "Potřebujete zaopatření? Poproste někoho o trochu chleba a nějakou rybu a každý bude mít víc než dost..." Ježíš se vám snaží ukázat úplně jiný způsob myšlení: "Já jsem Král a když vládnu jako Král, tak takto to vypadá pod mojí vládou." Tohle Ježíš ukazoval zázraky a znameními. Ježíš se nesnažil dokazovat, kým je. "Podívejte se na mě, já jsem Ježíš!" - Ne, tohle Ježíš nedělal. Ježíš lidem ukazoval, jaké to je, když On je Král a jaké je Boží Království.

Je spousta různých křesťanských knih, které mluví o politice ze všech možných stran, jaký je Bůh a jakou chce, abychom měli vládu a podobně. Ale pokud chceme opravdu vědět, jak si Bůh představuje vládu, tak bychom se asi měli podívat na našeho Krále a položit si otázky: "Jaký je? Jaký byl jako Král? Byl manipulativní, ovládající a svazující nebo dával lidem svobodu? Snažil se mít lidi pod palcem anebo se snažil lidi naučit sebekontrolu?" Nebudu to víc rozvádět, třeba příště. Ale celý koncept Ježíšovy služby byl, že demonstroval Království. A co uděláte po demonstraci království? V historii najdeme, že dříve přišel nějaký vládce a namísto, aby si nějaký národ podrobil skrze válku, tak přišel s karavanou koření, zlata, vína, se ženami, nejlepšími válečníky a vším možným a ukázal, jaké je jeho Království. A potom jim dal nabídku - pokud se vám tohle zamlouvá, můžeme se dohodnout a udělat spolu smlouvu. Takže jim nabídne smlouvu a díky ní se stanou součástí jeho království pod vládou toho krále. Takže Ježíš ustanoví Novou smlouvu - o tom je Jeho smrt na kříži. Ježíš přišel jako obětní beránek. A pokud se podíváte do Židům, tak se tam o Ježíši v 8.-10. kapitole mluví jako o nejvyšším knězi, ale zároveň jako o dokonalé oběti. To je zajímavé, protože na jedné straně smlouvy máte Boha Otce, Ježíš je velekněz pro lidstvo, takže reprezentuje všechny lidi, a protože chtějí, aby ta smlouva byla dokonalá, tak Ježíš se také stane beránkem, takže je obět' a také velekněz zároveň. Kniha Židům říká, že vzal svoji vlastní krev do nebeské svatyně svatých v nebeské svatyni a dal ji na slitovnici v nebi.

Takže Ježíš má nyní Novou smlouvu, která je učiněná mezi Otcem a samotným Ježíšem, a Ježíš je také obět', takže tato Nová smlouva je v nebi a je mezi trojicí. A víte, co je na tom skvělé? Že tuto smlouvu nemůžete nijak pokazit! Hurá! Lidé v tom sice mají zmatek, ale v podstatě jediné, o co dnes jde je, zda jste v Ježíši anebo nejste v Ježíši. Jste v Ježíši, jste v Kristu anebo jste v Adamovi? Všichni při narození začínají v Adamovi. Ale když se potom znovuzrodíte, tak se narodíte do Krista. Takže všechno záleží na tom, zda jste v Adamovi nebo v Kristu. A to platí pro všechny. Je úplně jedno, jak moc dobrý nebo špatný hříšník jste. Pokud jste v Adamovi, jste v Adamovi. Můžete být homosexuál, muslim, žid, cokoliv - v Adamovi můžete být cokoliv, co chcete - a je to jedno, co děláte nebo neděláte, protože v Adamovi je to všechno jedno a to samé. Nejde o to, co děláte nebo neděláte, je to to samé. A to se nezmění, dokud se nedostanete do Krista, kdy ty věci jsou očištěny. Takže ať jste ateista, buddhista, hinduista, new age, muslim a to klidně všechno zároveň, tak na tom nezáleží - je to úplně jedno a to samé. Akorát my jsme v tom v církvi začali mít nějak zmatek, protože si myslíme, že na tom záleží. A potom ukazujeme prstem na některé skupiny lidí a jiných se naopak nechceme nějak dotknout, protože oni vyhazují lidi do vzduchu, a ukazujeme na druhé. Děláme takové nesmysly a ve skutečnosti je to otázka nenávisti a úplně mýjíme Novou smlouvu, kterou máme. Protože to není o tom útočit na lidi, kteří jsou ve světě s tím, co dělají špatně, jací jsou a podobně. Je to o tom jim ukázat, že chtějí být a žít pod Novou smlouvou, ne že na ně budeme útočit s tím, že jsou špatní.

Někde po cestě jsme se stali hodně popletenými, protože v 1. Korintským 5 Pavel říká, že my už nesoudíme svět, že neznáme lidi podle těla a toho, co dělají. A že pokud vidíme, že bratr anebo sestra v Kristu mají s něčím problém, tak jim pomůžeme tak, že jim ukážeme, že to není to, kým jsou, že tohle není jejich pravá identita/totožnost, takže tohle by v jejich životě nemělo být. Ale je celkem jedno, co dělají lidé, kteří jsou mimo Krista. Co dělají hříšníci? Hříšníci hřeší! Takže si to srovnáme, co se týká hříšníků, tak od nich můžeme jediné očekávat, že budou hřešit! Nic míň. Klidně se můžou snažit, jak chtějí, můžou se snažit být dobrými lidmi a některé věci nedělat, ale o to zde vůbec nejde! Nemají smlouvu, takže to stejně nic nevyřeší. Ale je zde Nová smlouva, která tento problém vyřeší. Akorát protože jsme tomu nerozuměli, tak jsme byli v našem přístupu ke světu tak popletení. A lidem to brání v tom, aby chtěli to, co máme a to hlavně proto, že většinou ani vůbec nevíme, co vlastně máme!

Takže všechno záleží na tom, zda jste v Kristu, nebo v Adamovi. A uvědomte si, jak bychom tedy měli s lidmi jednat. Vezměte si například, když Ježíš v Matouši 18. kapitole mluví o tom, že když proti tobě zhřeší tvůj bratr, tak běž a mluv s ním v soukromí. Pokud tě neposlechne, vezmi s sebou další a mluvte s ním a pokud ani to nepomůže, vezměte ho před církev a pokud neposlechne ani je, tak s ním jednejte jako s cizím, hříšníkem, celníkem atd. A myslím si že jsme toto místo nepochopili, protože máme přístup: "No, zkusili jsme tě napomenout, nedal sis říct, neposlechl jsi, takže nazdar..." - a chováme se k nim [špatně] jako k hříšníkům. Ale ve skutečnosti mu máme říct: "Podívej, ty s námi nejsi ve skutečném společenství, nejsi bratr, neposloucháš, co ti říkáme, chceme jít společně, ale ty se odděluješ a vzdaluješ se tím, že nechceš chodit ve své skutečné identitě, takže je celkem nemožné, abychom teď šli společně dál, ale stále tě milujeme! Stále si tě vážíme a stále jsi někdo, po kom toužíme, aby s námi chodil." Protože se běžně stává, že když si lidé přečtou tu poslední část, kde je napsané, ať s nimi jednáte tak a tak, tak lidé to berou, že se k nim máte chovat špatně, že je máte vykopnout a říct: "S bohem marnotratný synu, hodně štěstí při životě hříšníka..." Ale jak se máme ve skutečnosti chovat k těm, kteří jsou venku? Takto: "My vás nevidíme a nechováme se k vám podle našich standardů, protože vy nechodíte s Bohem! Takže i když jste se rozhodli a chcete jít touto cestou, tak my vás stále milujeme, úplně vás milujeme..."

V tomhle má spousta lidí zmatek, protože když se tohle někde stalo, tak jak se k takovým lidem chovat? Máte se k nim chovat, jako by nebyli křesťané. Rozumíte? V podstatě s nimi má být zacházeno jako s lidmi, kteří nepochopili, co křesťanství je, ale stále jsou to lidé, se kterými jednáme v lásce a rádi je přivítáme zpátky, akorát si právě nerozumíme a každý jsme jinde. Ale znamená to něco jiného, než že je teď vymažeme a budeme je ignorovat, a že pro nás skončili, protože jsme si odbyli to řízení a nyní jsou vyloučení. To jen taková odbočka.

Takže jsme se dostali od Genesis až ke kříži a kříž ustanovuje Novou smlouvu. Do této doby je to celkem v pohodě a lidé s tím nemají problémy. Samotný kříž už ale může vyvolat spoustu diskuzí a rozdělení. A je to čím dál horší, jak se blížíte ke konci. Od kříže až po zničení Jeruzaléma v roce 70 n. l. je období, kdy jsou napsány epištoly, děje se kniha Skutků, máme dopisy od Pavla, od Petra, dopis od Jakuba, Judy. To všechno bylo zapsáno v tomto období. A je to období zmatku, protože jsou zde lidé, kteří stále myslí podle Staré smlouvy a podle doby před křížem a potom jsou zde lidé, kteří myslí podle Nové smlouvy a po kříži. Takže se vedou debaty, zda vůbec mohou být pohané spaseni. Petr musí mít vidění a tři dny o tom přemýšlet, aby mu to docvaklo a řekl: "Ano, měl jsem vidění. Ano, mohou být spaseni." Takže probíhá proces, který začíná křížem a těch následujících 40

let je podobných těm 40 letům Židů na poušti, kteří měli se zaslíbenou zemí problémy a snažili se přijít na to, jak žít. Takže zde 40 let probíhají změny. Vedou se debaty, zda mohou jíst maso obětované modlám, anebo je to znečistí. A Pavel jim říká: "Komu je to nečisté, je to nečisté. Pokud to porušuje vaše svědomí, tak vás to znečistí. Ale nenazývejte nečistým to, co Bůh nazval čistým." Takže se zde děje přechod od Staré smlouvy do Nové. Lidé tam přichází se Starým zákonem a říkají: "Jste sice noví věřící, ale musíte se dát obřezat..." a podobně, a nutí k tomu lidi. A Pavel ohledně toho píše *Galatským 5:12 Kéž by se ti, kdo vás znepokojují, rovnou vyřezali!*

Takže se dějí takové věci, lidé se neustále snaží něco vytahovat ze Zákona. Lidé píšou Pavlovi v dopisu Korintským, že žena má přece podle Zákona na shromáždění mlčet. A Pavel je v následujícím verši napomíná: "Vyšlo snad Boží slovo od vás? Dorazilo snad jenom k vám? Potřebujete poslouchat, co říkám já, a pokud někdo neposlouchá mě, pak byste ho také neměli poslouchat." A napomene je, že se na ženy snaží vytáhnout tyhle věci ze Zákona a přinutit je mlčet. Naopak jim dává jasně vědět, že sklapnout mají ti lidé. Pokud vás tohle zarazilo a ještě jste to neslyšeli, tak v 1. Korintským 14. kapitole se jedná o diskuzi. Když se podíváte do řečtiny, tak jsou tam malé znamení "eta", což znamená, že to je přechod od citace nebo něčeho podobného, k normálnímu psaní. Takže Pavel zde vytahuje věci, které mu došly z Korintu a reaguje na ně. *1 Korintským 7:1 Ohledně pak toho, o čem jste mi psali:* - Takže Pavel bere věci, které mu napsali a odpovídá na ně. Takže když se dostanete do 1. Korintským 14:34 - 36, tak to je citace z jejich dopisu, kde mu píšou, že Zákon říká, že ženy mají ve shromáždění svatých mlčet. Vytahují zde věci ze Zákona. Pavel zde cituje z jejich dopisu a potom jim říká: "Vyšlo snad Boží slovo od vás? Dorazilo Boží slovo snad jen k vám? Je někdo moudrý ať poslouchá, co říkám já. A pokud ignorují, co říkám, tak by měli být také ignorováni." Takže Pavel je za takové smýšlení napomíná.

A na takové věci narážíme v celém Novém zákoně, kdy se řeší otázky rovnosti pohlaví, ras, sociálně-ekonomický stav a podobně. Proto Pavel v Galatským píše: "Ani muž, ani žena, ani žid, ani řeck, ani otrok, ani svobodný..." - právě se vypořádal s nerovností pohlaví, rasy a ekonomického stavu a naprosto to zrušil. Protože v Adamovi ty rozdíly jsou, ale v Kristu ne! Takže Pavel se s tím v Nové smlouvě vypořádává a uvnitř Nové smlouvy žádné takové věci nejsou, protože už nikoho neznáte podle těla, ale vidíte je jako v Kristu. Takže je nevidíte pro to, jak vypadají, co dělají, pro jejich skutky, bláznivé chování, ale vidíte je jako v Kristu a můžete jim říct: "Podívej, takovýto nejsi... Možná se chováš jako zbabělec, který se jmenuje Gedeon, který se někde schovává, ve skutečnosti jsi ale velký a udatný bojovník, takže potřebuješ vyjít z toho, v čem jsi zalezlý, protože v Království jsi opravdu tím bojovníkem."

Říkám hodně nezvyklých věcí, které vyžadují posun v myšlení, ale pomáhá nám to srovnat si v mysli časovou osu. Pokud se nad tím zamyslíte, tak hlavní události mezi zahradou Eden a křížem jsou: ustanovení Nové smlouvy, Král a Království. V celé Bibli jsou hlavní motivy Král, Království a Nová smlouva, o to v tom příběhu jde. Jakmile se dostanete k době po kříži, tak to je doba, kdy dochází k úplné změně. V tom období 40 let od kříže do zničení Jeruzaléma, se tato generace snaží naučit, jak začít žít v zaslíbené zemi Nové smlouvy. Snaží se přijít na to, jaká změna se vlastně udála. Řeší maso obětované modlám, obřizku, svátky, obřady, sobotu, ženy, pohlaví, rasy a všechno možné. V té době se všechny ty staré věci střetávají s Novou smlouvou. A za část těchto problémů mohlo to, že chrám stále stál a rok za rokem tam probíhaly oběti a kněží pokračovali ve své službě. Jeruzalém žil, jako by nikdy kříž nebyl. Takže křesťanství vzniká v takovémto

prostředí, za obrovského pronásledování a řeší, jak moc se budou systému zalíbit, jak moc mu budou odporovat... "Budeme žít takto, přestože budeme pronásledováni, nebo půjdeme zlatou střední cestou?" A tohle trvá do doby, než je konečně chrám zničen. Tehdy byly zabity tisíce kněží, 1,1 miliónu lidí, jsou zničeny záznamy rodokmenů, což může být jedna z nejdůležitějších zničených věcí, protože bez nich nejsou schopni znovu zavést kněžský systém. Takže chrámový systém již nemůže být obnoven, protože záznamy jsou pryč a nejste schopni zjistit, kdo je levita a prokázat to. Takže celý ten starý systém je zničen a vymýcen a my jsme nyní úplně v Nové smlouvě a pouze v Nové smlouvě. Už zde nestraší žádné zbytky Staré smlouvy, celý ten starý chrámový systém a Zákon je pryč, zůstává jen Život!

Když začnete vidět větší obraz, tak jedno z nejzajímavějších míst v Písmu je *Židům 8:13 Když tedy mluví o nové, prohlašuje tu první smlouvu za starou; a to, co stárne a chátrá, je blízke zániku.* Kniha Židům je napsána před rokem 70 n. l., což byla ta 40letá doba, jakoby na poušti před zaslíbenou zemí, kdy probíhalo jakési přechodné stádium. A pisatel Židům píše, že křížem byla ustanovena Nová smlouva, a že Nová smlouva udělala ze Staré smlouvy starou a zastaralou. Stará smlouva byla křížem učiněna zastaralou, protože kříž ustanovuje něco nového. Je zde Nová smlouva a Stará smlouva má brzy zmizet. Pisatel Židům jim píše, že je zde období, kdy tyto smlouvy existují vedle sebe. A Stará smlouva pronásleduje Novou smlouvu. Něco podobného vidíte u krále Saula a Davida. Saul kraloval 40 let, jak říká Štěpán ve Skutcích v 7. kapitole, ale Bůh ho jako krále zavrhl už v prvním roce kralování. Takže probíhá přechodné období, kdy Saul sice kraluje, ale David je již pomazán za krále. Obdobně i zde probíhá přechodné období, kdy to, co je zastaralé, brzy zanikne.

Takže k těm všem střípkům, co zde již bylo řečeno, nám ještě zbývá pár přidat. Takže Stará smlouva je už úplně pryč, žijeme 1900 let pouze pod Novou smlouvou. A o co zde tedy jde, jaký to má smysl? Spousta lidí má stále otázku: "Co bude dál?" A v podstatě o tom to všechno je. Máme Novou smlouvu, máme Království, Království celou dobu roste, od dvanácti borců, kteří ničemu nerozuměli, až k tomu, kdy třetina planety prohlašuje, že Ježíš je Pán. A roste to, všechno roste - technologie, společnost, šíření Království ovlivnilo všechno. Otázka co teď? Čekáme, že se v budoucnu stane spousta špatných věcí, anebo čekáme na to, až bude konečně završena mise "apostolos"? A podle toho potom vypadá náš každodenní život. Náš každodenní život je zásadně ovlivněn těmito dvěma možnostmi. Buď jsme součástí šíření mise "apostolos" a žijeme a šíříme Království a jde nám o to posunout Království co nejdál, co ve svém životě můžeme, anebo máme jiný pohled: "Už jsme zde opravdu dlouho a nevíme, co bychom měli dělat, zachraňme teda aspoň nějaké lidi, protože se má stát spousta špatných věcí..." Tohle jsou dva praktické případy, jak vypadá život lidí, a je celkem jasné, jaký mají dopad na šíření Království.

A nemusíme ani mluvit o Království, stačí vzít zázraky, divy a znamení. V Americe jsou v současné době dva takové proudy, které sice mají společné, že věří a dělají zázraky, divy a znamení, ale nakonec se stejně dělí na tyto dva různé pohledy na budoucnost. Jsou hnutí, která to vidí tak, že zde budeme dlouho, že nám jde o šíření Království a že přivedeme nebe na zem - a to je jejich hlavní zaměření. Ale potom je celá další skupina, kde lidé také věří v uzdravení, zázraky a znamení, křížení mrtvých, ale mají fatalistický přístup. Když se děje něco špatného v Sýrii, tak to je prostě znamení posledního času. Když je někde zemětřesení, tak to může být Boží soud nebo Boží prokletí, protože si o to říkali. Jsou služby, které milují stejného Ježíše jako my, ale mají

zmatek v tom, jaký je. Takže mluví ze Staré smlouvy, která je už 1900 let pryč, namísto aby žili a mluvili z Nové smlouvy, ve které právě žijeme. A je v tom takový zmatek a ty smlouvy jsou tak pomíchané, a myslím, že toto je právě teď v církvi nejnebezpečnější věc. Zmatení ohledně smluv.

Ve Staré smlouvě jste buď požehnaní, nebo prokletí. V Nové smlouvě se Ježíš stal prokletím za vás, je to smlouva odpuštění a byli jste požehnáni veškerým duchovním požehnáním v Kristu v nebeských oblastech. Takže nemůžete být prokletí, a pokud uděláte něco špatně, může vám být jediné odpuštěno, a jste požehnaní a nemůžete být požehnaní víc, protože jste už byli požehnáni víc, než je to možné. :D Ale opravdu, nemůžete být více požehnaní, ale můžete získat více zjevení o tom, jak už jste požehnaní - a jak roste vaše zjevení, tak toho více přijímáte a uvolňujete. Ale nemůžete být více požehnaní, než vás On už požehnal, můžete to jediné víc uvidět a přijímat.

Takže v tom zmatku mezi smlouvami dnes máme lidi, kteří se vrací pod Starou smlouvu, a máme lidi, kteří žijí úplně pod Novou smlouvou. Naposledy jsem zde hodně mluvil o smlouvách a nechci se k tomu teď vracet, ale myslím, že ten větší obraz, který jsme z toho mohli získat je, že jsme zde, abychom něco udělali. Nečekáme na nějakou záchranu anebo vytržení. Tohle přemýšlení jsme měli zanechat, když selhalo 88 důvodů, proč se Ježíš vrátí v roce 1988, nemělo by být možné, že se tato kniha bude 4x přepisovat. Je to divné, ale něco lidí drží v tom, že na tom trvají, že se nejsou schopní zamyslet, a tyto "služby", které to hlásají, mají neustále podporu.

Harold Camping před dvěma roky prohlašoval, že vytržení bude 21. května roku 2011, vybral 100 milionů dolarů. Nechal udělat reklamní poutače po celé Kalifornii, že se vytržení stane 21. května. Samozřejmě že neměl pravdu, tak změnil datum, že to bude 21. října, sice už mu to žralo mnohem míň lidí a pak se prakticky vypařil, ale vybral 100 milionů dolarů. Pro mě je to tak bolestivé, když mám pohled, že bychom s našimi penězi měli dělat něco užitečného a dělat něco pro Království. Neumím si ani představit, co všechno by se s tolika penězi dalo udělat, ale chtěl bych udělat tréninková centra pro křesťany pro šíření Království, dal bych lidem stipendium, aby to mohli studovat zdarma, protože pojďme do toho: šířme Království, není potřeba jen sbírat peníze a posílat je takovým lidem, my potřebujeme trénovat misionáře, ne jen některé lidi dobře podporovat.

Lidi, potřebujeme armádu [věřících] a přitom jsme vyhazovali peníze, jako bychom neměli žádný dlouhodobý cíl. Anebo můžeme dál vyhazovat své peníze na lidi a kvůli lidem, kteří vydávají různé předpovědi - objeví se další člověk, který to má "zmáknuté" a předpovídá už 42. antikrista a podobně. Lidi, tohle musí přestat, potřebujeme se zamyslet a rozhodnout se, že s tím končíme, že už se nenecháme točit a držet ve strachu každým, kdo něco prohlašuje, ale že místo toho budeme žít a šířit Království. A já neříkám, ať si něco z toho vyberete, ale pro všechno na světě, začněte přemýšlet. A pokud jste zaseknutí v tom starém myšlení, tak potřebujete mysl Kristovu, ve které takové věci teda nenajdete. Potřebujete, aby vás Ježíš přivedl na místo, kde je mysl Kristova, protože Ježíši záleží na každém člověku a cení si každého člověka na této planetě, i těch nejvíc zlých a zvrácených lidí, Ježíš miluje i ty psychopaty, kteří dělají v Sýrii ty hrozné věci. A možná pro vás těžké porozumět, jak moc je Bůh miluje a touží se jich dotknout, a proč nechce, abyste měli postoj: "To se mě netýká, to je znamení času." Protože kdykoliv máme takovéto myšlení, tak nechodíme v lásce a nic s tím neděláme. Hmm.

Takže potřebujeme změnit svoje smýšlení a začít přemýšlet jako v Království. Musíme do toho jít společně, musíme přestat podporovat ty různé zvěsti, "prorocství" a myšlení, které jsou proti

Království. Nepodporujte to, nešířte to, neříkejte tomu amen, prostě k tomu nijak nepřispívejte.

Moje kamarádka Lindsey mi říkala, že byla na jednom shromáždění, kde byl jeden velmi známý člověk z té oblasti, a mluvil o tom, že se modlí, aby se zavřelo lůno muslimských žen, aby nebyly schopné rodit děti. Takové věci jsou starosmluvní odpad! Tohle je úplně mimo Boží srdce, není to Boží moudrost a není to mysl Kristova! Opravdu potřebujeme získat porozumění.

Velmi se mi líbí, jakou naději má pro muslimy Harold Eberly - mnohem větší než jakou jsem viděl u jiných. Jeho pohled je, že islám se šíří pouze tam, kde lidé dovolili, aby bylo mrtvé náboženství - v Evropě a Severní Americe. Takže tam se to šíří, ale je zajímavé, že v Africe a Jižní Americe, kde se Duch Svatý pohybuje a kde je Boží přítomnost, tak tam se to nešíří. Ale šíří se to tam, kde je rozšířené mrtvé náboženství, které je jako suché dřevo, které hned shoří. A Heroldův pohled je takový, že Bůh "dovoluje" aby se zde muslimové roztahovali, ne jako nějaké zlo posledních časů, ale aby když je Bůh obrátí, tak aby se z těch úplných radikálů pro království temnoty stali úplní radikálové pro Království světla. Aby stejně jak se to děje v Iráku, kdy tam v dnešní době Ježíš navštěvuje lidi, ukazuje se různým lidem a oni se ho ptají: "Kdo jsi?" - "Jsem Ježíš..." a představí se jim. Děje se to ve snech, lidé mají vize a děje se to po celém Iránu. A když Bůh tyhle lidi obrátí v místech, kde křesťanství skočilo na všechny ty teologické lži, a nejen na ty, o kterých jsem mluvil, tak to bude velké. Protože ti lidé mají porozumění, že musí šířit království, ale nemají správné království, nemají něco dobrého, co by mohli dát. Takže když se obrátí od Alláha ke skutečnému Otci, tak to bude pecka. A já neříkám, že na to máme čekat, protože my se jich musíme dotknout a musíme jednat a sloužit jim v lásce.

Každopádně pohled Království úplně změní váš pohled na svět a všechno ostatní. S tímto se mění úplně všechno. Takže se vrátím k tomu prohlášení: "Vaše eschatologie určuje vaši soteriologii." Váš pohled na budoucnost ovlivňuje to, jak vidíte všechny věci. A není moudré eschatologii strčit do kouta s tím, že se jí budeme zabývat až "někdy", protože eschatologie je základem, který změní veškeré vaše porozumění všemu ostatnímu, a začne měnit vaše porozumění celé Bibli. Nezaměřujeme se jen na eschatologii, ta je pouze základem pro to, abychom porozuměli. Váš pohled na Ježíšův záměr s touto planetou vám totiž pomůže interpretovat/vykládat Knihu, kterou vám zde zanechal, abyste jí mohli skutečně porozumět.

Úvod ke knize Zjevení

[Záznam z šesti krátkých videí, kde Jonathan Welton uvádí některé body z jeho knihy "Umění knihy Zjevení"]

Vítejte. Jak jsem již říkal, nyní je dostupná druhá edice mé knihy "Raptureless", která nově obsahuje 100 stran věnovaných knize Zjevení. Původně to měla být samostatná kniha "Umění knihy Zjevení", ale protože sama o sobě bez informací z mé knihy "Raptureless" není úplná, tak jsem se rozhodl spojit je do jedné knihy. Uvědomil jsem si, že ne každý má čas přečíst všechny knihy, které jsem napsal já, případně které na dané téma existují, takže mě napadlo udělat stručný přehled těch 100 stránek o knize Zjevení a zmínit klíčové body.

Datování knihy Zjevení

Takže toto je první část a dnes se budeme věnovat datování knihy Zjevení. O co jde? Jak jste si mohli všimnout, tak mi jde o to, vzít složité věci a zjednodušit je, aby jim lidé mohli porozumět. Nyní si tedy pokládáme otázku: "Kdy byla kniha Zjevení napsána?"

Je to velmi důležitá otázka. Vezměte si, že se díváme na obrovský obraz, na kterém je zachycená nějaká bitva a snažíme se přijít na to, o jakou válku jde. Pokud tento obraz byl namalován v 19. století, pak by mohl znázorňovat bitvu, která se udála do té doby, ale nemohl by zobrazovat první, druhou světovou válku nebo Vietnam, protože to se ještě neudálo. Takže je důležité vědět, kdy byla kniha Zjevení napsána, protože pokud je to proroctví o věcech, které se mají stát, tak nemohla být napsána poté, co se tyto věci již staly - tedy pokud je opravdu o těch věcech, které se mají stát. Navíc je tato kniha napsána o událostech, které se mají stát brzy, mají se stát zanedlouho. Takže je otázka: "Co se stalo brzy po tom, co byla tato kniha napsána?"

Já vycházím z předpokladu, že kniha Zjevení byla napsána dříve, ale jsou jiní, kteří věří, že kniha Zjevení byla napsána později. Pozdější datování uvádí, že kniha Zjevení byla napsána v roce 96 za vlády císaře Domitiana. Lidé, zastávající dřívější datování věří, že kniha Zjevení byla zapsána za císaře Nera, což by znamenalo, že byla napsána na počátku 60. let našeho letopočtu. Mezi těmito dvěma datováními je obrovský rozdíl. Pokud by kniha Zjevení byla napsána v roce 96 n. l., tak by to znamenalo, že ji Jan napsal, když mu bylo kolem 100 let. Tento pohled je momentálně v západním světě velmi populární. Většina amerických křesťanů a křesťanů ze západní Evropy byla učena, že kniha Zjevení byla napsána v roce 96 našeho letopočtu. Mám zde na tabuli napsaných 7 hlavních důvodů, které věřím, že ukazují na to, že kniha Zjevení byla napsána dříve - za vlády císaře Nera na počátku 60. let. Protože pokud kniha Zjevení byla napsána v tomto dřívějším období, tak by mohla být proroctvím o zničení Jeruzaléma v roce 70 našeho letopočtu.

Projdeme si ty důvody. Mám zde jen ty základní, v mé knize najdete i další.

První je jeden ze starých syrských překladů Bible, který se jmenuje Pešitto. Bible, kterou nyní máme ve svém jazyce, prošla překladem z různých jazyků jako hebrejštiny, řečtiny, latiny, než se k nám dostala v našem jazyce. Jeden z nejstarších překladů je syrský překlad Pešitto. A je zajímavé, že na začátku knihy Zjevení je napsané: "Kniha zjevení Ježíše Krista, kterou napsal apoštol Jan." A potom je tam úvod, který říká: "Opět - zjevení, které dostal svatý Jan, Evangelista od Boha, když byl na ostrově Patmos, kam ho uvrhl císař Nero." Pro mě je tohle nejpřesvědčivější důvod, mně osobně by toto stačilo. Ale jsou i další.

Druhý důvod je ve Zjevení v 17. kapitole. *Zjevení 17:10 Je také sedm králů. Pět jich padlo, jeden je a další ještě nepřišel; a až přijde, musí zůstat na krátký čas.* - Pokud bychom předpokládali, že Jan napsal knihu Zjevení za vlády císaře Nera, jak říká syrský překlad Pešitto, tak potom Zjevení 17:10 dává smysl. "Pět jich padlo" - Julius Caesar, Augustus, Tiberius, Caligula, Claudius. "jeden je" - to by byl v době, kdy Jan psal knihu Zjevení, císař Nero. To je šest králů a sedmý by byl Galba, o kterém je napsané, že musí zůstat na krátký čas. Co to znamená? Galba byl císařem pouze 6 měsíců, takže to pěkně zapadá. Jinak je otázka, od kdy se mají ti králové začít počítat? Kdo je šestý král? Kdo je sedmý král? Nemáme jiný ukazatel než ten, že šestý král vládne v době, kdy Jan píše Zjevení a říká, že nyní je jeden král a následující má vládnout pouze krátkou dobu.

Třetí důvod je *Zjevení Janovo 1:7 Hle, přichází s oblaky a spatří ho každé oko, i ti, kdo ho probodli, a budou nad ním kvílet všechna pokolení země.* Zde je napsané, že když přijde, tak ho uvidí i ti, kdo Ho probodli. Tohle nemluví o "druhém" příchodu Ježíše, tohle mluví o příchodu se zničením - Ježíš přijde a bude vylit hněv, odplata a podobně. Je tam napsané, že ho uvidí každé oko, i ti, kdo Ho probodli. Jak toto může být možné, pokud by mělo uplynout více než 2000 let, než se ty věci stanou? Jak by ho mohli po více než 2000 letech vidět lidé, kteří Ho probodli, což byli římsí vojáci? Jak by Ho mohli vidět jejich oči? To nesejde. Ale sedělo by to, pokud by tato kniha, pokud by toto proroctví bylo napsáno o věcech, které se staly do deseti let poté, co je Jan proročoval - pokud by to bylo o událostech v roce 70 n. l., potom by to dávalo smysl. Protože v té době byli vojáci, kteří ho probodli, ještě naživu a mohli Ho vidět.

Jsou překlady, které ve verši 7 uvádí, že Ho uvidí celý svět. Ale to tam není napsané. Není tam použito řecké slovo "kosmos", které by znamenalo celý svět, ale je zde použito slovo "oikúmené", což znamená lokální oblast nebo jak říká doslovný Youngův překlad: "všechny kmeny té země". Což znamená, že tyto události nejsou globální destrukcí, ale lokální událostí, událostí v nějakém místě.

Čtvrtý důvod - pronásledování od židů v 6. a 11. kapitole. Než byl v roce 70 n. l. zničen chrám, tak všichni židovští vedoucí šli proti první církvi. V tom období probíhalo velké pronásledování, o čemž se mluví v 6. a 11. kapitole knihy Zjevení. Tohle už po roce 70 n. l. nebylo možné, protože při zničení Jeruzaléma bylo zabito 1,1 miliónu židů, byl zničen chrám a zabito 8500 kněží a první církev z Jeruzaléma závčasem utekla a byli v bezpečí. Takže od doby zničení Jeruzaléma už židé nebyli schopni církev pronásledovat. To bylo možné pouze v době od roku 30 do roku 70 našeho letopočtu, kdy židé pronásledovali první církev.

Pátý důvod - v knize Zjevení není žádná zmínka o zničení chrámu. Možná vás napadne: "No ale neříkáš snad, že kniha Zjevení je o zničení Jeruzaléma v roce 70 n. l.?" Ano, to říkám, ale uvědomte si, že pokud by kniha Zjevení byla napsána v roce 96 n. l., tak to bylo pouze 26 let po zničení Jeruzaléma v roce 70 n. l., ale v 22 kapitolách knihy Zjevení není ani jedna zmínka o tom, co se stalo před 26 lety - o zničení chrámu, zničení města, kněžství, záznamů rodokmenů. Nic z toho v knize Zjevení není ani zmíněno, protože se to ještě nestalo. Proto víme, že to bylo napsáno předtím. Ve Zjevení v 11. kapitole se mluví o tom, že v Jeruzalémě stojí chrám a Jan ho má změřit. Takže zaprvé - chrám ještě stojí a zadruhé - pokud by toto bylo napsané až po zničení chrámu, tak by tam o tom byla nějaká zmínka. Jako bych vám řekl, abyste šli a změřili dvojčata - americké mrakodrapy, které byly zničeny v roce 2001 při teroristických útocích. Dnes už ty mrakodrapy nestojí, proč bych vám alespoň neřekl: "jako ve vidění"? Nedává to smysl, není zde žádná zmínka o zničení Jeruzaléma ve smyslu, že by Jeruzalém již byl zničen, protože ještě nebyl.

Šestý důvod - svatý Jeroným napsal o fyzickém stavu apoštola Jana, když Jan mluvil v roce 96. Zapsal: "Jan byl s obtížemi přinesen do církve a promluvil k lidem pouze pár slov." V 10. kapitole Zjevení je ale napsané, že Jan musí znovu prorokovat k mnoha lidem, národům, jazykům i králům. Je těžké si představit, že Jan bude schopný prorokovat k mnoha lidem, národům, atd., pokud v roce 96 n. l., kdy podle některých napsal knihu Zjevení, už ho museli nosit a je schopný říct pouze pár slov, protože je už tak starý. To je celkem těžko uvěřitelné.

Sedmý důvod - časové srovnání s proroctvím knihy Daniel. *Daniel 12:4 Ale ty, Danieli, ta slova uzavři a tu knihu zapečet' až do času konce. Protože ty události jsou ještě daleko.* Události, o kterých Daniel prorokoval, se naplnily o 500 let později, když přišel Ježíš. Ježíš je ta skála, která rozbije tu sochu. Stalo se to do 500 let, ale Bůh Danielovi říká, ať tu knihu zapečetí, protože ty události jsou daleko. Ale *Zjevení 22:10 Potom mi řekl: "Nezapečet'uj slova proroctví této knihy, neboť ten čas je blízko."* Takže proroctví Daniele bylo o událostech, které se měly stát za 500 let, a mluví se o nich, že jsou daleko, že má tuto knihu zapečetit. Janovo proroctví je o věcech, které se mají brzy stát, a nemá toto proroctví zapečetovat. To znamená, že lidé, kteří věří, že kniha Zjevení byla napsána v roce 96 a je o naší budoucnosti, říkají, že to, že čas je blízko a že nemá zapečetovat proroctví té knihy, znamená ve skutečnosti více než 2000 let a to je víc než 4x delší doba, než o čem prorokoval Daniel, kterému bylo řečeno, ať slova zapečetí.

Doufám, že to pro vás bylo užitečné, toto byla jen první část a v dalších částech se budeme věnovat dalším věcem. Bůh vám žehnej.

Pozadí knihy Zjevení

Vítejte u naší druhé části přehledu knihy "Umění knihy Zjevení", kdy s vámi sdílím moje porozumění z asi 10 letého studia knihy Zjevení. Dnes bych chtěl mluvit o pozadí knihy Zjevení. Knihu Zjevení nemůžete porozumět odděleně. Potřebujete vzít v potaz celou Bibli, protože Bible nám ve skutečnosti mluví o těch symbolech a jak je vykládat. K porozumění knize Zjevení vám pomůže, pokud porozumíte některým velkým prorokům, jako je Izaiáš, Jeremiáš a obzvláště Ezechiel. Problém je, že pro většinu z nás naše znalost Písma začíná v zahradě Eden, potom známe Abrahama, Jákoba, Jozefa, otroctví v Egyptě, Mojžíš, Exodus, Jozue, Soudci, král Saul, David, Šalomoun a zde většina lidí přestane. Lidé znají ty příběhy od zahrady Eden až po Šalomouna, ale pak už je to nějaké zmatené. Někde po Šalomounovi je tam hromada proroků a prorokují různé věci proti Jeruzalému, zničení Babylónem, Daniel mluví dál do budoucnosti, král Achab a Jezábel, Eliáš a Elíša. A pro většinu lidí je časová osa po králi Šalomounovi nejasná. A to je problém, protože věřím, že pro porozumění pozadí knihy Zjevení potřebujeme rozumět knize Ezechiel, což je kniha, kterou mnoho z nás moc nestudovalo. A bez porozumění knize Ezechiel je těžké se snažit pochopit knihu Zjevení.

Kniha Ezechiel byla napsána o zničení Jeruzaléma Babylóňany, což se stalo v roce 586 před naším letopočtem. Kniha Zjevení je obdoba knihy Ezechiel a mluví o zničení Jeruzaléma Římany v roce 70 našeho letopočtu. Jsou si hodně podobné a učenci již dlouhou dobu vedou diskuze, proč je kniha Zjevení napsaná takovým divným způsobem. Není kostrbatá z důvodu, že by Jan nebyl vzdělaný - jeho epištoly jsou napsané velmi dobře. Já věřím, že kniha Zjevení je tak kostrbatá, protože Jan používá stejný způsob prorockého psaní, jako používá Ezechiel ve Starém zákoně. Spousta lidí říká, že kniha Zjevení se podobá knize Exodus, a já si myslím, že to je

částečně pravda, ale celá struktura knihy Zjevení je postavena na knize Ezechiel. Mám zde na tabuli vypsané podobnosti mezi oběma knihami.

Ve Zjevení 4. kapitole stejně jako v Ezechieli 1. kapitole oba prožijí vidění otevřeného nebe. Zjevení 5. kapitola stejně jako Ezechiel 2. a 3. kapitola mluví o knize, kterou vidí ve vidění. Zjevení 6. kapitola stejně jako Ezechiel 5. kapitola mluví o čtyřech pohromách. Ve Zjevení 6. kapitole stejně jako v Ezechieli 7. kapitole mluví oba o Božím hněvu. Ve Zjevení 7. kapitole stejně jako v Ezechieli 9. kapitole oba mluví o zapečetění svatých, kdy dostanou znamení na jejich čela. Ve Zjevení 8. kapitole stejně jako v Ezechieli 10 oba mluví o vzetí uhlíků/ohně z oltáře. Ve Zjevení 10 stejně jako v Ezechieli 12 se mluví o tom, že už nebude žádná prodleva, než se stane ta zkáza. Ve Zjevení 10 stejně jako v Ezechieli 2 se mluví o jezení svitku. Ve Zjevení 11 stejně jako v Ezechieli 40 - 43 se mluví o tom, že prorok měří chrám, což je forma soudu chrámu. Ve Zjevení 11 a Ezechieli 16 je Jeruzalém přirovnán k Sodomě. Zjevení 14 stejně jako Ezechiel 23 mluví o poháru hněvu. Zjevení 14 stejně jako Ezechiel 15 mluví o vinné révě. Zjevení 17 a 18 stejně jako Ezechiel 16 a 23 mluví o velké nevěstce - mluví o tom městě. Potom Zjevení 18 a Ezechiel 27 píší o bédování nad tím městem. Zjevení 19 a Ezechiel 39 mluví o mrchožroutech v tom městě. Zjevení 20 stejně jako Ezechiel 37, který mluví o suchých kostech, tak na obou těchto místech se mluví o vzkříšení. Ve Zjevení 20 stejně jako v Ezechieli 38 a 39 máme bitvu mezi Gogem a Magogem, s Bohem a Magogem. Potom ve Zjevení 21 a Ezechieli 40 - 48 je popis Nového Jeruzalému. A nakonec ve Zjevení 22 stejně jako v Ezechieli 47 máme řeku života.

Celá kostra knihy Zjevení už byla známa z Ezechiele a všichni posluchači v prvním století, kteří četli a poslouchali knihu Zjevení, už tyhle věci četli v knize Ezechiel. Věděli přesně, o čem Jan mluví. Rozuměli, že Jan mluví o zničení Jeruzaléma stejným způsobem, jakým mluvil o zničení Jeruzaléma Babylóňany Ezechiel. Jan jim říkal, že tohle se má brzy stát a psal jim to za vlády Nera, což bylo do deseti let, než v roce 70 n. l. proběhlo úplné zničení a vyhlazení města Jeruzalém. Takže toto je pozadí knihy Zjevení a to je také důvod, proč máme takový problém knize Zjevení porozumět naší moderní myslí, protože vlastně Starý zákon známe od zahrady Eden po Šalomouna. A potom v tom máme zmatek. Kdybychom rozuměli knize Ezechiel, tak bychom rozuměli, co Jan v knize Zjevení popisuje.

Je tam jeden hlavní rozdíl. Jeden z hlavních rozdílů mezi knihou Zjevení a knihou Ezechiele je, že Ezechiel končí tím, že mluví o znovushromáždění lidí z exilu po tom zničení. Ale kniha Zjevení již nemluví o znovushromáždění národa, ale mluví o zničení starého Jeruzaléma a o našem vstupu do Nového Jeruzaléma, což je Novosmluvní svět, ve kterém žije církev a kde je Království. Je třeba porozumět tomu pozadí knihy Zjevení a proč byla napsána způsobem, jakým byla napsána. Není záhadná pro to, aby byla záhadná, ale byla takovýmto způsobem napsána, protože je téměř kopií knihy Ezechiel. Doufám, že vám to při vašem studiu pomůže.

Co je kniha Zjevení?

Vítejte u třetí části přehledu některých věcí z mé knihy "Umění knihy Zjevení." Můžete si všimnout, že na tabuli toho dnes moc není - dnes to bude krátké. Chci se s vámi podělit o jednu perspektivu na knihu Zjevení. Skoro všechny komentáře se shodují, že kniha Zjevení je podobná věcem napsaným v Matouši 24. kapitole, Lukáši 21. kapitole, a Markovi 13. kapitole. Skoro všichni komentátoři souhlasí, že "Rozmluva na Olivetské hoře", kdy Ježíš prorokuje zničení Jeruzaléma

v roce 70 n. l., a že Matouš 24. kapitola popisuje ty samé události, jako kniha Zjevení. Jsou někteří, kteří nevěří, že Matouš 24. kapitola se stala v roce 70 n. l., ale co se toho týká, tak ve své knize "Raptureless" to procházím verš po verši a z historie ukazují, jak se to naplnilo. Otázka - nač bychom měli knihu Zjevení, pokud Matouš 24. kapitola mluví o stejných událostech? Jaký by byl potom smysl knihy Zjevení? Proč by Jan napsal knihu o dvaceti dvou kapitolách o tom, co Ježíš vyjádřil v jedné kapitole? To je velmi dobrá a férová otázka.

Matouš, Marek a Lukáš se teologicky nazývají synoptická evangelia. To znamená, že mluví o stejných věcech, je to jako byste měli tři svědky nějakého zločinu. Ti tři svědkové mohou mít trochu odlišné výpovědi, což ve skutečnosti ukazuje na to, že to jsou skutečná svědectví. Pokud by všichni vypovídali naprosto stejně, tak by to ukazovalo na to, že to je sehrané a mají to naučené. Takže když máme tři záznamy, s malými rozdíly v detailech, tak nám to dává celý obraz. A tyto tři evangelia se nazývají synoptická. Potom je zde ale evangelium podle Jana. Evangelium podle Jana je jiné, je to mistrovské dílo a má svůj vlastní styl. Janův způsob psaní je velmi esoterický. Jan jako jediný zaznamenává příběh o ženě u studny - Jan 4. kapitola. V 6. kapitole jako jediný zaznamenává, jak Ježíš mluví o "jezení jeho těla a pití jeho krve". Jan 8:22 jako jediný zaznamenává, že si učedníci mysleli, že se Ježíš chce zabít, protože jim řekl, že kam jde, ho nemohou následovat. Janovo evangelium má úplně jiný styl. To samé si všimnete u Janových epištol, které ukazují na Janův velmi unikátní způsob psaní - velmi duchovní, esoterický/tajuplný styl, který je odlišný od ostatních pisatelů Nového zákona. Takže co jiného bychom od Jana mohli čekat, když píše knihu Zjevení?

Takže namísto aby Jan zaznamenal to Ježíšovo proroctví, tak ho zaznamenává jako vidění, když mu Pán dá aktualizaci za vlády císaře Nera, když je na ostrově Patmos. Jan dostává 30 let po Ježíšově proroctví aktualizaci ve formě vidění a tato aktualizace byla pro lidi v prvním století velmi potěšující, protože to pro ně bylo povzbuzením. Čekali už 30 let, kdy přijde zkáza na chrám, který je pronásledoval a zabíjel první církve. Čekali na vysvobození. Proto volají pod oltářem duše zavražděných pro Boží slovo a pro svědectví: "Jak dlouho ještě, Hospodine, ty svatý a pravý, nebudeš soudit a trestat obyvatele země za naši krev?" A je jim řečeno: "Ještě krátký čas." Jan píše v knize Zjevení aktualizaci rozmluvy na Olivetské hoře.

Já to nazývám takto: "Kniha Zjevení je Janovou verzí rozmluvy na Olivetské hoře." Jde ruku v ruce s těmito třemi synoptickými evangelií, ale je napsána Janovým stylem, o 30 let později, jako aktualizace pro povzbuzení církve. Proto je tato kniha důležitá a byla tolik důležitá pro lidi v první církvi. Protože pro ně byla povzbuzením v obrovském pronásledování, které tehdy zažívali. Obzvláště v období 64 - 68 n. l. za vlády císaře Nera, tehdy potřebovali aktualizaci a povzbuzení.

Načasování událostí knihy Zjevení

Vítejte u čtvrté části úvodu k "Umění knihy Zjevení". Dnes se podíváme na takzvané "časové texty". Pokud v Písmu někde najdeme časové údaje, potřebujeme jim věnovat pozornost. Kdykoliv je někde nějaké proroctví, tak pokud je prorok přesný a je to opravdu Pánův prorok, tak by se proroctví mělo naplnit podle toho, jak to ten prorok prorokuje. Jinak bychom o tom proroku mohli pochybovat. Je to důležité, protože v knize Zjevení najdeme 7 textů, které vypovídají o čase, kdy se měly události z knihy Zjevení stát. Řekněme, že v první části se mi podařilo dokázat, že kniha Zjevení byla napsána během vlády císaře Nera. Ale pokud by autor knihy Zjevení napsal, že Pán mi

sice dal toto proroctví, ale stane se až za 2000 let, tak bychom věděli, že Jan odvedl skvělou práci, byli bychom v pohodě, zachránili bychom nějaké lidi, dělali bychom pěknou církev a čekali na vytržení. Ale kniha Zjevení je pro nás výzvou, protože těchto 7 textů říká, že se ty události mají stát brzy. A lidé se potom musí snažit nějak překroutit, co slovo "brzy" znamená, aby to mohli napasovat na svoje představy, protože nerozumí, o čem to ve skutečnosti je.

Zjevení Janovo 3:11 Hle, přijdu brzy. Zjevení 11:14 Druhé "běda" pominulo; hle, třetí "běda" se rychle blíží. Zjevení 22:6 ...co se musí brzy stát. Zjevení 22:7 Hle, přijdu brzy. Zjevení 22:10 ...neboť ten čas je blízko. Potom Zjevení 22:12 A hle, přijdu brzy... a Zjevení 22:20 Jistě, přijdu brzy.

Naštěstí v těchto verších jsou použita různá slova, protože pokud by používal pouze slovo "rychle", jak to třeba překládá můj překlad Bible, tak to se dá snadno překroutit a lidé by mohli zkoušet říkat: "Ano Ježíš přijde rychle, a to znamená, že když přijde o 2000 let později, tak přijde rychle [s vysokou rychlostí]." - Že bude čekat velmi dlouho a potom přiletí rychle jako raketa. Ne, zde se nemluví o rychlosti, s jakou Ježíš přijde, ale o čase. Proto je napsané "co se musí brzy stát". Proto je napsané "neboť ten čas je blízko". Není tam použité pouze slovo "rychle" a to ještě ve významu vysoké rychlosti. Tyto texty ukazují na to, že se to má stát brzy. Někteří máte v Bibli namísto slova "rychle" slovo "brzy", což je mnohem lepší překlad. Protože když Jan v 60. letech píše knihu Zjevení o událostech, které se mají zanedlouho stát, tak to bylo brzy. Pro něj to bylo brzy, protože zničení Jeruzaléma se stalo brzy po té, co to prorokoval. Nebylo to o fyzickém druhém příchodu Ježíše na tuto zem, to se teprve stane jako naplnění Skutků 1. kapitoly, kde jim andělé řekli: "Muži galilejští, co stojíte a hledíte do nebe? Tento Ježíš, který byl od vás vzat vzhůru do nebe, přijde stejným způsobem, jak jste ho viděli odcházet do nebe." Tohle se ještě nestalo. Ale kniha Zjevení je paralelou zničení Jeruzaléma, které bylo prorokované v Matouši, Lukáši a Markovi v rozmluvě na Olivetské hoře. A stalo se to brzy anebo "rychle" poté, co to bylo prorokováno. Potřebujeme věnovat pozornost načasování věcí.

Na závěr uvedu citaci důležitého aspektu výkladu Bible, se kterým přišel učenec Gordon Fee. Napsal: "Text nemůže znamenat něco, co nikdy nemohl znamenat pro autora textu nebo pro jeho čtenáře."

To znamená, že slovo "brzy" pro ně tehdy nemohlo nikdy znamenat 2000 let. Rychle nikdy neznamenal "o 2000 let později". A pokud to pro ně tehdy nemělo ten význam, nemůže to mít tento význam ani pro nás dnes. Nemůžeme Bibli převracet, abychom si ji přizpůsobovali svým potřebám a výkladům. Nelze a není správné přizpůsobovat Bibli, aby seděla našim teoriím. Bible musí přirozeně sedět s tím, co to skutečně znamená, a co by to znamenalo pro autora, který to zapsal. Gordon Fee to vyjádřil úplně krásně - text nemůže znamenat to, co nikdy nemohl znamenat pro autora tohoto textu nebo čtenáře, kterým to bylo určeno.

Mluví kniha Zjevení o globálních nebo lokálních událostech?

Vítejte u pátého dílu mého úvodu ke knize "Umění knihy Zjevení". Mám zde na tabuli pár věcí, které já osobně považuji za nejužitečnější a nejpřesvědčivější v porozumění, které teď mám.

Když se podíváte na knihu Zjevení, tak to zní, jako by mluvila o zničení celé planety. Ale když narazíme na slovo svět, tak se musíme podívat, jaké slovo je původně použito v originálu. Mám zde na tabuli zapsaná dvě různá slova. První je řecké "ge" a to označuje lokální událost. Pokud bych

chtěl říct, že v mém městě dojde ke zničení, tak to je "ge" událost. Celosvětové události jsou v řečtině označovány slovem "kosmos". Slovo kosmos nějak známe, představíme si pod tím nebe, hvězdy a podobně, a toto slovo označuje celosvětovou událost. A teď je otázka, jaké slovo se v knize Zjevení používá - jedná se o lokální zničení, jako třeba zničení Jeruzaléma v prvním století, anebo to je zničení celého světa? V našich překladech Bible se tam opakovaně vyskytuje slovo "svět" nebo "země", ale to není dobrý překlad. Protože když to budete studovat, tak zjistíte, že v řečtině je v knize Zjevení použito 67x slovo "ge", které znamená lokální událost. "No dobře, ale přece tam je napsané o zničení celého světa. Není tam snad napsané, že bude spálena třetina země? Že třetina moře se obrátí v krev?" Ve skutečnosti tam je napsané, že bude spálena třetina "ge" - lokální oblasti, což by byla třetina Izraele, a také třetina vod, která se obrátí v krev, jedná se o lokální událost. Takže zde je špatný překlad a mohou za to překladatelé, kteří to zaměnili.

Na druhou stranu slovo "kosmos" se v celé knize Zjevení používá pouze ve třech případech. Pouze třikrát. Vypsal jsem vám kde. Je to Zjevení 11:15, 13:8, 17:8 a jsou to známé věci. Třeba ve Zjevení 17:8 se mluví o Beránkovi, který byl obětován před založením "kosmos" - světa, to není lokální událost, není to před založením Jeruzaléma, je to před založením země. Takže slovo "kosmos" se v knize Zjevení vyskytuje pouze 3x a kniha Zjevení není napsaná o globálním zničení, ale o lokálním zničení. Někdo může přijít s otázkou: "No a proč Jan používal to lokální slovo? Že by nerozuměl rozdíl nebo nevěděl, že by měl používat slovo 'kosmos'?" Jan ve svém evangeliu používá slovo "kosmos" 57x a jen v 1. Janové epištole používá slovo "kosmos" 17x, takže Jan se nebál slovo "kosmos" použít, pouze je velmi opatrný, kde ho používá. V knize Zjevení chce popsat něco, co je lokální - nikoliv celosvětové, takže se v knize Zjevení rozhodne použít 67x slovo pro lokální region, aby ukázal, čeho se zničení týká. Že se nejedná o planetu zemi, ale o lokální oblast Jeruzaléma a Izraele.

Tohle mi velmi pomohlo a doufám, že to bylo užitečné i pro vás.

Kniha Zjevení je knihou zjevení Ježíše Krista

Vítejte u šestého a posledního dílu našeho úvodu k mé knize "Umění knihy Zjevení". Dnes budu sdílet poslední věc.

Všichni, které jsem kdy viděl zkoušet psát nebo vyučovat o knize Zjevení, zdůrazňují, že kniha Zjevení je knihou zjevení Ježíše Krista. A to také přesně říká *Zjevení Janovo 1:1 Zjevení Ježíše Krista, které mu dal Bůh, aby ukázal svým služebníkům, co se musí brzy stát*. Takže celý smysl knihy Zjevení je zjevení Ježíše Krista. A tohle je zajímavé, protože hned poté, co tohle ti lidé prohlásí, pokračují a mluví o zničení planety země, příchodu antikrista, o světové vládě, o náboženském systému, který je nevěstka, a pokračují různě, ale zdá se, že to jaksi nezjevuje Ježíše Krista. Takže proč je tato kniha o Ježíši Kristu? A je vůbec o Ježíši Kristu? Trošku se nad tím zamysleme.

Ukážu vám něco, co jste možná nikdy neviděli. V Novém zákoně je slovo, které se překládá jako "zjevení" anebo "odhalení". V řečtině to je slovo "apokalypsis", které znamená odhalit. Takže to je "odhalení Ježíše Krista". Když budete studovat to slovo "apokalypsis", tak v Novém zákoně najdete 5 výskytů, kdy pisatelé píší, že čekají na odhalení Ježíše Krista. Přečtu vám je.

Zde se mluví o zkouškách: *1 Petrova 1:7 aby se pravost vaší víry (mnohem dražší než zlato,*

kteří pomíjí, ačkoli se zkouší ohněm) ukázala k vaší chvále, cti a slávě při zjevení Ježíše Krista. - Když Ježíš Kristus bude odhalen.

O pár veršů dál *1 Petrova 1:13 Proto přepásejte bedra své mysli, buďte střízliví a dokonale se spolehněte na milost, kterou vám přináší zjevení Ježíše Krista [při jeho příchodu - NIV].*

2 Tesalonickým 1:6 U Boha je totiž spravedlivé, aby těm, kdo vás sužují, bylo odplaceno soužením⁷ a vám, kdo jste sužováni, odpočinutím s námi,... - Nezapomeňme na kontext. V prvním století je sužovali náboženští vůdcové z chrámu. A autor zde píše, že Bůh odplatí soužením těm, kdo sužují křesťany v prvním století. Pisatel zde nemluví k vám a o vás, kteří to čtete o 2000 let později. Neříká tam, že Bůh pomstí vás, ale to "kteří vás sužují" se týká lidí v prvním století. A pokračuje, že se to stane až se zjeví Pán Ježíš z nebe se svými mocnými anděly⁸ a v ohnivém plameni uvede pomstu na ty, kdo neznají Boha a nejsou poslušní evangelia našeho Pána Ježíše Krista. - Kdy se to stane? Když Ježíš bude odhalen, "apokalypsis". Když se to "apokalypsis" - odhalení stane, tak tehdy bude židovským vůdcům odplaceno za pronásledování rané církve v prvním století.

1 Korinským 1:7 takže nemáte nedostatek v žádném daru milosti a dychtivě očekáváte zjevení našeho Pána Ježíše Krista. Dychtivě očekáváte zjevení nebo odhalení, "apokalypsis" našeho Pána Ježíše Krista.

A poslední: *Římanům 2:5 Ale ty podle své tvrdosti a nekajícího srdce sám sobě shromažďuješ hněv ke dni hněvu a zjevení spravedlivého Božího soudu.* - Kdy bude zjeven, odhalen, "apokalypsis" Jeho soud.

V těchto pasážích o odhalení Ježíše pisatelé ukazují na něco, co dychtivě očekávají, co je za rohem, co přijde brzy, že Ježíš bude brzy odhalen, že bude "apokalypsis", že Ježíš musí být odhalen. "Apokalypsis" znamená odhalit. Takže je otázka, co Ježíše zahalovalo? Nebyl snad už odhalen na kříži? Nebo při vzkříšení? Nebo při nanebevstoupení? Nebo při vylití Ducha Svatého ve Skutcích 2. kapitole? Proč je stále zahalen? Co Ho zahaluje? Je to zajímavé, protože toto je celkem jasně napsané ve 2. Korinským ve 3. kapitole. V této pasáži je ukázané, že Stará smlouva, tj. smlouva učiněná s Mojžíšem a Izraelci na hoře Sinaj, ve skutečnosti Ježíše zakrývala. Byl to závoj, který jim bránil ho jasně vidět.

2 Korinským 3:12 Když tedy máme takovou naději, počínáme si zcela otevřeně. ¹³*Ne jako Mojžíš, který si dával na tvář závoj, aby synové Izraele nehleděli na konec toho, co pomíjí.* ¹⁴*Avšak jejich myšlení otupělo. Až do dnešního dne zůstává při čtení Staré smlouvy tentýž závoj neodkrytý, protože pomíjí jen v Kristu.* ¹⁵*Ale až dodnes, kdykoli se předčítá Mojžíš, leží závoj na jejich srdci.* ¹⁶*Kdykoli se však člověk obrátí k Pánu, je závoj odstraněn.* - Odhalen, zde je použito to samé řecké slovo "apokalypsis". Verš 17 *Ten Pán je Duch. Kde je Duch Pánův, tam je svoboda.* ¹⁸*A my všichni, spatřující s odhalenou tvář Pánovu slávu jako v zrcadle, jsme proměňováni v týž obraz, od slávy k slávě, jako od Pána Ducha.*

Zde je ukázané, že Ježíše zahaloval Zákon. Stará smlouva byla závojem, který jim bránil vidět. Dokud v Jeruzalémě stál chrám a pokračovali v obětování, pokračovali v Zákoně, tak dokud to trvalo, tak to bylo pro lidi závojem, který jim bránil vstoupit do Nové smlouvy Ježíše Krista. Jakmile byla Stará smlouva úplně odstraněna zničením chrámu, tak již mohla být ta Nová jasně viděna

a Stará smlouva ji již nezastiňovala, protože byla úplně zničena a vyhlazena. A toto je také předpovězeno v Židům 8:13, kde je napsané, že Nová smlouva učinila tu Starou smlouvu zastaralou, je blízka zániku a má brzy zmizet. Jak zmizela, jak zanikla? Zničením Jeruzaléma a chrámu v roce 70 n. l. Takže podle Židům 8. kapitoly na něco čekali - Stará smlouva byla učiněna zastaralou, Bůh na ni dal razítko "neplatná", řekl: "Tuto smlouvu s vámi již nectím", ale Stará smlouva stále existovala, lidé se v ní snažili pokračovat a bránilo jim to vidět Ježíše Krista správně, dokud nezanikla.

Tento obraz vidíme také v Galatským 4. kapitole, kde Pavel mluví o dvou smlouvách, že jsou dvě hory, Sinaj a Sion, a používá Nový Jeruzalém jako obraz Nové smlouvy a starý pozemský Jeruzalém jako představitele Staré smlouvy. Také mluví o Sáře, která je matkou smlouvy zaslíbení a porodí Izáka, a o obrazu Staré smlouvy, což byla Hagar, která porodila Izmaele. Pavel používá různé obrazy a v Galatským 4. kapitole to uzavírá: "Vyhod'te Starou smlouvu, vyhod'te tu otrokyni, tu služku a jejího syna, vykopněte je." A Pavel se je snaží přimět, aby Starou smlouvu vyhodili.

A poslední věc. V Deuteronomiu 4. kapitole je vyjádření, které je podobné jako ve Zjevení 22. kapitole. Když lidé slyší, že kniha Zjevení byla o zničení Jeruzaléma v roce 70 n. l., tak rychle přijdou s tím, že ubírám z knihy Zjevení nebo že k ní něco přidávám, což znamená, že na sebe člověk uvaluje prokletí. Ale tím, že něco správně vykládáte, nic nepřidáváte ani neubíráte. A v tom je rozdíl.

Deuteronomium 4:2 Nic nepřidávejte k tomu, co vám přikazuji, ani z toho nic neubírejte, ale zachovávejte příkazy Hospodina, svého Boha, které vám dávám. - To zní celkem povědomě. Zjevení Janovo 22:18 Já dosvědčuji každému, kdo slyší slova proroctví této knihy: kdo by něco přidal k těmto věcem, tomu Bůh přidá ran zapsaných v této knize. ¹⁹A kdyby někdo ubral ze slov knihy tohoto proroctví, Bůh odejme jeho díl z knihy života a ze svatého města a z těch věcí, které jsou zapsány v této knize. - Ale my nic neubíráme ani nepřidáváme, pouze správně vykládáme.

O co zde jde? Deuteronomium je kniha Zákona Staré smlouvy, proto je zde paralela s knihou Zjevení, která je knihou Nové smlouvy. Kniha Zjevení je knihou Nové smlouvy, protože ukazuje pominutí Staré smlouvy a ustanovení Nové smlouvy. Ukazuje na plné ustanovení nového nebe, Nového Jeruzaléma, nové země.

Nevím, zda jste se někdy zamysleli nad tím novým nebem a zemí, o které se píše na konci knihy. Ve Zjevení v 21. a 22. kapitole je napsané, že za branami toho města, které jsou neustále otevřené, jsou zbabělci, vrahové, smilníci, modláři a podobně. Tohle není po konečném soudu, protože tito lidé by byli v pekle nebo ohnivém jezeře. Nebyli by za branami města a brány by nebyly otevřené. Zde se nemluví o nebi po konečném soudu, je to obraz novosmluvního světa, kterého jsme my součástí, kdy žijeme v nebeském Jeruzalémě, jak Pavel říká v Galatským 4. kapitole. Právě teď žijeme v nebeském Jeruzalémě a brány jsou otevřené a ti lidé mohou vejít do Nové smlouvy a zažít její realitu.

"Takže říkáš, že už jsme v novém nebi a nové zemi?" - "Ano a ne." Ano a ne je správná odpověď, protože ve Zjevení 21. kapitole je také napsané: "Hle, činím všechno nové." Takže jsme v novém Jeruzalémě, jsme nové stvoření v Kristu, žijeme v novém nebi, nové zemi, žijeme v Nové smlouvě, ale ještě to není všechno hotové. Protože nebe a země se ještě nespojily. Před námi je ještě mnohem víc, protože Ježíš řekl: "Modlete se, aby to na zemi bylo jako na nebi." To se ještě

nestalo. Věřím, že směřujeme k místu a čase v budoucnosti, kdy se nebe a země spojí a Ježíš se vrátí stejným způsobem, jako je napsané ve Skutcích 2. kapitole - že se vrátí stejným způsobem, jak ho viděli odcházet. To se ještě nestalo.

Takže nyní zažíváme takové úplné počátky nového všeho. Všechno to je na začátku. Lidé jsou uzdravováni, jsou kříšeni z mrtvých, jsou vysvobozováni, ale bude to růst až do bodu, kdy nebe bude na zemi. A toto je šíření Království. Je to ten kámen, který vyrostе v horu, která naplní celou zemi, a k tomu směřujeme. Je to *Efeským 1:10 aby v uspořádání plnosti časů shromáždil pod jednu hlavu v Kristu všechno, co je v nebesích i na zemi - v něm...* Toto se ještě nestalo, ale my k tomu budeme směřovat a zapojíme se do toho. My už nečekáme, až nám na hlavu spadne nějaká hrozná kniha Zjevení. Kniha Zjevení je nádherná kniha o vyhlazení Staré smlouvy a ustanovení Nové smlouvy. Byl to den zničení Staré smlouvy a odhalení Nové smlouvy. A my nyní šíříme Království a činíme všechny věci nové.

Doufám, že to všechno pro vás bylo užitečné.

Tisícileté království

[Překlad zápisu z Blogu Jonathana Weltona](#)

Jako "částečný preterista" dostávám nejčastěji otázky na "tisícileté království" - Milénium. Tím nemyslím vesmírnou loď Hana Sola, ale nejasnou pasáž ve Zjevení 20. kapitole, která rozdělila křesťanství do čtyř různých frakcí (Amilenialismus, Premilenialismus, Postmilenialismus a Historický Premilenialismus).

Přestože jsem již více než 10 let "částečný preterista" - tzn. že věřím, že Matouš 24. kapitola a většina knihy Zjevení se naplnila v prvním století, tak mi trvalo roky, než jsem zaujal postavení, čemu věřím ohledně "tisíciletého království" ve Zjevení 20. kapitole. Po všech studiích se řadím někde mezi Amilenialismus a Postmilenialismus - zastávám symboliku Amilenialismu, ale optimizmus Postmilenialismu.

Následuje kapitola z Mojí knihy "Raptureless" z části "Umění knihy Zjevení", kde to rozebírám podrobněji. Užijte si to!

Část první (Zjevení 20. kapitola)

Studoval jsem mnoho pohledů na tuto pasáž a žádný mě dokonale neuspokojoval. Dokonce učenec David Chilton, který napsal 750 stránkový mistrovský titul "Dny pomsty", uvádí, že to je výsledek smíchání dvou hlavních pohledů na milénium. Raději než se zaplétat do teologických termínů a definic zde jednoduše prohlásím, že souhlasím s tím, s čím David Chilton, což je pohled, který nemá žádné jméno. Pojdme do textu.

Zjevení Janovo 20:1 Potom jsem uviděl anděla sestupujícího z nebe, který měl v ruce klíč od propasti a veliký řetěz. ²Ten se zmocnil draka, toho dávného hada, jenž je ďábel a satan, a svázal jej na tisíc let. ³Uvrhl ho do propasti, zamkl ho a zapečetil ji nad ním, aby už nesváděl národy, dokud se nenaplní těch tisíc let; potom totiž musí být nakrátko propuštěn.

Figurativní povaha tisíciletého království (milénia)

Tyto verše jsou zdrojem bezpočet debat, rozdělení, románů a křesťanských filmů pochybné kvality. Nikde jinde v Písmu nenajdeme specifickou zmínku o tisíciletém období. Ve skutečnosti pro židy číslo tisíc znamenalo jednoduše "spoustu".

Například píseň v 1. Samuelově 18:7 *Saul pobil své tisíce a David své desetitisíce*. Tohle sice dělá velký dojem, ale David zabil akorát Goliáše. S tímto příkladem je nutné si uvědomit, že židovský přístup k číslům byl trochu jiný, než náš moderní "doslovizmus", kterému jsme byli učení.

Další příklad je výrok, že Bohu patří dobytek na tisíci horách. Žalm 50:10. Ve skutečnosti Bůh vlastní všechnu dobytek na všech kopcích celé planety, přesto tohle pro židovského čtenáře nebyl problém, protože pro ně použití čísla "tisíc" nijak Boží vlastnictví dobytka neomezovalo.

Třetí příklad je verš ze Žalmu 84:11 *Den ve tvých nádvořích je lepší než tisíc jinde*. Pokud bychom tomu měli rozumět doslovně podle našeho myšlení, tak by to znamenalo, že tisíc a jeden den jinde by byly lepší než jeden den v Jeho nádvořích. [Nebo že třeba 2000 dní jinde by bylo lepší než jeden den v Jeho nádvořích.] Přitom toto zjevně není to, co by chtěl žalmista sdělit. (pozn.: Doslovné chápání slova "tisíc" znamená, že když je tam napsané "tisíc", tak to znamená

přesně "tisíc". Takže pokud vezmeme více než stanovený počet dní (tj. více než 1000), dané srovnání už neplatí a můžeme tedy říct, že když máme například 1001 dní, tak tyto dny jsou lepší než jeden den v Jeho nádvořích.)

Pastor Bill Johnson z církve Bethel v Reddingu v Kalifornii ohledně Zjevení 20. kapitoly: "V Písmu jsou výroky ohledně šelmy a tisíce let. Například že drak bude spoután řetězy a uvržen do bezedné propasti na tisíc let. Nebojte, nesnažím se vám teď vzít vaše Milénium... Jen chci navrhnout, že tomu možná nerozumíme správně, protože o tomto mluví jen pár veršů v Bibli."

Potom se Bill Johnson ptal publika na otázky:

Bill Johnson: Je drak myšlen doslovně nebo obrazně? Je to skutečný drak?

Publikum odpovědělo: Obrazně.

Bill Johnson: Řetězy - jsou myšleny doslovně nebo obrazně? Jsou to skutečné řetězy?

Publikum: Obrazně.

Bill Johnson: Bezdná propast - myšleno doslovně nebo obrazně?

Publikum: Obrazně.

Bill Johnson: Tisíc let, doslovně nebo obrazně?

Publikum zůstalo zkoprnělé, bylo ticho.

Dále Bill Johnson mluví o tom, jak jsme dovolili našemu výkladu tisíciletého království a dalších pasáží, aby zrušili naši zodpovědnost demonstrovat Boží Království v přítomnosti/dnešní době - jako by mnoho zaslíbení nebylo pro dnešek.

Tomu já říkám: "Dobré slovo Bille!"

Během Milénia (tisíciletého království)

Podívejme se teď na to, co se bude během Milénia dít.

Zjevení 20:4 A spatřil jsem trůny a ty, kdo se na nich posadili, a byl jim svěřen soud. Viděl jsem také duše popravených pro Ježíšovo svědectví a pro Boží slovo a těch, kteří se neklaněli šelmě ani jejímu obrazu a nepřijali její znamení na svá čela ani na své ruce. A ožili a kralovali s Kristem tisíc let.

Z anglického překladu Bible se zdá, jako by se jednalo o dvě skupiny lidí, ale v řečtině je jasné, že Jan zde popisuje pouze jednu skupinu lidí - stejnou jako ve Zjevení 6. kapitole.

Zjevení 6:9 A když otevřel pátou pečeť, viděl jsem pod oltářem duše zavražděných pro Boží slovo a pro svědectví, jehož se drželi. ¹⁰A hlasitě volali: "Jak dlouho ještě, Hospodine, ty svatý a pravý, nebudeš soudit a trestat obyvatele země za naši krev?" ¹¹Každému z nich tedy bylo dáno bílé roucho a bylo jim řečeno, ať odpočívají ještě krátký čas, dokud se nenaplní také počet jejich spoluslužebníků a jejich bratrů, kteří mají být zabíjeni jako oni.

V 6. kapitole volají duše mučedníků po spravedlnosti a ve 20. kapitole jsou těm samým mučedníkům dány trůny, aby kralovali a soudili. Víme to, kvůli následujícímu verši: Verš 5 *Ostatní mrtví však neožili, dokud se nenaplnilo těch tisíc let. To je první vzkříšení.* Ten výraz "ostatní mrtví" jasně ukazuje, že tato skupina je vybraná skupina z mrtvých lidí. Abychom zjistili, co odděluje ty, kteří vládou, od "zbytku", potřebujeme se podívat, co předchází 20. kapitole.

Zjevení 19:20 A ta šelma byla zajata a s ní ten falešný prorok, který před ní dělal divy, jimiž

svedl ty, kdo přijali znamení šelmy a kdo se klaněli jejímu obrazu. Ti dva byli zaživa uvrženi do ohnivého jezera, hořícího sírou, ²¹a ostatní byli zabiti mečem vycházejícím z úst Toho, který seděl na koni. A všichni ptáci se nasytili jejich těly.

Takže se zde mluví o "zbytku mrtvých," kteří zemřeli při zničení Jeruzaléma v roce 70 n. l., jsou to nevěřící židé. A to víme, protože ukazatel času ve Zjevení 19:20 nám říká, že se to stane ve stejnou dobu jako zničení šelmy a falešného proroka, což byl Nero a židovští vládci.

Takže zatím jsme ve Zjevení 20. kapitole našli:

- Časové období, které je velmi dlouhé, symbolizuje ho číslo tisíc
- Mučedníci z prvního století sedí na trůnech a soudí
- Židovští nevěřící z prvního století jsou souzeni (při zničení Jeruzaléma)
- Drak (démon) je spoután v jeho schopnosti klamat národy

Co je důležité, že jsme zde nenašli populární myšlenky jako:

- Znovu postavení chrámu v Jeruzalémě
- Znovu obnovení systému Staré smlouvy
- Že by Ježíš vládl na zemi fyzicky

Tyto věci se ve Zjevení 20. kapitole nenachází a byly tam vloženy systémem, který Darby založil na nejvíc zneužívající formě "eisegeze". "Eisegeze" znamená, že do textu vkládáme vlastní myšlenky. Darbisté skládají svůj pohled na tisíc let z Jeremiáše, Zachariáše, Ezechiele a Izaiáše takovým způsobem, že z nich vytrhávají různé části, aby jim pasovali na Zjevení 20. kapitolu.

Pokud bych měl zjednodušeně popsat mé porozumění Zjevení 20. kapitoly, popsal bych to následovně: Tisíc let reprezentuje Boží Království. Když Ježíš přišel na zem, spoutal dýbla (silného muže, jak je napsáno v Matouši 12:28), a démon již nemohl nadále klamat národy (Zjevení 20:3). Toto udělalo cestu pro učedníky, aby činily učedníky ze všech národů (viz Matouš 28:18-20). Mučedníci z prvního století dostali trůny, aby kralovali v Království. - Toto se stalo ve Zjevení 11. kapitole, když byl Ježíš vyhlášen Králem nad královstvími země (viz Zjevení 11:15) a je zde naznačeno první vzkříšení (viz Zjevení 11: 17-18). My nyní žijeme v Božím Království na zemi, které roste jako hořčičné semínko, nebo jako kvas prokvašuje celé těsto (viz Matouš 13: 31-33). Jsme v tisícileté vládě, což je duchovní Království, které postupně přináší nebe na zem (viz Matouš 6:10). Jednou v budoucnosti bude Království natolik rozšířeno, že poslední zbývající věc bude konečně a úplně odsoudit dýbla. Bude propuštěn ze svých řetězů a shromáždí ty, kteří budou vzdorovat Království, a spousta jich bude uvržena do ohnivého jezera.

V čem spočívají naše problémy s Miléniem?

Jak jsme viděli, tak v knize Zjevení jsou divné a záhadné symboly, které vyžadují výklad. Pochopení těchto symbolů je snazší, když porozumíme, že tyto symboly jsou založeny hlavně na Starém zákonu a ukazují na posun od Staré smlouvy do Nové smlouvy. Když se ale dostaneme do Zjevení 20. kapitoly, tak se zdá, že se objeví tisíc výkladů a každý z nich má spoustu důvěryhodných přívrženců. Proč je 20. kapitola tak nesnadná?

Když jsem na této části pracoval, tak jsem měl na stole otevřených asi 20 komentářů. Všechny ty knihy pocházely z toho, co považují za optimistickou perspektivu. Co se ale týká Zjevení 20.

kapitoly, zastávají různé názory. Porovnával jsem je a došel jsem k závěru, že podle mě je nejvíc smysluplný pohled, který má James Stuart Russell. Musím hned říct, že nesouhlasím se vším, co James Stuart Russell napsal. Jeho pozoruhodná práce "Parousia", která byla publikována v roce 1878, je stále vrcholné dílo, které dokazuje, že se všechny ty události posledních časů staly a nejsou o naší budoucnosti. U Russella je problém, že zachází příliš daleko a říká, že se Ježíš ani nevrátí a nebude žádné vzkříšení nebo soud. To je v přímém rozporu s tím, čemu věřím a co jsem popsal v knize Raptureless v kapitole "Velká trojka". To, čemu Russell věřil, se nazývá "úplný preterismus".

Russellovo porozumění Zjevení 20. kapitoly je velmi nápomocné. Ovšem kvůli tomu, co o této pasáži říká, ho "úplní preteristé" odmítají a tvrdí, že není úplný preterista. Russell začíná nesouhlasem se svými kolegy (úplnými preteristy): Někteří vykladači se zkouší dostat přes pojem "tisíc let" předpokladem, že to je symbolické číslo, které může reprezentovat velmi krátkou dobu, takže tisíc let smrsknou do limitů období apokalypsy, ale tento přístup k výkladu je násilný a nepřirozený, takže ho musíme odmítnout. - Russell zde naráží na to, že "úplní preteristé" tvrdí, že tisíc let je obrazné číslo a označuje období 30-70 n. l. A dokonce i po sto letech, co Russell tohle napsal, to ještě spousta "úplných preteristů" tvrdí. Mně to také přijde nepřesvědčivé a s Russellem v tomto souhlasím.

Russell dále pokračuje: "Akt svázání a uvržení draka do propasti se děje v rámci apokalyptických událostí, které se měly stát 'brzy', protože je to událost, která je s tím spojená nebo se udála krátce před soudem nevěstky a šelmy. Ale pojem drakova spoutání je jasně svázán s pojmem tisíc let, a proto musí nutně úplně zasahovat mimo zorné pole, které jinak kniha Zjevení neustále a striktně vymezuje." - Souhlasím s Russellovým výkladem, že drak (d'ábel) byl svázán a uvržen do bezedné propasti v prvním století dílem kříže. Uvedení tohoto velkého počtu "tisíc let" (metafory tisíc let), Jan překonává rámeček zničení Jeruzalému v roce 70 n. l., což byl do té doby hlavní předmět texty knihy Zjevení. V tomto případě se dostaneme za hranice událostí, které se měly "brzy" stát.

Russell dále pokračuje: "Domníváme se však, že se jedná o ojedinělý případ odbočky, která se v celé knize nachází a ukazuje za hranici věcí, které se mají 'brzy' stát, a souhlasíme se [známým komentátorem] [Mojžíšem] Stuartem, že s touto jedinou výjimkou z pravidla by neměl být žádný problém. Také jak budeme postupovat, tak zjistíme, že události označované že se uskuteční po skončení tisíce let, jsou předpovídány jako v proroctví, a ne reprezentovány jako ve vidění." - Russell zde říká zásadní věc, protože zbytek knihy Zjevení je vidění, ale v této pasáži Jan nevidí vidění, ale vyhlašuje proroctví. Jan se zde posunul od proroka, který popisuje vizi, a začne fungovat jako prorok a vyhlašuje věci ohledně budoucnosti.

Russell dále pokračuje: "Událost spoutání a uvržení do bezedné propasti je prezentována jako součást vize a je uvedena obvyklými slovy 'A viděl jsem'. Je to současná nebo téměř současná událost, která probíhá se soudem nevěstky a šelmy. Tato část má náležité součásti vidění."

Jakmile jsem si přečetl Russellovo vysvětlení této pasáže, tak mi to začalo dávat smysl. 99% knihy Zjevení je vidění se symboly, které musíme správně interpretovat, a týká se zničení starosmluvního světa a nastolení Nové smlouvy. Akorát to 1% knihy Zjevení, které se nachází ve 20. kapitole, které přesahuje čas a prostor událostí ostatních věcí v knize, mluví o vzdálené

budoucnosti. Je to krásně ukázané použitím obrazného výrazu "tisíc let".

Po Miléniu (tisíci letech)

Všechny hlavní pohledy na poslední časy (premileniální, postmileniální, amelieníální, částeční preteristé, futuristé, historisté, a idealisté) s výjimkou několika okrajových učitelů (úplní preteristé) věří, že velký bílý trůn a soud ze Zjevení 20: 11-15 se stane v budoucnosti na konci lidské historie. Zatímco kniha Zjevení je odhalením Ježíše Krista a Jeho Nové smlouvy, což odstranilo závoj Starého zákona, tak následující verše se v roce 70 n. l. nenaplnily.

Zjevení 20:7 A až se těch tisíc let naplní, bude satan propuštěn ze svého žaláře. ⁸A vyjde, aby svedl národy, které jsou ve čtyřech koutech země, Goga a Magoga, aby je shromáždil k boji. A jejich množství bude jako písku v moři. ⁹A když vystoupili na šířku země, obklíčili ležení svatých i to milované město [to město, které On miluje, není přirozený Jeruzalém, který je v knize Zjevení souzen, ale nebeský Jeruzalém], ale z nebe sestoupil oheň od Boha a pohltil je. ¹⁰A d'ábel, který je sváděl, byl uvržen do jezera ohně a síry, kde je i šelma a falešný prorok; a budou trýznění dnem i nocí na věky věků.

Verš 11 Tehdy jsem uviděl veliký bílý trůn a Toho, kdo na něm seděl, před jehož tváří zmizela země i nebe a nebylo pro ně nalezeno místo. ¹²Potom jsem spatřil mrtvé, malé i velké, jak stojí před Boží tváří, a byly otevřeny knihy. A byla otevřena ještě jiná kniha, to jest kniha života, a mrtví byli souzeni podle toho, co bylo zapsáno v těch knihách, totiž podle svých skutků. ¹³Tehdy moře vydalo mrtvé, kteří byli v něm, také Smrt a Peklo vydaly mrtvé, kteří byli v nich; a každý byl souzen podle svých skutků. ¹⁴A Smrt i Peklo byly uvrženy do ohnivého jezera. To je ta druhá smrt. ¹⁵A kdo nebyl nalezen zapsán v knize života, byl uvržen do ohnivého jezera.

Biblický učenec Milton Terry napsal ohromný výrok ohledně doby, ve které žijeme: "Nikdo není schopný ani vzdáleně odhadnout, jak dlouho bude Král králů pokračovat v boji proti zlu a oddalovat poslední rozhodující úder, kdy satan má být 'nakrátko' propuštěn. Může to trvat milión let."

Domluva

Pokud jste zvládli přečíst všechny díly a zamyslet se nad tím, tak vám teď v hlavě asi běží spousta věcí. Je mi jasné, že to jde proti rozumu a "tradicím", které jsme za svůj život přijali. Jde to i proti tomu, co si myslíme, že svýma očima vidíme, že se právě děje ve světě. Vede to k zamyšlení, kde se vzalo to, čemu věříme, proč tomu vlastně věříme, na čem je naše víra skutečně založená.

Ale já si myslím něco jiného!

Nikdo vám to nebere! Jen se nad tím, čemu věříte, dobře zamyslete...

Uvědomte si - každý věří sám za sebe. Každý se sám rozhoduje, komu nebo čemu věří a proč. Je celkem jedno, čemu věří druzí, protože váš život určuje to, čemu věříte vy. Jak jsem již na začátku psal - smyslem není někoho o něčem přesvědčit, hlavní přínos vnímám v tom, že to lidem přináší informace, že je na výběr, a kde se vzalo to, co je. Umožňuje to zastavit se, nadechnout se a "zamyslet se", vyvolá to velmi dobré otázky.

Uvědomte si že veškeré informace - ať v knihách, publikacích, na internetu, výklady Bible a podobně, jsou zatížené myšlením a názory autorů/systémů a nejsou zde pro to, abyste na nich zakládali svoji víru. ;)

Nebezpečí?

Za tři měsíce, co jsem pracovní verzi materiálu rozeslal různým lidem k posouzení, jsem obdržel těchto několik "obavných" reakcí a námitek bez dalšího vysvětlení:

1) Že to je blbost a zničí to [Nové-Stvoření.cz](http://nove-stvoreni.cz). 2) Že autor zaměňuje Boží království a tisícileté království Krista, a také smlouvu a zákon. 3) Že to lidi může přivést k tomu, že si budou myslet, že se nemůže stát nic špatného. 4) Že "tisícileté království" teď být nemůže, protože Kristus musí fyzicky vládnout z chrámu v Jeruzalémě. 5) Tisícileté království teď? Ani omylem - podívej se, co se děje ve světě! Tohle nevypadá, že by satan byl spoutaný! 6) Že to není v "duchu" Nového Stvoření.

Já vidím spíše jiné nebezpečí. 1) Lidé to budou chtít použít na druhé a tlouci je s tím po hlavě. 2) Lidé neporozumí, co znamená šířit Království a začnou zase podnikat nějaké "aktivity", namísto aby si uvědomili, že Království se nešíří tím, co dělají, ale tím, kým jsou. Že Království není kultura, není to něco dalšího, čím mohou uspokojit svoji potřebu "něco dělat". 3) Pokud jste si oddechli, že Ježíš teď nepřijde, že si můžete dál žít svůj život - jste vůbec znovuzrození? Pokud ano, měli byste věnovat velkou pozornost svému srdci...

Zajímá vás toto téma víc?

Pokud se chcete touto problematikou více zajímat, v první řadě narazíte na problémy se zdroji a věrohodností. Spousta věcí se zakládá na tom, že někdo něco prohlásil a od něj to převzali další a prohlašují to jako pravdu. Problém je, že se nikdo neobtěžoval ověřit si, zda to tak je. Takže najdete různá tvrzení pro, proti a podobně, různé zdroje uvádí různé věci.

Každopádně si musíme uvědomit, že cílem není správná a dokonalá "teologie", nehledáme a nejdeme po dokonalé teologii, hledáme Království, hledáme Jeho, jdeme po Něm, jde o to znát Ho = být jako On! A když se Mu vydáme a začneme Ho poznávat, tak On naši teologii pošéfuje - jen je potřeba, aby Mu v tom nějaká naše teologie nebránila. ;)

Pokud by vás více zajímal preterizmus, tak v češtině toho moc nenajdete - alespoň já jsem nic nenašel (tedy kromě standardní anti-propagandy). Zaujaly mě akorát 3 články publikované na serveru reformace.cz. Nejsou dokonalé, ale každopádně zajímavé. [Tisícileté království](#), [A tak bude spasen celý Izrael - 1](#), [A tak bude spasen celý Izrael - 2](#). Pokud umíte anglicky, tak asi nejlepší je začít prvním vydání knihy ["Raptureless"](#), protože tato kniha je jedna z nejkompletnějších prací v tomto směru.

Pokud vás zajímají jiné směry, tak co se týká historizmu (Adventisté sedmého dne, RKC) a futurizmu (hlavně protestanté), tak této eschatologie je i v češtině plný internet a najdete tam jejich nejrůznější variace a spousty názorů. Stačí použít vyhledávač [Google](#) a můžete roky zkoumat, jaký na to má kdo názor a co zrovna letí za módu. Doporučuji také [Youtube](#) a [Facebook](#), kde se na toto téma má potřebu vyjádřit kde kdo a má potřebu sdílet svá zjevení, proroctví a sny od "Boha". V neposlední řadě věnujte pozornost hromadně rozesílaným emailům s poplašnými zprávami od různých lidí a nezapomeňte jim věřit, řídit se jimi a šířit je dál - pro případ, že by Duch Svatý měl zrovna výpadek. (Konec ironie :-P)

Co s tím?

Když jsem se s tímto poprvé setkal, prošel jsem si to a jediným výsledkem bylo, že jsem si jen v hlavě "upravil" svoji teologii ohledně posledních časů. Když jsem se tím při překládání víc zabýval, tak mi najednou docvaklo, co to vlastně znamená, že to přináší na všechno úplně jiný pohled.

Jak jsem zkoumal ty různé pohledy, různé zdroje, historii, co vlastně říká Bible a podobně, tak mě šokovalo, kolika věcem jsem byl prostě naučen, kterým věřím, i když nemají skutečnou oporu v Písmu. Kolik věcí jsem automaticky přijal a s jakým filtrem jsem se na věci v Písmu díval, protože se to tak říkalo nebo dělalo, protože jsem v tom vyrostl, vesele v tom žil a šířil to dál. Otřásl mi to věcmi, o kterých jsem ani netušil, že jsou otřesitelné, a vedlo mě to k zásadní otázce: "Na čem se zakládá moje víra? Na lidech, náboženství nebo vztahu s Ním?"

Závěr

Zřejmě je potřeba se opravdu zamyslet, všechno přehodnotit a přejít k trochu jinému způsobu "učení" a života. Asi je potřeba si uvědomit, že nikdy nic nemůžeme postavit na druhých lidech, na učení a zjevení druhých lidí. Že nelze stavět na tom čemu "přece všichni věří", na tom, s čím přišel nějaký "Boží muž" nebo "prorok", na tom, co se nám "zdá" být podle Bible a podobně. Že nemůžeme věřit žádným lidem, ať to jsou nebo byli jakýkoliv "velikáni", ani tomu, co jsme pochytili ze současné "křesťanské" kultury. Zřejmě je potřeba (o)pustit naše představy, začít mít skutečný a důvěrný vztah s Otcem, pokořit se a být vyučováni a vedeni Ním, a k tomu vést i druhé.

Lidé nás určitě mohou inspirovat, ale následovat máme pouze Jednoho. Pro mě je nejlepším příkladem života v Království, na který jsem kdy narazil, [Dan Mohler](#), takže pokud toužíte po životě v dimenzi Království, víte, kde se můžete inspirovat ;)